

ฉบับเผยแพร่

หมวดวิชาที่ ๑
กิจการสารวัตรทหาร
การอารักขาบุคคลสำคัญ

คู่มือสอบเลื่อนฐานะเป็นนายทหารสัญญาบัตร
สายวิทยาการ จำพวกทหารสารวัตร

กองวิทยาการ
สำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง

บทนำ

กองวิทยาการ สำนักงานผู้บังคับบัญชาทหารอากาศดอนเมือง ได้จัดทำคู่มือการสอบเลื่อนฐานะเป็น นายทหารสัญญาบัตรสายวิทยาการ จำพวกทหารสารวัตร โดยปรับปรุงจาก คู่มือการสอบเลื่อนฐานะ พ.อ.เป็น ร.ต.เหล่า สห.วิชากิจการสารวัตรทหารของ กวก.สน.ผบ.ตม.พ.ศ.๒๕๕๕ โดยเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหมวด วิชากิจการสารวัตรทหาร และหมวดวิชาอื่น ๆ ซึ่งเป็นวิชาหลักของการสอบไว้ในคู่มือการสอบเลื่อนฐานะเป็น นายทหารสัญญาบัตรสายวิทยาการ จำพวกทหารสารวัตร

คู่มือสอบเลื่อนฐานะเป็นนายทหารสัญญาบัตรสายวิทยาการ จำพวกทหารสารวัตร ซึ่งได้จัดทำ ขึ้นรวมทั้งสิ้น จำนวน ๕ หมวดวิชา ดังนี้

หมวดวิชาที่ ๑ กิจการสารวัตรทหาร ประกอบด้วย ความเป็นมาของกิจการสารวัตรทหาร การ รักษาการณ์ด้วยสารวัตรทหารอากาศ การรักษาความปลอดภัย การควบคุมการพักอาศัยและทะเบียนราษฎร การ ควบคุมการผ่านเข้า - ออก การควบคุมการจราจร การป้องกันอาชญากรรมในวงทหาร การเรือนจำ การเฉลย ศึก ทหารพลัดหน่วย พลเรือนผู้ถูกกักกัน และ อนุสัญญาเจนีวา การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หมวดวิชาที่ ๒ กฎหมาย มีด้วยกัน ๒ หัวข้อ คือ กฎหมายฝ่ายพลเรือน และ กฎหมายฝ่ายทหาร ซึ่งแต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังนี้ กฎหมายฝ่ายพลเรือน ประกอบด้วย สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน กฎหมายอาญา พ.ร.บ.จราจรทางบก กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุน และ กฎหมายการพนัน กฎหมายฝ่ายทหาร ประกอบด้วย พ.ร.บ.ว่าด้วยวินัยทหาร กฎหมายอาญา พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร ข้อบังคับ กห.ว่าด้วยสารวัตร ทหาร การสืบสวนสอบสวนคดีอาญาทหาร พ.ร.บ.กฎอัยการศึก พ.ร.บ.ความมั่นคง กฎการใช้กำลังของ บก.ทท. และตามแผน ทอ.และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดอาญา

หมวดวิชาที่ ๓ ทั่วไป ประกอบด้วย การป้องกันฐานบิน การประชาสัมพันธ์ การสื่อสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศ

หมวดวิชาที่ ๔ อาวุธศึกษา ประกอบด้วย รูปแบบ คุณสมบัติ และคุณสมบัติของอาวุธ กฎความ ปลอดภัย ซิปนวิธี การถอดประกอบ การดูแลรักษา และการทำงาน

หมวดวิชาที่ ๕ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับสายวิทยาการจำพวกทหารสารวัตร ประกอบด้วย คำศัพท์ (Vocabulary & Terminology) การแนะนำตัว (Self-Introduction) บทสนทนา (Conversation) และ บทความ (Need-to-Know Basis)

กองวิทยาการ สำนักงานทหารอากาศดอนเมือง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เจ้าหน้าที่สารวัตรทหาร อากาศที่มีความต้องการสอบเลื่อนฐานะเป็นนายทหารสัญญาบัตร รวมถึงผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตร/โครงการ ฝึกอบรมของสายวิทยาการ จำพวกทหารสารวัตร จะสามารถใช้ประโยชน์จากคู่มือฉบับนี้ได้อย่างคุ้มค่า เกิด ประโยชน์สูงสุดเพื่อนำความรู้ที่ได้จากคู่มือนี้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

กองวิทยาการ สำนักงานผู้บังคับบัญชาทหารอากาศดอนเมือง
มิถุนายน ๒๕๖๓

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
คำจำกัดความ	๑
การจัดและโครงสร้างของชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย	๗
มาตรการในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ	๑๖
การสำรวจล่วงหน้าและชุดส่วนล่วงหน้า	๒๔
เทคนิคในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญในรูปขบวนเดิน/ตามสถานที่ต่างๆ	๓๐
ความรู้เกี่ยวกับการขั้บรณยนต์ในรูปแบบของการรักษาความปลอดภัย	๔๘
การค้นหาและการตรวจสอบ	๕๙
ผนวก ก	๖๖
ผนวก ข	๖๗
ผนวก ค	๖๘
ระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ พ.ศ.๒๕๖๓	๗๒
บรรณานุกรม	๗๕

คำจำกัดความ

การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญคือ ระเบียบวิธีปฏิบัติที่จำเป็นในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ตลอดถึงครอบครัวของบุคคลสำคัญนั้นด้วย โดยให้การรักษาความปลอดภัยตลอดเวลาอย่างใกล้ชิด ทั้งในทางเปิดเผยและในทางลับ

ความหมายของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

หมายถึง มาตรการทั้งปวงที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองป้องกันแก่บุคคลสำคัญให้พ้นจากอันตราย อันอาจเกิดขึ้นได้จากอุบัติเหตุ หรือความจงใจที่กระทำของฝ่ายตรงข้าม

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนมากยอมรับว่า ไม่มีวิธีการใดที่จะให้การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญได้อย่างสมบูรณ์ และปลอดภัยจริง สิ่งที่จะทำได้เพียงแต่ลดโอกาสในการเข้าทำร้ายบุคคลสำคัญเท่านั้น

ความมุ่งหมายและขอบเขตของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

๑. เพื่อคุ้มครองป้องกันชีวิตของบุคคลสำคัญทั้งอุบัติเหตุและการจงใจ
๒. เพื่อป้องกันมิให้บุคคลสำคัญถูกบีบบังคับโดยวิธีที่ผิดกฎหมาย เช่น การลักพาตัว
๓. เพื่อป้องกันมิให้บุคคลสำคัญถูกลบหลู่ดูหมิ่น

กรรมวิธีดำเนินการของศัตรู และอาวุธที่ใช้ในการลอบสังหาร <Attack Methods and Weapon Used in Assassinations>

ศัตรูมีวิธีขัดขวางมิให้บุคคลสำคัญปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งได้หลายวิธี นอกจากการเข้าทำร้าย โดยตรงต่อตัวบุคคลสำคัญแล้ว อาจจะทำต่อครอบครัวเพื่อนสนิทและผู้สนับสนุนเป็นต้น เช่นการนำระเบิด เวลาไปวางไว้ที่จะมีการชุมนุม เพื่อมิให้ประชาชนมาฟังการประชุม ทำให้บุคคลสำคัญขาดเสียงสนับสนุนได้ วิธีนี้มักจะใช้กันมาในช่วงการรณรงค์หาเสียง

วิธีดำเนินการ

๑. การทำร้ายร่างกาย ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย เพื่อให้บาดเจ็บหรือถึงกับเสียชีวิต
๒. การคุกคาม เพื่อให้บุคคลสำคัญ เกิดความหวาดกลัว จนต้องเปลี่ยนนโยบาย มีวิธีกระทำหลายอย่าง เช่น ใช้บัตรสนเท่ห์ ในกรณีระหว่างประเทศอาจใช้วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ หรือใช้การประชุมระหว่างประเทศเป็นเครื่องมือ เป็นต้น
๓. การชู้กรรโชก ได้แก่ การกระทำที่เป็นภัยต่อบุคคลสำคัญเอง หรือต่อครอบครัวของบุคคลสำคัญ การชู้กรรโชกอาจกระทำเพื่อต้องการเงินตอบแทนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองเลยก็ได้
๔. การหมิ่นประมาท และการทำให้อับอาย ได้แก่ การทำให้บุคคลสำคัญได้รับความอับอายหรือก่อกวน ให้เกิดความวุ่นวายเช่น การขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้น้ำหมึกสาด การตัดสายไฟขณะที่บุคคลสำคัญกำลังปราศรัยอยู่ การเขียนป้ายประจาน เป็นต้น
๕. การลักพาตัว <Kidnapping> เป็นวิธีการแบบหนึ่ง จุดประสงค์นั้นอาจจะไม่ใช่เพื่อการฆ่าแต่เป็นการ ยึดเอาตัวไว้เพื่อต่อรอง บังคับเอาข่าวสาร หรือมิให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ถ้าผู้ก่อการร้ายไม่ได้สิ่งที่ตนเองต้องการ ก็อาจจะทำการสังหารเหยื่อของตน การลักพาตัวนี้ ต้องมีการวางแผนอย่างละเอียดถี่ถ้วน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ก่อการร้าย ประกอบด้วย

- ๕.๑ ทีมหาข่าวลวงหน้า
- ๕.๒ ทีมเฝ้าสะกดรอย
- ๕.๓ ทีมบุกเข้าโจมตี
- ๕.๔ ทีมส่งกำลังบำรุง
- ๕.๕ ที่หลบซ่อนตัวของทีมปฏิบัติการ

สิ่งที่น่าสนใจเป็นเครื่องมือในการทำร้าย

สิ่งของทุกชนิดที่ผู้ก่อการร้ายนำมาใช้ในการประทุษร้ายต่อบุคคลสำคัญย่อมถือว่าเป็นอาวุธทั้งสิ้น หรือเครื่องมือซึ่งสภาพมิใช่อาวุธ แต่นำมาเป็นอาวุธ เช่น ก้อนอิฐ หมึก ส่วนอาวุธก็คือ มีด ขวาน ดาบ ธนู เป็นต้น อาวุธเหล่านี้เป็นอาวุธที่ใช้ในระยะประชิดตัวและไม่เกิดเสียงดัง ศัตรูที่ใช้อาวุธระยะใกล้ได้ก็คือ

๑. ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับบุคคลสำคัญ
๒. บุคคลในที่ทำงาน หรือที่บ้านของบุคคลสำคัญ
๓. ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมเยียน หรือพบปะกับบุคคลสำคัญ
๔. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

อาวุธระยะใกล้ <Weapons at Close Range>

๑. ปืนพกและมีด เป็นอาวุธที่ใช้กันมากที่สุด สำหรับปืนพกใช้ได้ผลในระยะตั้งแต่ ๕ - ๒๐ เมตร พกติดตัวได้ ปกปิดได้ ในระยะหลังเริ่มมีการใช้ระเบิด และฆ่าตัวตายตาม <Suicide Bombing> ถือว่าเป็นการกระทำในระยะใกล้ ในการปฏิบัติการในระยะใกล้นี้ จำเป็นต้องมีการหาข่าวก่อน อย่างน้อยเพื่อจะได้รู้เส้นทางต่างๆ และมีการซุ่มติดตามก่อนที่จะเริ่มลงมือลอบสังหาร

๒. อาวุธพิเศษ เป็นอาวุธที่ผลิตคิดค้นขึ้น เพื่อให้สามารถนำมาเป็นอาวุธในการลอบสังหารได้ในระยะใกล้ เช่น ปืนทำเป็นกล่องบุหรี่ ปืนยิงเข็มอาบยาพิษ เป็นต้น

อาวุธระยะไกล <Weapons at a Distance>

๑. การลอบสังหารจากอาวุธระยะไกลซึ่งมีระยะมากกว่า ๒๐ ฟุตขึ้นไป โดยใช้ปืนไรเฟิลนั้น เป็นวิธีการที่พบเห็นว่าใช้กันมากที่สุด

๒. ผู้ใช้จะต้องมีความรู้ และได้รับการฝึกมาอย่างดี และต้องเป็นอาวุธที่ทันสมัยต้องรู้จักการกระชาระยะและสมรรถภาพของอาวุธเป็นอย่างดี

๓. ต้องหาข่าวล่วงหน้า เพื่อที่จะรู้เส้นทางเดินทางของบุคคลสำคัญ และเลือกจุดที่จะลงมือกระทำการลอบสังหารต่อไป

วัตถุระเบิด <Explosives>

มีวิธีการหลายอย่างจนแทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีขอบเขตจำกัดในการใช้วัตถุระเบิด ผู้ใช้วัตถุระเบิดอาจจะซ่อนระเบิดเวลาด้วยวิธีการต่างๆ ตามสถานที่ที่บุคคลสำคัญจะไปปรากฏตัวหรือที่พำนักอาศัย การตั้งเวลาระเบิดมักกำหนดให้ระเบิดขึ้น ในเวลาที่เจ้าหน้าที่จะแก้มสถานการณ์ได้ยากที่สุด เช่น ถ้าต้องการให้เกิดระเบิด ก็ต้องให้ระเบิดขึ้นในขณะที่มีคนชุมนุมกันเป็นจำนวนมาก หรืออาจจะมีการระเบิดขึ้น ๒ ครั้ง โดยให้การระเบิดครั้งหลังสังหารผู้ที่มาช่วยระงับเหตุอันเกิดจากการระเบิดครั้งแรก

ในการจุดชนวนระเบิดนั้น มีวิธีการ ดังนี้

๑. ผู้วางระเบิดเป็นผู้จุดระเบิด โดย
 - ๑.๑ ลากสายไฟฟ้า หรือสายชนวนจากระยะไกล
 - ๑.๒ ใช้การบังคับการจุดระเบิด จากเครื่องบังคับระยะไกล
 - ๑.๓ ผู้จุดระเบิดยอมตาย โดยการนำระเบิดติดไว้ที่ตัวของตนเอง
๒. เป้าหมายเป็นจุด ส่วนมากจะเป็นกับระเบิดหรือวัตถุระเบิดชนิดต่างๆ
 - ๒.๑ จุดหมาย หรือท่อพัสดุที่จะระเบิดขึ้น เมื่อมีผู้แกะออก
 - ๒.๒ ผังระเบิดตามเส้นทางที่ขบวนรถยนต์ของบุคคลสำคัญผ่าน

หลักการในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญนั้น ไม่มีมาตรการใดที่จะดำเนินการระวังป้องกันมิให้บุคคลสำคัญ ถูกลอบประทุษร้าย หรือประสบอุบัติเหตุได้อย่างสมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพียงแต่ลดโอกาสในการเข้าทำร้ายที่ฝ่ายตรงข้ามจะลอบเข้าทำร้ายบุคคลสำคัญเท่านั้น สำหรับมาตรการในการระวังป้องกันนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงและอ่อนตัวได้ตามสถานการณ์ ซึ่งไม่กำหนดตายตัวแน่นอน

ในการปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องพึงระลึกเสมอว่าบุคคลสำคัญ ต้องการใช้ชีวิตเป็นการส่วนตัวด้วยเหมือนกัน ดังนั้น ในบางโอกาสเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอาจผ่อนการปฏิบัติลงได้บ้าง แต่ต้องไม่ทิ้งหลักการในการรักษาความปลอดภัย โดยดำเนินการแบบที่บุคคลสำคัญไม่รู้ตัวและต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของบุคคลสำคัญให้ได้ โดยไม่ทำให้บุคคลสำคัญเสียเกียรติในที่สาธารณะ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องพยายามเรียนรู้ในสิ่งที่บุคคลสำคัญชอบ หรือไม่ชอบ ต้องมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างรวดเร็ว โดยสัญชาตญาณเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น เพื่อที่จะสามารถพาบุคคลสำคัญไปยังที่ปลอดภัยได้ การรักษาความปลอดภัยที่ดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ดังนี้

๑. การวางมาตรการรักษาความปลอดภัย <Protective Formations> พยายามลดช่องว่างที่คนร้ายสามารถเข้าทำร้ายบุคคลสำคัญให้มากที่สุดและวางรูปแบบในการป้องกันจากอาวุธต่างๆ ทั้งในระยะใกล้หรือไกล

๒. การรวบรวมข่าวสาร <Protective Intelligence> รวบรวมข่าวสารที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญในการไปเยี่ยมเยียน หรือในพื้นที่ที่บุคคลสำคัญอยู่ หรือตามสังเกตผู้ต้องสงสัย ซึ่งอาจกระทำการหาข่าวเกี่ยวกับบุคคลสำคัญอยู่ เพื่อให้มีการวิเคราะห์ถึงภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลสำคัญได้

๓. การวางแผนสำรวจล่วงหน้า <Advance Work> แผนการต่างๆ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์ จะต้องมีการสำรวจล่วงหน้า เพื่อจะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวและสถานที่ต่างๆ เส้นทางที่ขบวนรถยนต์ของบุคคลสำคัญจะผ่าน โดยประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการต่างๆ

๔. การใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจ <Police> ใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจตามกฎหมาย ในการตรวจค้น จับกุม หรือกักกันผู้ต้องสงสัย ไม่ให้เข้าใกล้บุคคลสำคัญได้

๕. ขบวนยานพาหนะ <Motorcades> การวางแผนการใช้ขบวนยานพาหนะ ของบุคคลสำคัญในพื้นที่ต่างๆ การพาบุคคลสำคัญ ออกจากพื้นที่อันตรายอย่างรวดเร็ว เพื่อให้พ้นจากอันตรายที่จะเกิดขึ้น

๖. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย <Security Agents> ต้องมีความรู้ความสามารถผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดี มีความเข้าใจถึงวิธีการของผู้อักร้าย มีความรู้ในเรื่องมาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการลอบประทุษร้ายเป็นอย่างดี และมีความรู้ความสามารถในการโต้ตอบ ถ้ามีการลอบประทุษร้ายเกิดขึ้น

๗. การให้ความร่วมมือจากตัวบุคคลสำคัญ ในการปฏิบัติจะต้อง

๗.๑ ปรีกษากับตัวบุคคลสำคัญ ขอความยินยอมให้คุ้นกันและอธิบายหลักการในการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยให้บุคคลสำคัญได้ทราบ

๗.๒ หาข่าวสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับอันตรายต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับบุคคลสำคัญได้จากบุคคลสำคัญเอง ซึ่งอาจนอกเหนือจากที่ได้รับข่าวสารมา

๗.๓ หาข้อมูลต่างๆ ที่บุคคลสำคัญชอบ และไม่ชอบรวมทั้งการดำเนินกิจวัตรประจำวันต่างๆ ของบุคคลสำคัญ

๗.๔ ต้องมีกำหนดการของบุคคลสำคัญ โดยต้องทราบล่วงหน้าก่อนที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไป

๗.๕ ต้องมีประวัติการแพทย์เกี่ยวกับตัวบุคคลสำคัญ โรคประจำตัว กลุ่มเลือด

๗.๖ ขออนุมัติตรวจสอบความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ภายในบ้านพักและสำนักงานของบุคคลสำคัญ

ประเภทของบุคคลสำคัญ

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ จำเป็นต้องแยกประเภทของบุคคลสำคัญให้ชัดเจน เพื่อที่จะได้วางมาตรการให้ความคุ้มครองได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานที่ และเวลา

วิธีพิจารณาในการแยกประเภทของบุคคลสำคัญ

๑. ความสำคัญขององค์บุคคล คือ ความสำคัญของบุคคลสำคัญในระดับต่างๆ เช่น องค์พระประมุขของประเทศ ผู้นำทางการเมือง ผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางทหารฯ เป็นต้น
๒. ลำดับความสำคัญ ต้องพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของตัวบุคคลสำคัญ เพื่อกำหนดระดับความสำคัญตามลำดับกัน เช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ องค์รัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ชั้นผู้ใหญ่ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี เอกอัครราชทูต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ เป็นต้น
๓. จำนวนของบุคคลสำคัญ สถานที่ และพิธีการต่างๆ ที่บุคคลสำคัญไปชุมนุมพร้อมกันเป็นจำนวนมาก ย่อมมีความสำคัญมากกว่า สถานที่ที่มีบุคคลสำคัญอยู่น้อย
๔. อันตรายอันอาจเกิดต่อบุคคลสำคัญ พิจารณาได้จากข่าวสารที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้รับ โดยพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของผู้ก่อการร้ายและวิธีดำเนินการที่ผู้ก่อการร้าย มักจะใช้กระทำเป็นประจำ
๕. จุดอ่อนของบุคคลสำคัญ ได้แก่ บุคคลสำคัญที่ไม่ค่อยจะอยู่ประจำที่ เช่น ต้องเดินทางไปพบปะกับประชาชน หรือไปร่วมพิธีการต่างๆ ในที่สาธารณะอยู่เสมอ

บุคคลสำคัญ ได้แก่

๑. ประมุขของประเทศ เช่น พระมหากษัตริย์ พระบรมราชินี องค์รัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ ผู้สำเร็จราชการ องคมนตรี ประธานาธิบดี เป็นต้น
๒. ผู้นำทางการเมือง เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อนโยบายทางการเมืองของประเทศ เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้าคณะปฏิวัติ เป็นต้น
๓. ผู้นำทางศาสนา ผู้ที่เป็นประมุขทางศาสนาต่างๆ เป็นที่เคารพนับถือของปวงชน เช่น สมเด็จพระสังฆราช สันตปาปา และผู้นำทางศาสนาอื่นๆ
๔. ผู้นำทางทหาร เป็นผู้ที่มีหน้าที่ และตำแหน่งสูงในทางทหาร เช่น ประธานคณะเสนาธิการทหาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารทุกเหล่าทัพ ผู้นำหน่วยทหารขนาดใหญ่ในยามปกติและยามสงคราม
๕. นักวิทยาศาสตร์คนสำคัญ เป็นผู้ค้นพบสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ทั้งในทางเศรษฐกิจ และทางทหาร เช่น ผู้ที่ค้นคิดอาวุธที่ทันสมัย เป็นต้น
๖. บุคคลสำคัญในทัศนะของปวงชน เป็นบุคคลที่ประชาชนทั่วไป มีความรักใคร่ เคารพเชื่อถือหรือสนใจเป็นพิเศษ
๗. ผู้แทนประเทศต่างๆ หรือแขกของรัฐบาล ที่จะต้องให้ความคุ้มครองป้องกันเป็นพิเศษ เช่น ประมุขของต่างประเทศ นักการทูตต่างๆ เป็นต้น

ระดับในการเตรียมพร้อมทางจิตใจ <Cooper's Colour>

ระดับการเตรียมพร้อมทางจิตใจเป็นเรื่องที่นำมาสอนให้กับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านการปราบปราม เป็นการช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถปรับระดับความตื่นตัวให้เข้ากับสถานะและสภาพแวดล้อมในขณะนั้น ระดับในการเตรียมพร้อมทางจิตใจ เราสามารถแบ่งออกเป็นระดับสีต่างๆ ได้ดังนี้

๑. ระดับสีขาว <Condition White> เป็นสถานะที่บุคคล ไม่มีความตระหนก หรือไม่มีการเตรียมพร้อมในสิ่งที่อยู่รอบตัว ถ้าผู้ก่อการร้ายลงมือโจมตีในระดับนี้ก็จะสำเร็จ

๒. ระดับสีเหลือง <Condition Yellow> มีการเตรียมพร้อมโดยทั่วๆ ไป โดยอาจจะมีเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น บุคคลใดก็ตามจะสามารถอยู่ในระดับนี้ได้ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

๓. ระดับสีส้ม <Condition Orange> มีการสังเกตหรือคาดคะเนว่าอาจมีภัยคุกคาม และมีแผนเตรียมพร้อมไว้ใจ สำหรับที่จะรับมือกับสถานการณ์ คอยติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อตัดสินใจว่าต้องลงมือทำการโต้ตอบหรือไม่ บุคคลใดก็ตามจะสามารถอยู่ในระดับนี้ได้ ๓ - ๔ ชั่วโมงเท่านั้น

๔. ระดับสีแดง <Condition Red> เป็นสถานะในการตัดสินใจที่จะ “สู้ หรือหนี” <Fight or Flight> บุคคลที่อยู่ในสถานะนี้ อาจลงมือกระทำการใดไปแล้ว หรือพร้อมที่จะลงมือกระทำการบุคคลใดก็ตามจะสามารถอยู่ในระดับนี้ได้ไม่เกิน ๒ - ๓ นาที

๕. ระดับสีดำ <Condition Black> คือสภาพอาการตกใจจนช็อกบุคคลที่ตกอยู่ในสถานะนี้ไม่สามารถที่จะทำปฏิกิริยาโต้ตอบได้เหมือนกับว่าไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ถ้ามีการโจมตีโดยทำให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตกอยู่ในสถานะนี้ ก็คงจะเป็นผลสำเร็จ

ระบบการเตรียมพร้อมทางจิตใจนี้เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรนำไปใช้ในการปฏิบัติการภารกิจเมื่อรวมกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติของผู้ก่อการร้าย รวมทั้ง จุดบังคับ และพื้นที่ที่น่าจะเป็นอันตรายแล้ว จะเป็นการเตรียมร่างกาย และจิตใจ ที่จะรับมือกับเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น การเสียเวลาไป ๒ - ๓ วินาที ต่ออาการตกใจนั้นอาจจะมีผลต่อชีวิตของท่าน และบุคคลสำคัญได้

การปฏิบัติการซุ่มโจมตี <Ambush>

เป็นการลอบโจมตีโดยทางเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ไม่ได้คาดการณ์มาก่อน เป็นการสร้างความแปลกใจ โดยการบุกเข้าปฏิบัติการอย่างรวดเร็ว จากที่กำบัง หรือที่ซ่อนพรางด้วยการโจมตีเป้าหมายที่กำลังเคลื่อนที่หรืออยู่กับที่ การซุ่มโจมตีนี้ต้องมีการกำหนดพื้นที่สังหารได้เหมาะสม อาจจะเป็นการซุ่มโจมตีเพื่อจับตัวประกัน หรือการซุ่มโจมตี เพื่อสังหารบุคคลสำคัญก็ได้ ซึ่งในการปฏิบัติการซุ่มโจมตีนี้ผู้ก่อการร้ายจะไม่เข้าไปในพื้นที่สังหารเลย

การปฏิบัติการซุ่มโจมตีนั้น เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับผู้ก่อการร้ายในการโจมตีขบวนการของบุคคลสำคัญเพราะ

๑. ผู้ก่อการร้ายเป็นผู้เลือก และกำหนดพื้นที่สังหารเอง และต้องเข้าควบคุมพื้นที่ไว้ในระยะสั้นๆ เพื่อรอคอยขบวนการของบุคคลสำคัญตามเวลาที่กำหนด

๒. การปฏิบัติการซุ่มโจมตีนี้ใช้กำลังคนและอายุยุทธโศปกรณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติการ

หลักสำคัญของความสำเร็จในการปฏิบัติการซุ่มโจมตี <The Fundamentals of a successful Ambush>

ในการวางแผน และปฏิบัติการซุ่มโจมตี มีหลักการที่สำคัญอยู่ ๓ ขั้นตอนคือ

๑. การสร้างความประหลาดใจ <Surprise> เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่ง ที่ผู้ก่อการร้ายจะต้องสร้างความประหลาดใจในการซุ่มโจมตีเพื่อเปิดโอกาสให้ทีมที่จะปฏิบัติการซุ่มโจมตี เข้าปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในขั้นนี้ผู้ก่อการร้ายต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดี การเตรียมการในด้านจำนวนคน อาวุธยุทธโศปกรณ์ในการลง

มือปฏิบัติการซุ่มโจมตีขบวนรถ ต้องทราบวันเวลา สถานที่ที่จะลงมือ และทราบถึงวิธีปฏิบัติการที่ทำให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคิดไม่ถึง และไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะป้องกันได้

๒. การประสานการยิง <Coordinated Fires> การประสานการยิงต่อเป้าหมาย หรือขบวนรถของบุคคลสำคัญนั้น อาวุธทุกชนิดที่มีอยู่ จะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และแม่นยำ โดยมีการประสานการยิงที่ดีเยี่ยม และมีการประสานงานกันในเรื่อง

๒.๑ การกำหนดพื้นที่สังหาร เพื่อป้องกันไม่ให้ขบวนรถหลบหนีออกไปได้ ต้องเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการปฏิบัติการ

๒.๒ สร้างความตื่นตระหนก โดยการกระหน่ำยิงด้วยการประสานการยิงที่ดี ทำให้การยิงเข้าไปในพื้นที่สังหาร เพื่อสร้างความเสียหายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๓. การควบคุมการปฏิบัติของทีม <Control> ผู้ก่อการร้ายจะต้องมีการควบคุมอย่างดีเยี่ยมตลอดเวลาที่มีการเคลื่อนตัวเข้าสู่พื้นที่ กำหนดไว้ว่าจะจะเป็นจุดปฏิบัติการซุ่มโจมตี ตลอดจนควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนการที่วางไว้ รวมทั้งการถอนตัว หรือการหนีเมื่อการปฏิบัติการกิจเสร็จเรียบร้อยซึ่งขึ้นอยู่กับการวางแผนที่รัดกุม และเหมาะสม โดยมีหัวหน้าชุดเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติทั้งหมดในการควบคุมการปฏิบัติการซุ่มโจมตี จะรวมถึงการส่งสัญญาณว่า ขบวนรถของบุคคลสำคัญกำลังเคลื่อนที่เข้ามาใกล้จุดปฏิบัติการแล้ว มีผู้ชี้เป้าหมายเมื่อเข้ามาอยู่ในพื้นที่สังหาร ก็ทำการยิงอย่างมีประสิทธิภาพผู้ก่อการร้ายในทีมปฏิบัติการซุ่มโจมตี จะต้องปกปิดตนเอง เพื่อปิดบังแผนการต่างๆ จนกระทั่งถึงเวลาเริ่มการโจมตี

รูปแบบของการปฏิบัติการซุ่มโจมตี <Ambush Formations>

ผู้ก่อการร้ายมีการปฏิบัติการซุ่มโจมตีได้หลายรูปแบบด้วยกัน ด้วยการใช้อาวุธอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อทำการยิงไปยังเป้าหมายภายในพื้นที่สังหารในการกำหนดรูปแบบของการซุ่มโจมตีนั้น ต้องขึ้นอยู่กับ

๑. ลักษณะภูมิประเทศ
๒. อาวุธยุทโธปกรณ์ที่มีอยู่
๓. กำลังคน
๔. เป้าหมาย
๕. ความยากง่ายในการควบคุมการปฏิบัติ

รูปแบบในการปฏิบัติการซุ่มโจมตี ที่ได้ผล และมีประสิทธิภาพในการโจมตีขบวนรถนั้นมียุ ๒ รูปแบบ คือ

๑. การปฏิบัติการซุ่มโจมตีแบบเส้นตรง <The Line Ambush> เป็นการปฏิบัติการซุ่มโจมตีเป็นเส้นขนานกับเส้นทางในการเคลื่อนที่ของขบวนรถ เป็นการวางกำลังเป็นเส้นขนานไปกับพื้นที่สังหารทำให้เป้าหมายตกอยู่ในระหว่างการยิงอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด โดยกำหนดว่ารถคันใดบ้างที่จะทำการทำลายภายในพื้นที่สังหาร

๒. การปฏิบัติการซุ่มโจมตีแบบตัว L <The L-Shaped Ambush> เป็นการปฏิบัติการซุ่มโจมตีที่ดัดแปลงมาจากแบบเส้นตรงโดยวางกำลังขนาดเท่ากับเส้นทางที่ขบวนรถจะผ่าน ที่จุดสุดท้ายของเส้นขนานจะวางกำลังตั้งฉากกับแนวเคลื่อนที่ของขบวนรถ ซึ่งจะเข้ามาให้พื้นที่สังหารเมื่อเริ่มทำการยิงจะทำให้เกิดวิถีกระสุนตัดกัน ซึ่งจะทำให้มีโอกาสที่จะถูกเป้าหมายได้ และทำบายเป้าหมายได้ดี การยิงโดยแนว วิถีกระสุนตัดกัน <Interlocking Fires> จะเกิดขึ้นเมื่อมีการยิงมาจาก ๒ ทิศทางหรือมากกว่าโดยทำการยิงพร้อมกันยิงมาที่หมายเดียวกัน

การเลือกพื้นที่ทำการซุ่มโจมตี <Selection of an Ambush Site>

ผู้ก่อการร้ายจะทำการเลือกพื้นที่ในการปฏิบัติการซุ่มโจมตี อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้แน่ใจในความสำเร็จของภารกิจ มีการหาข่าวสารของบุคคลสำคัญและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างละเอียด และต้องรู้เกี่ยวกับการจัดกำลัง ในการรักษาความปลอดภัย อาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ เส้นทาง และ เวลาในการเคลื่อนที่จากที่หมายไปยังอีกที่หมายหนึ่งเป็นประจำ ข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากการสะกดรอยโดยใช้เวลาเป็นสัปดาห์ หรือเป็นเดือน

ก่อนทำการประชุมโจมตี โดยหัวหน้าทีมจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเลือกโจมตี ณ จุดใด โดยอาศัยภูมิประเทศเป็นข้อพิจารณาด้วย

ข้อพิจารณาในการเลือกภูมิประเทศ

๑. การตรวจการณ์และภารกิจ <Observation and fields of Fire> ต้องเป็นภูมิประเทศที่เปิดโอกาสให้สามารถตรวจการณ์ไปยังพื้นที่สังหารได้เป็นอย่างดี และแนวยิงสามารถทำการยิงไปยังพื้นที่สังหารได้เช่นเดียวกัน

๒. ที่กำบังและที่ซ่อนพราง <Cover and Concealment> จะต้องมีที่กำบังและที่ซ่อนพราง ซึ่งเป็นธรรมชาติของพื้นที่ในภูมิประเทศนั้นๆ ที่กำบังนี้จะช่วยป้องกันการตรวจการณ์ และป้องกันกระสุนได้ส่วนที่ซ่อนพรางนั้นจำเป็นมากในการปฏิบัติการประชุมโจมตี เพราะในบางครั้งอาจจะต้องวางตัวอยู่ในที่ซ่อนพรางเป็นเวลาหลายวัน แจงจะใช้ที่หลบซ่อนตามธรรมชาติได้ เช่น พุ่มไม้ เป็นต้น

๓. สิ่งกีดขวาง <Obstacles> สิ่งกีดขวางต่าง ๆ ในพื้นที่ที่จะทำการประชุมโจมตี จะต้องมีประโยชน์ทั้งในเชิงรุก และเชิงรับ สิ่งกีดขวางนี้จะต้องไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าโจมตี โดยเฉพาะในช่วงการถอนตัวเพื่อป้องกันการติดตามจากเจ้าหน้าที่ได้

๔. ภูมิประเทศ <Key Terrain> ในการวางแผนจะต้องกำหนด หรือระบุในเรื่องภูมิประเทศที่จะใช้ซึ่งอาจพิจารณาว่า ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการโจมตี เนื่องจากมีการตรวจการณ์ที่ดี แนวยิงดีสามารถถอนตัวได้สะดวก แต่ในขณะที่เดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ก็อาจพิจารณาได้ว่าในพื้นที่นั้น ก็อาจมีการประชุมโจมตีเกิดขึ้น จึงได้นำมาตรการในการรักษาความปลอดภัย เตรียมรับมือ หรือป้องกันการประชุมโจมตีได้ โดยอาจจะส่งเจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้ามาก่อน ดังนั้นพื้นที่ที่พิจารณาว่าเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการประชุมโจมตีมาก อาจจะไม่เหมาะในการประชุมโจมตีก็ได้

๕. เส้นทางเข้าและเส้นทางถอนตัว <Avenues of Approach and Escape> ในการปฏิบัติการประชุมโจมตีที่ได้ผลนั้นจะต้องรวมถึงการหาเส้นทางเข้าไปยังที่หมาย และเส้นทางถอนตัว เมื่อปฏิบัติการเสร็จเรียบร้อยเส้นทางเหล่านี้ ควรจะเป็นเส้นทางปกปิด ที่ไม่ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยรู้ได้ และต้องเป็นเส้นทางที่มีที่กำบัง และที่ซ่อนพรางเป็นอย่างดี

การจัดและโครงสร้างของชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย

<Organization of Protective Detail>

การจัดกำลังของชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยนั้น เป็นการจัดกำลังจากชุดปฏิบัติการต่างๆ ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยการรวบรวมจากข่าวสารต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญซึ่งการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยนี้ สามารถเปลี่ยนแปลงการจัดกำลังได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุภารกิจได้อย่างดีที่สุด

การจัดหน่วยและชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย

การจัดกำลังเพื่อปฏิบัติการ ในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญจะต้องจัดให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยแบ่งกำลังออกเป็นส่วนๆ ตามความจำเป็น และกำหนดหน้าที่ให้แน่นอน เพื่อมิให้ก้าวก่ายและสับสนในการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

๑. กองอำนวยการรักษาความปลอดภัย <Command Post>
๒. ชุดตรวจค้นทางเทคนิค <Explosive Ordance Disposal>
๓. ชุดพยาบาลเคลื่อนที่
๔. ส่วนควบคุมชุดปฏิบัติการ <Operation Control>

- ๔.๑ ชุดสำรวจล่วงหน้า <Advance Servery Team>
- ๔.๒ ชุดปฏิบัติการส่วนติดตาม <Follow Team>
- ๔.๓ ชุดปฏิบัติการส่วนหน้า <Advance Team>
- ๔.๔ ชุดปฏิบัติการประจำสถานที่ <Site Agent>
- ๔.๕ ชุดสนับสนุนทางยุทธวิธี <Counter Assault Team>
- ๔.๖ ชุดปฏิบัติการเตรียมพร้อม <Reinforce Team>

หน้าที่ของกองอำนวยการ และชุดปฏิบัติการต่างๆ นั้น อาจแบ่งหน้าที่รับผิดชอบได้ดังนี้

กองอำนวยการรักษาความปลอดภัย <Command Post> มีหน้าที่

๑. อำนวยการและควบคุมการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย
๒. วางแผน สั่งการ
๓. ประสานแผนการปฏิบัติกับหน่วยต่างๆ ในระดับหน่วยเหนือ และหน่วยรอง
๔. จัดชุดสนับสนุนต่างๆ สนับสนุนการปฏิบัติให้กับชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยเมื่อร้องขอ
๕. ให้การสนับสนุนด้านการข่าว กำลังพล และยุทธโศปกรณ์ โดยมีนายทหารควบคุมปฏิบัติการเป็นผู้รับผิดชอบ โดยรับนโยบายจากผู้บัญชาการรักษาความปลอดภัย

ชุดตรวจค้นทางเทคนิค <Explosive Ordance Disposal> มีหน้าที่เป็นชุดที่ให้การสนับสนุนชุดปฏิบัติการต่างๆ เมื่อร้องขอ มีหน้าที่ดังนี้

๑. เริ่มปฏิบัติงานก่อนวาระของบุคคลสำคัญ ไม่น้อยกว่า ๒ ชม.
๒. ทำการตรวจสอบความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ด้วยเครื่องมือทางเทคนิคเกี่ยวกับวัตถุระเบิดและการลักลอบดักฟังทางเสียง
๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ถ่ายภาพ และควบคุมช่างภาพสื่อมวลชน
๔. ตรวจสอบอาหาร และเครื่องดื่มของบุคคลสำคัญ
๕. ตรวจสอบเกี่ยวกับหีบห่อของขวัญ และสิ่งของต่างๆ ที่มีการมอบให้กับบุคคลสำคัญ
๖. ตรวจค้นยานพาหนะของบุคคลสำคัญ
๗. เมื่อชุดตรวจค้นทางเทคนิค ตรวจสอบสิ่งของต่างๆ เรียบร้อยแล้วจะส่งมอบให้กับเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการรักษาความปลอดภัยรับผิดชอบพื้นที่นั้นต่อไป
๘. เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นให้รายงานสถานการณ์ต่อหัวหน้าชุดปฏิบัติการติดตาม <Detail Leader> และหัวหน้าชุดล่วงหน้าทันที
๙. เมื่อได้รับรายงานเกี่ยวกับหีบห่อหรือสิ่งของที่น่าสงสัยให้ดำเนินการตรวจสอบทันที
๑๐. การจัดกำลัง ขึ้นอยู่กับภารกิจของที่หมาย และข่าวสารที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญ

ชุดสำรวจล่วงหน้า <Advance Survey Team>

เจ้าหน้าที่ชุดนี้ เป็นชุดที่มีความสำคัญมาก ในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ เนื่องจากผลการสำรวจในแต่ละพื้นที่ จะนำมาวางแผนในการรักษาความปลอดภัย และออกคำสั่งในการปฏิบัติการกิจต่อไป มีหน้าที่ดังนี้

๑. เตรียมการปฏิบัติการ ในหน้าที่รับผิดชอบตามกำหนดการให้แล้วเสร็จก่อนวาระงานของบุคคลสำคัญ ไม่น้อยกว่า ๓ วัน
๒. ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่การข่าวในพื้นที่ปฏิบัติการ
๓. รวบรวมข่าวสารเรื่องราวต่างๆ ในพื้นที่ที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไป
๔. หาสถานที่เป็นห้องรับรอง <Holding Room> สำหรับบุคคลสำคัญเพื่อปฏิบัติการกิจส่วนตัวได้

๕. หาสถานที่ตั้งกองอำนวยความสะดวกในกรณีที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบนั้นหลายวัน
๖. สำรวจเส้นทาง อาคาร สถานที่ ฯลฯ โดยจัดทำเป็นแผนผัง รูปร่าง กำหนดจุดวางกำลังของเจ้าหน้าที่ชุดประจำสถานที่ เส้นทางรถขนตัว จุดจอดรถฉุกเฉิน <Stash Car> และพื้นที่ล่อแหลมอันตรายต่างๆ
๗. หาพื้นที่ที่ปลอดภัย <Save Heaven> ในสถานที่นั้นๆ ให้กับบุคคลสำคัญเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น ก่อนที่จะพาบุคคลสำคัญไปเข้าพื้นที่ปลอดภัย
๘. ชี้แจงเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ถึงการปฏิบัติเมื่อบุคคลสำคัญมาถึง และเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น
๙. สำรวจ โรงพยาบาล สถานีตำรวจ หน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานที่บุคคลสำคัญไปโดยแจ้งข้อมูลเบื้องต้นให้กับเจ้าของสถานที่นั้นให้ทราบ
๑๐. การประกอบกำลังอาจจัดจากเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ ๓ นาย ขึ้นไป
 - ๑๐.๑ หัวหน้าชุดปฏิบัติการ <Lead Advance>
 - ๑๐.๒ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Advance Agent>
 - ๑๐.๓ พลขับ <Drive>

ชุดปฏิบัติการส่วนล่วงหน้า <Advance Teams>

เป็นชุดที่ดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติการของ ชุดสำรวจล่วงหน้าในด้านการประสานการปฏิบัติงาน ร่วมกับชุดตรวจทางเทคนิค มีหน้าที่ดังนี้

๑. เริ่มปฏิบัติการกิจ ก่อนถึงวาระงานของบุคคลสำคัญ ไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง
๒. สำรวจเส้นทางต่างๆ จุดวางกำลังโดยประสานการวางกำลังตามพื้นที่อันตรายกับ ชุดประจำสถานที่ <Site Agents>
๓. เจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้า จะเป็นผู้นำบุคคลสำคัญเข้าไปยังที่หมายเนื่องจากเป็นผู้ที่ทราบเส้นทางต่างๆ ภายในสถานที่นั้นเป็นอย่างดี
๔. เป็นผู้ให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ชุดติดตามเกี่ยวกับสถานการณ์ในพื้นที่ในขณะที่ขบวนรถกำลังเคลื่อนที่เข้าสู่ที่หมาย
๕. ควบคุมสื่อมวลชน และประชาชนที่มาคอย ณ พื้นที่นั้น
๖. ดำเนินการติดต่อสื่อสารกับชุดปฏิบัติการทุกชุด
๗. การจัดกำลังอย่างน้อยประกอบด้วยเจ้าหน้าที่อย่างน้อย ๓ นาย คือ
 - ๗.๑ หัวหน้าชุดล่วงหน้า <Leader Advance>
 - ๗.๒ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Advance Agents>
 - ๗.๓ พลขับ <Drive>

ชุดปฏิบัติการส่วนติดตาม <Follow Team>

เจ้าหน้าที่ชุดนี้ เป็นผู้ติดตามรักษาความปลอดภัยให้กับบุคคลสำคัญโดยใกล้ชิด ภารกิจคือ การป้องกันไม่ให้บุคคลสำคัญ ได้รับความอันตรายที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการกระทำจากอุบัติเหตุ หรือทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงก็ตาม โดยใช้เทคนิคในการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ หน้าที่ของชุดปฏิบัติการส่วนติดตาม มีดังนี้

๑. ให้การรักษาความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญตลอด ๒๔ ชม.
๒. นำบุคคลสำคัญไปยังพื้นที่ปลอดภัยเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้น
๓. ดำรงการติดต่อสื่อสารกับชุดปฏิบัติการทุกชุด
๔. การจัดกำลังประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ๕ นาย
 - ๔.๑ หัวหน้าชุดปฏิบัติการส่วนติดตาม <Detail Leader> มีหน้าที่
 - ๔.๑.๑ เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการวางแผนงาน การควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ชุดติดตาม

๔.๑.๒ ดำรงการติดต่อกับส่วนพิธีการ หรือนายทหารติดต่อ <Liasion> เพื่อให้แน่ใจว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกำหนดการหรือไม่ หรือว่ามีข่าวขาคูกคม หรือมีการเดินทางนอกกำหนดการหรือไม่

๔.๑.๓ นั่งไปในรถคันเดียวกับบุคคลสำคัญโดยนั่งด้านหน้าคู่กับพลขับรถของบุคคลสำคัญเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับบุคคลสำคัญ และควบคุม สั่งการ การปฏิบัติการภายในรถของบุคคลสำคัญโดยประสานกับรถปฏิบัติการติดตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้น

๔.๑.๔ มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการส่วนติดตาม การพาหนะ การปฏิบัติตามแผนเผชิญเหตุต่างๆ

๔.๑.๕ ปรับตนเองให้เข้ากับความต้องการของ บุคคลสำคัญ โดยไม่ลดมาตรฐานในการรักษาความปลอดภัย

๔.๑.๖ เป็นผู้นำเอาร่างกายเข้าบังบุคคลสำคัญ ในกรณีถูกเข้าทำร้าย <Close - in - body - Cover>

๔.๑.๗ การบังคับบัญชาสั่งการภายในชุด ให้พิจารณาถึงลำดับของตำแหน่ง การวางตัวความปลอดภัย ความยุติธรรม โดยเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ทุกคนในชุดปฏิบัติ

๔.๑.๘ รับผิดชอบอาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งหมดภายในชุดปฏิบัติการ

๔.๒ รองหัวหน้าชุดปฏิบัติการติดตาม <Shift Leade >

๔.๒.๑ เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในด้าน เทคนิคการรักษาความปลอดภัยเป็นผู้สั่งการในด้านการปฏิบัติต่างๆ เพื่อดำรงไว้ซึ่งความสำเร็จในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

๔.๒.๒ เป็นผู้ดำรงการติดต่อสื่อสารกับ ชุดปฏิบัติการต่าง ๆ ตลอดจนกองอำนาจการรักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ที่กำลังปฏิบัติการกิจอยู่

๔.๒.๓ นั่งอยู่ในตำแหน่งหน้าซ้าย คู่กับพลขับในรถปฏิบัติการติดตาม <Follow car>

๔.๒.๔ ประสานในการวางกำลังกับเจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้าและชุดประจำสถานที่ <Site Agents> เมื่อถึงที่หมาย

๔.๒.๕ ดูแลการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในชุดปฏิบัติการติดตาม

๔.๒.๖ เป็นผู้ดูแลปรับปรุงแก้ไขมาตรการต่างๆ ในการรักษาความปลอดภัย

๔.๒.๗ ให้ข้อมูลต่างๆ แก่หัวหน้าชุด และสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าชุดได้เมื่อได้รับมอบหมาย

๔.๓ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านการสื่อสาร <Agents> มีหน้าที่

๔.๓.๑ ดำรงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการชุดต่างๆ ที่ร่วมปฏิบัติการกิจอยู่

๔.๓.๒ ดูแลอุปกรณ์ และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารประจำชุดปฏิบัติการ

๔.๓.๓ รับผิดชอบจัดทำนามเรียกขาน และการเข้ารหัสตามหนังสือประกอบ ในการใช้เครื่องมือสื่อสารของหน่วย

๔.๓.๔ รับผิดชอบการปฏิบัติ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔.๓.๕ สังเกตการณ์ในพื้นที่รับผิดชอบ

๔.๓.๖ ต้องประสานเรื่องเส้นทางต่างๆ การจราจร การเปลี่ยนช่องเดินรถ โดนรับคำสั่งจากรองหัวหน้าชุดฯ เป็นต้น

๔.๓.๗ เมื่อถึงที่หมายทุกที่หมาย จะต้องลงมาอยู่ในรูปขบวน <Formation> ทันที

๔.๓.๘ เมื่อขบวนรถอยู่ในพื้นที่อันตรายให้ลงมาทำการซักล้อม <Running to Fender> รอบรถบุคคลสำคัญทันที

๔.๓.๙ นั่งในตำแหน่งหลังขวา <Right Rear> RR

๔.๔ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านเทคนิค มีหน้าที่

๔.๔.๑ ดูแลรับผิดชอบเครื่องมือทางเทคนิค ในการตรวจสอบสิ่งของขั้นต้น

๔.๔.๒ ให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่พิธีการเกี่ยวกับการตรวจสอบสิ่งของต่างๆ ที่จะเข้าถึงตัวบุคคลสำคัญ

๔.๔.๓ รับผิดชอบหมายเป็นเจ้าหน้าที่อาวุธรถ ในชุดปฏิบัติการโดยต้อง

๔.๔.๓.๑ ตระหนักถึงเรื่องแนวยิงของกระสุนไม่ให้อยู่ในทิศทางของกลุ่มชน

๔.๔.๓.๒ พกอาวุธรถให้ถูกต้อง เมื่ออยู่ในยานพาหนะ โดยให้อาวุธอยู่ต่ำกว่าระดับ

หน้าต่างรถ นอกจากจำเป็น

๔.๔.๓.๓ ตรวจสอบสภาพอาวุธว่า พร้อมทั้งจะปฏิบัติการกิจได้ ก่อนที่จะนำขึ้นรถ

ติดตาม

๔.๔.๓.๔ การใช้อาวุธเป็นทางเลือกสุดท้าย เพื่อรักษาชีวิตของท่าน และบุคคลสำคัญ

๔.๔.๔ เมื่อถึงที่หมายจะต้องลงมาอยู่ในรูปขบวนทันที

๔.๔.๕ รับผิดชอบการปฏิบัติเมื่อได้รับมอบหมาย

๔.๔.๖ นั่งในตำแหน่งหลังซ้าย <Left Rear> LR

๔.๕ พลขับรถติดตาม <Follow Car Drive> FCD มีหน้าที่

๔.๕.๑ รับผิดชอบยานพาหนะ มีความรู้ในการขับรถเชิงปฏิบัติการคู่กับรถของบุคคลสำคัญ <Limousine> รู้จักยานพาหนะของตนเป็นอย่างดี

๔.๕.๒ เตรียมพร้อมที่จะเคลื่อนรถได้ทันทีทุกเวลา

๔.๕.๓ ทำปฏิกิริยาตอบโต้การคุกคามโดยรับคำสั่งจากรองหัวหน้าชุดรักษาความปลอดภัย

<Shift Leader>

๔.๕.๔ รู้จักเส้นทางหลัก และเส้นทางรอง ที่จะนำบุคคลสำคัญไปถึงที่หมาย

๔.๕.๕ รับผิดชอบยานพาหนะในทุกระบบ รวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ประจำรถ ยานพาหนะ ต้องพร้อมที่จะออกปฏิบัติการได้

๔.๕.๖ เตรียมพร้อมยานพาหนะให้พร้อม ๓๐ นาที ก่อนกำหนดการเดินทาง

๔.๕.๗ นั่งประจำอยู่ในรถ พร้อมทั้งติดเครื่องรออยู่ ๑๐ นาที ก่อนกำหนดการเดินทาง

๔.๕.๘ รู้จักเส้นทางที่จะใช้ของขบวนรถ แม้ว่าจะมีรถนำก็ตาม

๔.๕.๙ อย่าเก็บกุญแจแล้วถือเอาไว้ในรถ เมื่อไม่ใช้รถให้ถือ และเก็บกุญแจไว้ที่กองอำนาจการหรือชุดประจำที่พัก ส่วนกุญแจสำรองเก็บไว้ที่รองหัวหน้าชุดติดตาม

ชุดปฏิบัติการประจำสถานที่ <Site Agent>

เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการส่วนที่ส่งไปวางกำลังไว้ ณ สถานที่ที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไป ทำหน้าที่เฝ้าสังเกตการณ์ หรือ สะกดรอยตามขบวนรถ <Counter Surveillance Agents> และในบางครั้งอาจจะทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจเส้นทาง <Pilot Car Agents> มีหน้าที่

๑. ประจำจุดที่สำคัญๆ เพื่อเป็นจุดสังเกตการณ์ตามจุดที่ ชุดสำรวจล่วงหน้า กำหนดให้ในการแถลงแผนการรักษาความปลอดภัย ในแต่ละที่หมาย

๒. จะต้องประจำอยู่ที่จุดดังกล่าวภายใน ๑ ชั่วโมง ก่อนที่บุคคลสำคัญจะมาถึงที่หมาย เจ้าหน้าที่เหล่านี้จะยืนประจำจุด <Post Standing> โดยไม่ต้องเคลื่อนย้ายที่จนกว่าจะได้รับคำสั่ง หรือเกิดเหตุการณ์ขึ้น

๓. จุดต่างๆ ที่ชุดล่วงหน้ากำหนดให้กับชุดนี้ เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบ และต้องเข้าใจคำสั่งอย่างชัดเจน เมื่อใดที่มีข้อสงสัยให้รีบสอบถามจากหัวหน้าชุดทันที

๔. ในบางกรณีอาจจะเข้ามาพร้อมอยู่ในรูปขบวน <Formations> ด้วย เมื่อได้รับคำสั่งจากหัวหน้าชุด

๕. ทำการตรวจสอบพื้นที่รอบๆ บริเวณจุดบังคับ <Choke Points> ภายใน ๓๐ นาที ก่อนที่ขบวนรถของบุคคลสำคัญจะไปถึง

๖. ดำรงการติดต่อสื่อสารกับชุดปฏิบัติการล่วงหน้า และชุดปฏิบัติการติดตามตลอดเวลา

๗. ในบางกรณีอาจจะทำหน้าที่เป็นรถตรวจเส้นทาง <Pilot Car Agent> ล่วงหน้าขบวนรถอย่างน้อย ๕ นาที บนเส้นทางเดียวกัน และต้องคอยตรวจการณ์เส้นทางและพื้นที่ที่น่าสงสัย โดยเฉพาะบริเวณจุดบังคับ <Choke Points> รวมปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับขบวนรถได้ เช่น

๗.๑ การจราจร <Traffic>

๗.๒ ฝูงชนหรือการเดินขบวน <Large Crowds>

๗.๓ อุบัติเหตุ <Accidents>

๗.๔ การก่อสร้าง <Construction>

๗.๕ กรณีเกิดเพลิงไหม้ <Fire>

๘. การจัดกำลัง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ การข่าว และผลกระทบต่อบุคคลสำคัญ ประกอบด้วย

๘.๑ หน.ชุดปฏิบัติการ <Lead Agent>

๘.๒ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Agent>

๘.๓ พลขับ <Drive>

ชุดสนับสนุนทางยุทธวิธี <Counter Assault Team>

ภารกิจหลักของชุดสนับสนุนทางยุทธวิธี คือเป็นผู้ทำการตอบโต้เมื่อเกิดภัยคุกคาม หรือการลอบโจมตีต่อบุคคลสำคัญ และช่วยในการคุ้มครองป้องกันอันตรายให้กับบุคคลสำคัญในการหลบภัยชุดสนับสนุนฯ จะเป็นผู้ทำการตอบโต้ หรือเบี่ยงเบนความสนใจของผู้ก่อการร้าย มากกว่าการจะเข้าไปช่วยคุ้มครอง หรือพาบุคคลสำคัญหนีออกจากพื้นที่ นอกจากนี้ถ้ามีการโจมตีเกิดขึ้นก็ต้องพร้อมจะเข้าตรงพื้นที่ได้

การจัดกำลัง ประกอบด้วย

๑.๑ หัวหน้าชุดปฏิบัติการ

๑.๒ รองหัวหน้าชุดปฏิบัติการ

๑.๓ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ

๑.๔ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ (เพิ่มเติม)

๑.๕ พลขับ

ชุดปฏิบัติการเตรียมพร้อม <Reinforced Team>

มีหน้าที่ทดแทนชุดปฏิบัติการต่างๆ ที่ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้ทันเวลา สามารถปฏิบัติเป็นชุดปฏิบัติการได้ทุกชุด ปฏิบัติการเมื่อร้องขอ

ชุดพยาบาลเคลื่อนที่

ให้การสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยเมื่อได้รับการร้องขอ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เฉพาะงานที่สำคัญๆ มักจะใช้ร่วมในขบวนรถของบุคคลสำคัญ มีหน้าที่

๑. รักษาพยาบาลขั้นต้นให้แก่บุคคลสำคัญ เมื่อได้รับบาดเจ็บ หรือรักษาโรคประจำตัวของบุคคลสำคัญ เมื่อเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน

๒. นำบุคคลสำคัญ เมื่อได้รับบาดเจ็บ นำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด

๓. อาจใช้รถพยาบาลนำบุคคลสำคัญ ไปยังพื้นที่ปลอดภัยเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน เมื่อรถบุคคลสำคัญ หรือรถของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยติดตาม ไม่สามารถเคลื่อนที่ไปได้

อาวุธยุทโธปกรณ์และยานพาหนะของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย <Protective Detail Weapons, Equipment and Vehicles>

อาวุธปืนพก <Hand Guns>

อาวุธประจำกายของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ส่วนมากที่ใช้เป็นปืนลูกโม่ <Revolver> และปืนพกกึ่งอัตโนมัติ <Automatic> สำหรับขนาดอาวุธนั้น แล้วแต่ความถนัดของเจ้าหน้าที่เอง

๑. **ปืนลูกโม่** เป็นปืนที่สะดวก และง่ายต่อการใช้ มีการเตรียมการในการใช้น้อย และไม่ยุ่งยาก
๒. **ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ** เป็นปืนที่ง่ายต่อการใช้ เช่นเดียวกับปืนลูกโม่ ซึ่งง่ายต่อการพกปิด มีอำนาจการยิงรุนแรง จำนวนกระสุนมีมากกว่า และมีขั้นตอนการใช้มากกว่าปืนลูกโม่

ปืนลูกซอง <Shot gun>

๑. เสียงและอำนาจการยิงสามารถที่จะหยุดยั้ง และทำให้ฝ่ายตรงข้ามหยุดชะงักได้
๒. กระสุนปืนอาจจะทำอันตรายแก่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงได้
๓. กระสุน Buckshot (๙ เม็ด) หรือ SLUG สามารถหยุดยั้ง ยานพาหนะของฝ่ายตรงข้ามได้ดีกว่าอาวุธปืนพก

อาวุธกล <Submachine Gun>

ชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย จำเป็นต้องมีอาวุธกลอยู่ในรถปฏิบัติการทุกคันและ ณ ที่หมายที่ไม่น่าไว้วางใจ โดยหัวหน้าชุดเป็นผู้กำหนด

๑. ควรเป็นปืนที่ใช้กระสุนขนาด ๙ มิลลิเมตร เป็นปืนที่พกปิดได้ในการพกพา สามารถยิงได้ในระบบ Automatic และ Semi-Automatic
๒. อาวุธกลนี้ในการรักษาความปลอดภัย ตามปกติจะอยู่ในขบวนรถ เท่านั้นไม่ควรที่จะนำไปไหนรูปขบวนเดินเท้า ถ้าไม่มีข่าวสารผลกระทบที่สำคัญต่อบุคคลสำคัญ <Biggest Danger>
๓. ในการสละพาอาวุธกล ให้สละพาไว้บริเวณด้านหน้า หรือด้านข้างภายในชุดสากล

ยุทโธปกรณ์ประจำตัวบุคคล <Personal Equipment> เช่น

๑. อาวุธประจำกาย <Hand Gun>
๒. กระสุนสำรอง <Extra Ammunition>
๓. กุญแจมือ <Hand craft>
๔. เครื่องมือสื่อสาร พร้อมปากพูดหูฟัง <Radio>
๕. บัตรประจำตัวหรือเครื่องหมายบอกฝ่าย <ID.Card, Badge>
๖. เสื้อเกราะกันกระสุน <Bullet-Resistant Vest>

ยุทโธปกรณ์ประจำชุด <Detail Equipment> เช่น

๑. ปืนลูกซอง <Shot Gun>
๒. ปืนกลมือ <Submachine Gun>
๓. กระสุน <Ammunition>
๔. ผ้าคลุมระเบิด <Bomb Blanket>
๕. แก๊สน้ำตา <Tear Gas>
๖. หน้ากากป้องกันไอพิษ <Gas Masks>
๗. ชุดปฐมพยาบาล <First Aid Equipment>

๘. คีมตัดลวด <Heavy Wire Cutters>
๙. ถ่านวิทยุสำรอง <Extra Radio Batteries>
๑๐. สายพ่วงแบตเตอรี่ <Battery Jumper Cables>
๑๑. กล่องใส่ยุทโธปกรณ์ <Equipment Box>
๑๒. กล่องใส่อาวุธปืน <Gun Box>

ยานพาหนะ <Vehicle>

ยานพาหนะของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ที่ใช้ในภารกิจเป็นรถติดตามนั้น อย่างน้อยจะต้องมีสมรรถภาพ เทียบเท่ารถของบุคคลสำคัญ หรือมากกว่า ยานพาหนะที่ควรจัดเตรียมไว้มีดังนี้

๑. ยานพาหนะหุ้มเกราะสำหรับบุคคลสำคัญ และรถสำรอง
๒. ยานพาหนะหุ้มเกราะสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการชุดติดตาม และยานพาหนะสำรองในกรณีทีบุคคลสำคัญ มีข่าวสารที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย
๓. ยานพาหนะต้องมีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำตลอด ๒๔ ชั่วโมง และพร้อมที่จะปฏิบัติการกิจได้ทันทีการลอบประทุษร้ายต่อบุคคลสำคัญ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพราะ ความน่าสนใจ หรือการละเลยในหน้าที่ของพลขับ เนื่องจากไม่ได้รับการฝึกที่เพียงพอ จึงทำให้การปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย มีความเสี่ยงมากขึ้น

การใช้เครื่องมือสื่อสาร

วิทยุ ในการปฏิบัติการเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญนั้น คลื่นความถี่ของวิทยุจะใช้เป็น ๒ ความถี่ด้วยกัน เพื่อป้องกันการสับสนในการติดต่อสื่อสาร ในระหว่างการปฏิบัติการกิจ ดังนี้

๑. ความถี่หนัก จะใช้ในชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย หรือกลุ่มเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติการอยู่ในวงรอบชั้นใน รวมทั้งรถปฏิบัติการ และรถของบุคคลสำคัญด้วย
๒. ความถี่รอง สำหรับเจ้าหน้าที่ชุดสนับสนุนทางยุทธวิธีหรือชุดสนับสนุนการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย เช่น ชุดซ่อมยิง, จุดตรวจ, เจ้าหน้าที่สะกดรอย และเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานข้างเคียง
๓. การใช้ นปส. ในการส่งข้อความต่างๆ ทางวิทยุ หรือในการส่งข่าวทางโทรศัพท์ที่ไม่แน่ใจในเรื่องของการดักฟังแล้ว ควรใช้รหัสด้วยการเปลี่ยนรหัสอย่างน้อย ๒ - ๓ เดือนต่อครั้ง หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงเร็วกว่านั้น จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

๑. มีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์และไว้วางใจได้ เป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ หากเป็นผู้ที่ไว้วางใจไม่ได้ก็เท่ากับส่งบุคคลสำคัญเข้าไปอยู่ในกำมือของฝ่ายตรงข้าม ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบผู้ที่เข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอย่างละเอียด มิฉะนั้นฝ่ายตรงข้ามอาจส่งคนแทรกซึมเข้ามาอยู่ในกลุ่มเจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้และต้องเป็นผู้ที่รัก และชอบงานด้านนี้เป็นพิเศษ
๒. จิตใจมั่นคง มีสุขภาพจิตดี ใจแข็ง ไม่หวั่นไหวง่าย มิฉะนั้นอาจตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายตรงข้ามได้
๓. สุขภาพสมบูรณ์ และร่างกายแข็งแรงทนต่องานตรากตรำ ไม่มีโรคภูมิแพ้ หรือการเจ็บป่วยใดๆ ที่ขัดขวางต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งบางครั้งอาจต้องปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยไม่แสดงอาการอึดอัดหรือควบคุมความรู้สึกไม่ได้ภายใต้สภาวะการณ์กดดันต่างๆ ที่คาดไม่ถึง อีกทั้งยังต้องมีความคล่องแคล่วว่องไวตื่นตัวที่จะปฏิบัติการตอบโต้ฝ่ายตรงข้ามได้โดยฉับพลัน มีไหวพริบปฏิภาณดีมีความสามารถเข้าคุมสถานการณ์และสามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างราบรื่น อย่างมีประสิทธิภาพใต้สภาวะคับขัน ถ้าปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ไม่ได้แล้วจะเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่ได้เลย

๔. มีวินัย อดทน และเสียสละ ความประมาท หรือปล่อยตัวอาจจะทำให้เกิดความผิดพลาดอย่างร้ายแรงได้ ซึ่งไม่อาจจะแก้ตัวได้อีก เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องสามารถปฏิบัติการได้ทุกพื้นที่และสภาพการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าพื้นที่หรือสถานการณ์ขณะนั้น เป็นสิ่งที่ตนไม่ชอบก็ตาม

๕. เป็นคนหุไว และสายตาคือเป็นเลิศ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องมีประสาทสัมผัสที่ดีเยี่ยม โดยเฉพาะสัญชาตญาณที่รับรู้ภัยที่อาจเกิดขึ้น

๖. ไม่เป็นโรคสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติด เพราะจะทำให้สมองเสื่อมสภาพ ไม่ฉับไว ทำให้ไม่พร้อมที่จะรับสถานการณ์ต่างๆ ได้

๗. สามารถร่วมงานกับผู้อื่นเป็นชุดปฏิบัติได้ ถ้าเข้ากับผู้อื่นภายในชุดไม่ได้แล้ว จะทำให้งานเสียหายตลอดจนสามารถสนทนากับชนทุกระดับได้

๘. มีความกล้าหาญ การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ เป็นงานที่เสี่ยงต่ออันตราย ดังนั้น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ต้องพร้อมที่จะเสียสละชีวิตเพื่อผู้ที่ตนป้องกันได้ตลอดเวลา แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นคนมีความสุข สุขุมรอบคอบ เยือกเย็น มีการตัดสินใจที่ดี รู้ว่าควรจะทำอย่างไรในสถานการณ์ฉุกเฉิน มีใช้ต้นทุนของตนเพียงอย่างเดียว เพราะอาจทำให้บุคคลสำคัญอาจต้องเสียชีวิตได้

๙. เข้าใจการปฐมพยาบาลขั้นต้นเกี่ยวกับ บาดแผลอันเกิดจากถูกยิงหรือถูกแทง หรือรักษาโรคประจำตัวของบุคคลสำคัญในขั้นต้นได้

๑๐. เข้าใจการใช้เครื่องมือสื่อสารแบบต่างๆ

๑๑. สามารถใช้เครื่องมือดับเพลิงได้ทุกชนิด

๑๒. มีความรู้ด้านการค้นหา และเก็บกู้วัตถุระเบิด, การเฝ้าตรวจด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์การตรวจค้น การคุ้มกันขบวนรถ, การชุมนุมโจมตี และการต่อต้านการก่อการร้าย

๑๓. มีความรู้เกี่ยวกับมารยาทในสังคม ระเบียบปฏิบัติทางพิธีการต่าง ๆ ทั้งของไทยและของนานาชาติ เพื่อจะได้วางตนได้เหมาะสมกับสถานที่ที่บุคคลสำคัญไปร่วมงานด้วย

คุณสมบัติเหล่านี้มิได้เกิดจากการฝึกฝนเท่านั้น แต่ตัวเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเอง จะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายสำหรับการฝึกนั้น เป็นเพียงให้เกิดความเคยชินเท่านั้น

ข้อพึงระวังในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

๑. ห้ามเป็นฝ่ายชักชวนให้บุคคลสำคัญสนทนาด้วย

๒. ในกรณีที่จะต้องเข้าไปในพื้นที่ที่ยังไม่ผ่านการตรวจสอบให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเป็นผู้นำเข้าไปในอาคารก่อนบุคคลสำคัญเดินทางเข้าประตูประมาณ ๑๕ ฟุต

๓. การขึ้นลงลิฟต์ให้เข้าก่อน และต้องคอยกดปุ่มประตูให้บุคคลสำคัญเข้าไปในลิฟต์ให้เรียบร้อยการออกจากลิฟต์ก็ต้องเป็นฝ่ายออกก่อน

๔. ในขบวนรถเมื่อบุคคลสำคัญขึ้นรถเรียบร้อยแล้วให้เคลื่อนขบวนทันที

๕. การวางตัว การแต่งกาย การแสดงกริยามารยาทและความประพฤติต่างๆ ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องเหมาะสม

๖. ไม่พยายามเข้าจับกุมผู้ก่อการร้าย

๗. ไม่เข้าพัวพันกับผู้ก่อการร้ายด้วยอาวุธ หรือวิธีใดก็ตาม เว้นแต่เป็นการปฏิบัติเพื่อระงับอันตรายที่จะเกิดขึ้น โดยจะต้องนำบุคคลสำคัญออกจากพื้นที่อันตราย ไปยังพื้นที่ปลอดภัย

๘. ไม่ควรทำอะไรที่ซ้ำๆ จนเป็นกิจวัตร

๙. อย่าจอดยานพาหนะไว้โดยไม่มีคนเฝ้า

๑๐. ต้องตรวจเส้นทางรถก่อนตัวทุกครั้ง

๑๑. จะต้องมีชุดล่วงหน้าทุกครั้งในการปฏิบัติงาน

๑๒. จะต้องไม่ตื่นตกใจ แต่ให้ตื่นตัวอยู่เสมอ มิฉะนั้นแทนที่จะรักษาความปลอดภัยให้บุคคลสำคัญกลับเป็นการทำร้ายบุคคลสำคัญเสียเอง ดังนั้นเจ้าหน้าที่ต้องมีการฝึกอบรมอยู่เสมอ

มาตรการในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

< Security Measures >

แบบในการจัดและการวางกำลัง

เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพสมบูรณ์ที่สุดนั้น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องมีรูปแบบในการจัดและวางกำลังในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ดังนี้

๑. การจัดกำลัง มีการจัดกำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ออกเป็น ๓ แบบ คือ

๑.๑ แบบเปิดเผย การจัดกำลังในรูปแบบนี้ เป็นการแสดงตัวของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้ฝ่ายตรงข้ามได้ทราบ เพื่อเป็นการป้องปรามการเข้าลอบทำร้ายต่อบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่ในรูปแบบนี้จะแสดงตนให้เห็นได้ชัดว่า เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญอย่างใกล้ชิด

๑.๒ แบบปกปิด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะไม่เปิดเผยแสดงตัวให้บุคคลทั่วไปทราบ โดยจะแต่งกายคล้ายคลึงกับประชาชนทั่วไป หรืออาจปะปนอยู่กับสื่อมวลชน กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมของสถานที่นั้นๆ มักปฏิบัติหน้าที่ในการหาข่าว ดูแลความเคลื่อนไหวของกลุ่มชน หรือบุคคลที่น่าสงสัย ส่วนหนึ่งจะปะปนอยู่กับฝูงชน อีกส่วนหนึ่งจะอยู่ใกล้กับบุคคลสำคัญ พร้อมทั้งจะเข้าชิดขวางยับยั้ง และป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นในทันที

๑.๓ แบบผสม เป็นการจัดกำลังโดยนำเอาเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้ง ๒ รูปแบบ มาปฏิบัติงานร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน ส่วนการวางกำลังจะใช้เจ้าหน้าที่แต่ละแบบมาน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และข่าวที่ได้รับ

๒. การวางกำลัง <Concentric Rings of Security> ต้องประกอบด้วยวงรอบอย่างน้อย ๓ วงรอบด้วยกันในการจัดทำพื้นที่ให้เป็นวงรอบเช่นนี้ เป็นเครื่องช่วยในการตรวจสอบบุคคลที่จะผ่านเข้าไปถึงตัวบุคคลสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

๒.๑ วงรอบชั้นใน <Inner Perimeter> เป็นการจัดวางกำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้อยู่ใกล้ชิดกับบุคคลสำคัญมากที่สุด และเป็นชุดที่สามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลสำคัญได้ทันที วงรอบนี้ถือเป็นพื้นที่หวงห้ามและเข้มงวดที่สุด ในวงรอบนี้เป็นผู้ที่จำเป็นต้องเข้าไปใกล้บุคคลสำคัญเท่านั้นที่จะอยู่ในวงรอบนี้ได้ เช่น เจ้าหน้าที่พิธีการทูต, คณะบุคคลสำคัญ หรือสมาชิกในครอบครัวบุคคลสำคัญ และคณะผู้ต้อนรับ

๒.๒ วงรอบชั้นกลาง <Middle Perimeter> คือ วงรอบที่ล้อมรอบวงชั้นใน จะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้อยู่ในรูปขบวน <Formations> หรืออาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการในรูปแบบปกปิดเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในวงรอบนี้ ได้แก่ บุคคลที่จำเป็นต้องอยู่ใกล้กับบุคคลสำคัญไม่มากนัก เช่น ชุดล่วงหน้า, ชุดตรวจค้นวัตถุระเบิด, เจ้าหน้าที่สถานทูต, คณะทำงานของบุคคลสำคัญ เป็นต้น

๒.๓ วงรอบชั้นนอก <Outer Perimeter> หรืออาจเรียกว่าเป็นด่านแรก สำหรับฝ่ายตรงข้ามที่จะเข้าถึงตัวบุคคลสำคัญ เป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่ที่อยู่ในวงรอบนี้ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของสถานที่นั้น, คนขับรถ เป็นต้น

การควบคุมบุคคลและสิ่งของที่จะเข้าถึงตัวบุคคลสำคัญอย่างถูกต้อง <Proper Access>

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ต้องมีการตรวจสอบบุคคลที่จะเข้าไปในแต่ละวงรอบ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการตรวจสอบ และอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา เช่น

๑. การขอคู่มือประจำตัวที่ถูกต้อง
๒. แจกจ่ายชื่อล่วงหน้า เพื่อทำการตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเรื่องบันทึกประวัติอาชญากรรม
๓. ผ่านการตรวจค้นโดยการใช้มือ เครื่องตรวจค้นหรือซุ่มตรวจโลหะ

การกำหนดวงรอบของการรักษาความปลอดภัย

ชุดปฏิบัติการสำรวจล่วงหน้า <Advance Survey Team> จะเป็นผู้กำหนดวงรอบต่างๆ ขึ้นในแต่ละพื้นที่ โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา ดังนี้

๑. จำนวนกำลังพลที่มีอยู่ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพื้นที่
 ๒. ระดับของการคุกคามต่อบุคคลสำคัญ
 ๓. จำนวนฝูงชนที่มารวมชุมนุมในพื้นที่นั้นๆ รวมทั้งสื่อมวลชนด้วย
- ข้อพิจารณาทางด้านการทูต ในกรณีที่เป็นกิจกรรมทางการทูต หรือในบริเวณสถานทูต

การจัดทำระบบบัตรแสดงตน <Identification Media>

เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ต้องทราบว่าบุคคลใดบ้างที่สามารถเข้าถึงตัวบุคคลสำคัญได้ ในการปฏิบัติการกิจการรักษาความปลอดภัยนั้น เราจะจัดทำเครื่องหมายบอกฝ่ายหรือบัตรแสดงตน เพื่อที่จะเข้าไปในพื้นที่นั้นๆ และมีการควบคุมการแจกจ่ายและตรวจสอบ โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การจัดทำบัตรแสดงตนทำได้ ดังนี้

๑. บัตรประจำตัวแบบถาวร เช่น เป็นบัตรมีรูปถ่ายติดหน้าอกเสื้อด้านซ้าย อาจใช้เฉพาะทีมรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ เป็นต้น

๒. บัตรแบบชั่วคราว หรือเป็นเข็มกลัด <Pin> เพื่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสามารถทราบได้ว่าเข็มกลัดในรูปต่างๆ เป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติในส่วนใด เช่น

๒.๑ เข็มกลัดติดหน้าอกเสื้อ อาจแบ่งเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๒.๑.๑ S <Support> คือ หน่วยสนับสนุนต่างๆ

๒.๑.๒ R <Residence> คือ เจ้าหน้าที่ประจำที่พักหรือพนักงานโรงแรม

๒.๑.๓ G <Guests> คือ แขกผู้ที่เข้ามาพบกับบุคคลสำคัญ

๒.๑.๔ E <Enforcement> คือ เจ้าหน้าที่ในและนอกเครื่องแบบ และเจ้าหน้าที่ที่พกอาวุธ

ในกรณีที่บัตรประจำตัวในรูปแบบต่างๆ หรือสามารถที่จะกำหนดประเภทเป็นสีได้ เช่นเดียวกันกับเข็มกลัด และถ้าเป็นบุคคลประเภทที่ไม่ได้กำหนดไว้ตามบัตรสี เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องใช้การตรวจสอบจากบัตรประจำตัวประชาชนได้ทันที เข็มกลัดและบัตรสีนี้ควรจะใช้เพียงภารกิจเดียว

ในการแจกจ่ายบัตรแต่ละครั้ง ต้องจัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในเรื่องการจัดระบบการออกบัตรแสดงตนดังกล่าว และต้องมีการเก็บบัญชีของจำนวนบัตรที่ออกไปให้ผู้ใดบ้าง ถ้าสงสัยในตัวบุคคลให้ขอดูจากบัตรประชาชนเพิ่มเติม หรือหาผู้ที่ยืนยันได้ว่าบุคคลนั้นมีสิทธิเข้าไปในพื้นที่ได้จริง

วินัยในการรักษาความลับ

เป็นหลักที่พึงยึดถือปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุกคนจะไม่นำเอารายละเอียดเกี่ยวกับกำหนดการต่างๆ ของบุคคลสำคัญ ตลอดจนการเคลื่อนไหวที่เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ไปเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ และจะต้องมั่นใจว่าเอกสารต่างๆ ถูกเก็บไว้ในที่ปลอดภัย เมื่อไม่ใช้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวของบุคคลสำคัญก็จะแจ้งข่าวสารให้ทราบเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

การลวง

เป็นมาตรการที่ใช้ประกอบกับวินัยในการรักษาความลับ เพื่อเป็นการมิให้ฝ่ายตรงข้ามล่วงรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของบุคคลสำคัญ การลวงควรกระทำอย่างแนบเนียน โดยมิให้ฝ่ายตรงข้ามจับกลลวงได้ เช่น การปลอมตัว, การลวงในขบวนรถ, การออกข่าวลวง เป็นต้น

การรวบรวมข่าวสารที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญ

ต้องมีการวางแผนในการหาข่าวและรวบรวมข่าวสารจากหน่วยข่าวต่างๆ เพื่อหาข่าวที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญอยู่ตลอดเวลา เช่น ข่าวเกี่ยวกับบุคคลที่น่าจะเป็นผู้ลอบทำร้ายต่อบุคคลสำคัญ ในทุกๆ พื้นที่ที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไปปรากฏตัว

การเสนอแนะมิให้บุคคลสำคัญเสี่ยงต่ออันตราย

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญจะต้องหมั่นเสนอแนะมิให้บุคคลสำคัญกระทำการใดๆ ที่เสี่ยงต่ออันตราย เช่น การเสนอแนะให้บุคคลสำคัญสวมเสื้อเกราะอ่อนเพื่อป้องกันกระสุน หรือให้เปลี่ยนยานพาหนะที่ใช้อยู่เป็นประจำหรือเปลี่ยนเส้นทางที่กำหนดไว้ในกำหนดการ มาตรการนี้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการหาข่าวสารที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญ และการวิเคราะห์การปฏิบัติของหัวหน้าชุดปฏิบัติการติดตาม

การทำพื้นที่ให้เกิดความปลอดภัย

มาตรการนี้ไม่เป็นการปฏิบัติที่เจาะจงเฉพาะ การให้ความปลอดภัยแก่อาคารสถานที่และบริเวณต่างๆ ที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไปเท่านั้น ยังหมายถึงการควบคุมบุคคลที่น่าจะเป็นอันตรายต่อบุคคลสำคัญที่อยู่ในบริเวณนั้นด้วย

พื้นที่หลบภัย <Safe haven>

ในกรณีที่บุคคลสำคัญไปปรากฏตัว ณ ที่ใดที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องเตรียมพื้นที่ปลอดภัยไว้ให้กับบุคคลสำคัญในทุกสถานที่ พื้นที่หลบภัยนี้ คือ พื้นที่ที่อยู่ในสถานที่ที่ให้ความปลอดภัยได้ชั่วคราวสำหรับบุคคลสำคัญและครอบครัว ซึ่งอาจจะเป็นห้องพักที่อยู่ในวงรอบชั้นในสุดห้องใดห้องหนึ่ง ซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้กำหนดขึ้น เพื่อให้เวลาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเตรียมการที่จะตอบโต้ และรับมือกับผู้ก่อการร้าย ในกรณีที่มีการโจมตีหลักในการพิจารณาเลือกห้องที่จะกำหนดเป็นพื้นที่หลบภัยได้นั้นควรพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. เส้นทางที่จะไปยังพื้นที่หลบภัย <Accessibility> เป็นเส้นทางที่จะนำบุคคลสำคัญไปยังพื้นที่ปลอดภัยนี้ ควรไปได้โดยไม่ต้องผ่านพื้นที่อันตรายใดๆ

๒. สามารถให้ความคุ้มกันได้ <Ability to secure> ห้องนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้การคุ้มกันชีวิตของบุคคลสำคัญ และครอบครัว ตลอดจนเจ้าหน้าที่ได้

๓. สามารถที่จะต่อสู้ได้ <Ability to Defend> ควรมีพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย สามารถทำการต่อสู้เพื่อป้องกันพื้นที่นี้ได้ เป็นห้องหรือพื้นที่ที่ได้เปรียบในการป้องกันจากฝ่ายผู้ก่อการร้าย เช่น อาจจะมีอยู่ในพื้นที่สูงกว่าสามารถมองเห็นการเข้ามาได้จากด้านบน

๔. ดำเนินการติดต่อสื่อสารได้ <Ability to Communicate> สามารถติดต่อสื่อสารกับกองอำนาจการรักษาความปลอดภัย หรือชุดปฏิบัติการทุกชุดได้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่โดยทางโทรศัพท์ หรือวิทยุก็ตาม และจะต้องมีเครื่องดับเพลิง, เครื่องให้แสงสว่าง กรณีเกิดไฟดับขึ้น

๕. มีเส้นทางถอนตัวได้อย่างปลอดภัย <Ability to Escape> ในกรณีนี้จะต้องมีเส้นทางในการพาบุคคลสำคัญถอนตัวออกไปยังรถฉุกเฉิน <Stash Car> ได้อย่างปลอดภัย โดยกำหนดเส้นทางเอาไว้ในแผนเผชิญเหตุ

๖. สามารถถ่วงเวลาได้ <Ability to Hold> ในห้องนี้ควรมีอุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมที่สามารถจะตรึงพื้นที่นี้ไว้ได้อย่างน้อยระหว่าง ๑๕ ถึง ๖๐ นาที ในระหว่างเริ่มการโจมตี

๗. การเสริมความปลอดภัย <Reinforced> ควรมีการเสริมความปลอดภัยด้านเครื่องมือต่างๆ และมีทางออกฉุกเฉินสำรองไว้ด้วย การเสริมความปลอดภัยกระทำดังนี้

- ๗.๑ ประตูห้องควรมีความหนา หรือเสริมด้วยเหล็ก
- ๗.๒ ควรมีเหล็กดัดติดอยู่ทุกหน้าต่าง
- ๗.๓ บานพับประตูหน้าต่าง ควรติดตั้งอย่างหนาแน่น และป้องกันการถอดออกได้
- ๗.๔ กรอบหรือวงกบประตูควรมีอย่างน้อย ๒ นิ้ว และตรึงแน่นกับกำแพง
- ๗.๕ กลอนควรเป็นกลอนเดี่ยว ปิดเปิดด้วยกุญแจ <Dead Bolt> อย่างน้อยมีบานละ ๒ กลอน ติดตั้งห่างกัน ๑๒ นิ้ว เป็นอย่างน้อย

การวางแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย <Security Planning>

ในการวางแผนการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องถือเป็นระเบียบปฏิบัติประจำ <SOP> แผนจะต้องบรรจุรายละเอียดต่างๆ ที่จำเป็นจะต้องปฏิบัติทั้งสิ้น แผนนี้ควรเขียนขึ้นและแจกจ่ายให้กับฝ่ายอำนาจการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และเจ้าหน้าที่ที่เป็นกุญแจสำคัญเท่านั้นที่ต้องได้รับแผนสมบูรณ์ นอกจากนั้นแล้วพวกเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอื่นๆ ก็ให้ทราบเพียงเรื่องใหญ่ๆ ของแผน และทำความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามหน้าที่โดยเฉพาะของแต่ละบุคคล คำแนะนำต่างๆ ต้องง่ายในการทำความเข้าใจและปฏิบัติตาม แผนที่ดีจะต้องมีความอ่อนตัว แผนจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับขนาดของภารกิจที่จะต้องปฏิบัติ และต้องมีเวลาเพียงพอสำหรับแจกจ่าย ตลอดจนซักซ้อมการปฏิบัติที่ได้วางแผนไว้ หนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการรักษาความปลอดภัยนี้อยู่ที่การวางแผนอย่างละเอียดต่อเนื่อง การเลือกใช้มาตรการอย่างรอบคอบพิถีพิถันการฝึกอบรม และการนำเจ้าหน้าที่มาทำให้ใช้เป็นประโยชน์

คำจำกัดความ

การวางแผนเป็นกรรมวิธีอันต่อเนื่อง ซึ่งใช้เตรียมการเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือที่ได้คาดคิดไว้ การวางแผนย่อมเกี่ยวกับการตรวจสอบรายละเอียดของการปฏิบัติที่คาดว่าจะต้องกระทำ

แนวทางในการวางแผน

เป็นแนวทางที่ผู้บังคับบัญชาให้กับเจ้าหน้าที่จัดทำแผน เพื่อใช้ในการทำ หรือทบทวนประมาณการของเจ้าหน้าที่จัดทำแผน ความมากน้อยของแนวทางในการวางแผนจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ

๑. ภารกิจของหน่วย ผู้บังคับบัญชาสามารถกำหนดกิจเฉพาะต่างๆ ที่จะต้องกระทำเพื่อให้บรรลุภารกิจนั้น และกำหนดกิจแฝงขึ้นตามที่ตนพิจารณาเห็นเหมาะสม ซึ่งเจ้าหน้าที่จัดทำแผนน่าจะให้ความสนใจ
๒. ปริมาณและความถูกต้องเชื่อถือได้ของข่าวสารที่มีอยู่
๓. สถานการณ์ในขณะนั้น
๔. ประสบการณ์ที่เคยได้รับ
๕. ความสามารถและความคุ้นเคยของหน่วยปฏิบัติที่มีต่อภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อม และฝ่ายตรงข้าม

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวบุคคลสำคัญ

๑. บุคคลสำคัญเป็นใคร
๒. มีตำแหน่งหน้าที่อะไร
๓. ทำไมต้องจัดการรักษาความปลอดภัยให้ (เพื่อเป็นการให้เกียรติ หรือมีอันตรายจริง ถ้ามีอันตรายจริงน่าจะมาจากใคร ความรุนแรงของภัยที่น่าจะเกิดขึ้น)

๔. บุคคลสำคัญเป็นที่ชอบ หรือชังของประชาชน
๕. ลักษณะการดำรงชีวิต และศาสนาของบุคคลสำคัญ
๖. ประวัติการเจ็บป่วย, ประเภทกลุ่มเลือด
๗. บุคคลสำคัญมีปฏิกริยาต่อการรักษาความปลอดภัยอย่างไร
๘. บุคคลสำคัญมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวหรือไม่ เป็นใคร มีอาวุธอะไร
๙. ภาพถ่ายปัจจุบันของบุคคลสำคัญ
๑๐. ความมุ่งหมายของการเยี่ยม
๑๑. สุขภาพโดยทั่วไป
๑๒. นิสัยส่วนตัว เช่น ชอบเดินตอนเช้า ชอบใช้เวลาตอนกลางคืน หรือไม่ชอบเล่นกีฬาอะไร

ชอบอาหารประเภทใด เกลียดสิ่งใดบ้าง เป็นต้น

เมื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลสำคัญแล้ว จะต้องมีการพิจารณาวิธีการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมต่อไป

บริเวณงานพิธีหรือที่หมาย

งานพิธี หรือที่หมายแต่ละแห่งย่อมมีสภาพไม่เหมือนกัน ดังนั้น ข้าราชการสำคัญที่ต้องการทราบจะได้จากการสำรวจของชุดสำรวจล่วงหน้า ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของชุดสำรวจล่วงหน้าจะต้องกระทำอย่างละเอียด รอบคอบ เพื่อที่จะได้ข้อมูลมาใช้วางแผนการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง แต่สิ่งที่ควรจะนำมาพิจารณา ไม่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ในงานพิธี หรือสถานที่ใดก็ตาม คือ

๑. งานสำรวจล่วงหน้าได้ดำเนินการแล้วหรือยัง และได้มอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการ
๒. มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยใดบ้างร่วมปฏิบัติหน้าที่ในครั้งนี้
๓. มีสื่อมวลชนรวมอยู่ด้วยหรือไม่
๔. การแต่งกายควรเป็นลักษณะใด
๕. มีการตรวจสอบห้องพัก สำนักงาน ห้องน้ำ และอื่นๆ รวมทั้งสถานที่นั้นๆ เพื่อความปลอดภัยของบุคคลสำคัญหรือไม่
๖. งานพิธีนั้นๆ จัดให้บุคคลทั่วไปหรือเฉพาะแขกรับเชิญ
๗. กรณีที่จัดเฉพาะแขกรับเชิญ มีการกำหนดใช้มาตรการแสดงตนชนิดใด เช่น บัตรเชิญ เป็นต้น
๘. มีการมอบสิ่งของให้บุคคลสำคัญหรือไม่ ถ้ามีของเหล่านี้คืออะไร ควรตรวจสอบความปลอดภัยด้วยเครื่องมือพิเศษหรือไม่

ข้อพิจารณาในการทำแผน

๑. ความปลอดภัยต่ออันตราย ในงานพิธีต่างๆ ที่มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าให้ประชาชนทั่วไปทราบ ถือว่าบุคคลสำคัญที่จะมาในพิธีนั้นอยู่ในสถานะที่ปลอดภัยต่ออันตรายมากที่สุด ในกรณีนี้เราอาจใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจยืนรักษาการณ์เพิ่มขึ้นก็ได้ และช่วงเวลาที่ไม่ปลอดภัยต่อการถูกทำร้ายมากที่สุด ได้แก่ ขณะที่บุคคลสำคัญกำลังลงจากรถ หรือขึ้นรถ ขณะที่เดินเข้า และออกจากที่หมาย หรืออยู่ท่ามกลางกลุ่มชน

๒. ขณะที่บุคคลสำคัญมาถึง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญจะต้องยืนวางกำลังให้กับบุคคลสำคัญ ในรูปแบบที่กำหนด

๓. ขณะพบปะกับประชาชน โดยให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนระวังป้องกันในที่ที่เหมาะสม ถ้าอยู่ในงานพิธีที่จัดเฉพาะแขกรับเชิญ ให้ตรวจสอบจำนวนแขกว่ามีมากกว่าที่ควรจะเป็นหรือไม่

๔. ขณะที่กล่าวสุนทรพจน์ ให้จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนตามจุดที่ครอบคลุมบริเวณให้กว้างที่สุด

๕. ขณะนั่ง การวางแผนจัดที่นั่งสำหรับบุคคลสำคัญ และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ให้มองในแง่ของการรักษาความปลอดภัย ซึ่งต้องขึ้นกับประเภทของงานพิธี และผังโครงสร้างของสถานที่ด้วย

๖. ขณะใช้ลิฟท์ ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเดินนำบุคคลสำคัญเข้าลิฟท์ก่อน เพื่อหยุดลิฟท์ไว้จนกระทั่งทุกคนขึ้นหมด เมื่อลิฟท์จอดชั้นที่ต้องการ ให้ออกจากลิฟท์ก่อน เพื่อตรวจสอบความปลอดภัย ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจำนวนเพียงพอ ควรให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไปรอที่ชั้นที่บุคคลสำคัญจะออกจากลิฟท์ เพื่อรอรับคณะเมื่อลิฟท์ถึงที่หมาย

๗. ขณะอยู่ตามห้างร้านและที่โล่งแจ้งสาธารณะ ให้ยื่นคล้อยหลังไปด้านหลังของบุคคลสำคัญเล็กน้อย แต่ขณะเดียวกันต้องพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้า เมื่อมีผู้ใดก็ตามจะเข้าประชิดตัวบุคคลสำคัญ

ลำดับขั้นในการวางแผน

ลำดับในการวางแผน คือ การเรียงลำดับของขั้นต่างๆ ของการทำงานของหน่วยบังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่จัดทำแผน ซึ่งดำเนินไปด้วยดีสมเหตุสมผลสำหรับการพัฒนาแผน ลำดับการวางแผนสำหรับการปฏิบัติการ ดังนี้

๑. การคาดคะเน เป็นขั้นแรกในลำดับการวางแผน ทั้งผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่จัดทำแผนวิเคราะห์ และประเมินค่าข้อเท็จจริง และแนวโน้มต่างๆ เพื่อกำหนดการปฏิบัติที่น่าจะเป็นไปได้ และเพื่อคาดคะเนความคลี่คลายในอนาคต

๑.๑ ระยะเวลาระหว่างการคาดคะเน กับการปฏิบัติการจะต้องไม่ห่างกันมาก เพราะถ้าห่างมากเพียงใด โอกาสที่การปฏิบัติจะเกิดขึ้นตรงตามที่คาดคะเนไว้ย่อมจะลดน้อยลงเพียงนั้น ทั้งนี้เพราะว่าการคาดคะเนในระยะยาวนั้น ผู้คาดคะเนมีข้อเท็จจริงอยู่น้อย ต้องอาศัยสมมติฐานเป็นส่วนใหญ่

๒. การตรวจสอบการปฏิบัติที่น่าจะเป็นไปได้และกำหนดลำดับเร่งด่วนเพื่อการเตรียมการต่อไป ขั้นนี้เกี่ยวข้องกับภารกิจวิเคราะห์การปฏิบัติที่ได้คาดคะเนไว้แล้ว และวิเคราะห์สมมติฐาน เพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของการปฏิบัติที่น่าจะเป็นไปได้

๓. ศึกษาพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในการปฏิบัติเพื่อกำหนดภารกิจสมมติ กระทำเพื่อเตรียมหน่วยให้พร้อมสำหรับเหตุการณ์อันมีเหตุผลทั้งปวง

๔. การวิเคราะห์ภารกิจ เพื่อกำหนดงานต่างๆ ตามภารกิจที่ต้องทำ ตลอดจนความยุ่งยาก และความสำคัญของงานตามลำดับ

๕. การกำหนดแนวทางในการวางแผน สำหรับงานของภารกิจแต่ละงาน แนวทางในการวางแผนนี้ทำให้ผู้วางแผนทุกคนทำงานไปในแนวทางเดียวกันและในเวลาเดียวกัน แนวทางในการวางแผนก็ถือหลักการวางแผนพร้อมๆ กัน โดยพื้นฐานสำหรับข้อพิจารณาและประมาณการต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการปรับปรุงแผนสำคัญของแนวทางดังกล่าวนี้ได้แก่

๕.๑ แนวทางในการวางแผนด้วยวาจา จากการวิเคราะห์ภารกิจที่ได้มอบหรือที่สมมติขึ้น หนทางปฏิบัติข้อคาดคะเน หรือระเบียบปฏิบัติที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการไว้

๕.๒ นโยบายที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

๕.๓ ระเบียบปฏิบัติประจำ <Standing Operation Procedures>

๖. ทำข้อพิจารณาในการวางแผน เพื่อพัฒนาแผนโครง โดยกำหนดปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติการอย่างหนึ่ง และสำรวจรายละเอียดต่างๆ ของปัจจัยเหล่านี้ แบบของข้อพิจารณาของฝ่ายอำนวยการ เริ่มทำขึ้นจากผลของการวางแผนทั่วไป และกระทำไปอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์โดยเฉพาะได้อย่างรวดเร็ว ข้อพิจารณาในการวางแผนเหล่านี้จำเป็นมาก สำหรับการกำหนดหาความน่าจะเป็นไปได้ในขั้นต้นของหนทางปฏิบัติต่างๆ

๗. การตรวจความเหมาะสมของหนทางปฏิบัติและเลือกหนทางปฏิบัติ การพิจารณาหนทางปฏิบัติทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง มิใช่เป็นการตัดหนทางปฏิบัติที่พึงประสงค์ที่มีอยู่ ให้เหลือเพียงหนทางปฏิบัติเดียวเท่านั้น หนทางปฏิบัติหลายๆ หนทาง อาจต้องรักษาไว้เพื่อให้ความมั่นใจอย่างมีเหตุผลว่า หน่วยปฏิบัติพร้อมที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ที่พึงประสงค์ หนทางปฏิบัติที่เพิ่มเติมอาจต้องรักษาไว้เพื่อใช้เป็นแผนสำรอง

๘. การทำแผนสมบูรณ แผนสมบูรณจัดทำขึ้นสำหรับหนทางปฏิบัติแต่ละหนทางที่กำหนดไว้ เพื่อเพิ่มเติมรายละเอียดทั้งหมดที่จำเป็นลงไปให้เป็นแผนที่สมบูรณ รายละเอียดเหล่านี้ได้มาจากการประมาณการข้อพิจารณา และการวิเคราะห์ปัญหา หรือมาจากข้อพิจารณาใหม่ๆ ซึ่งได้ทำขึ้นเมื่อการวางแผนได้ก้าวหน้าไป

๙. การดำเนินการซักซ้อม ในขั้นนี้จะกระทำหรือไม่ย่อมแล้วแต่หน่วยปฏิบัติ และเวลา ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่

แผนที่ควรจัดทำขึ้น

๑. แผนถาวร จัดทำไว้ในโอกาสที่มีการฝึกที่ต้องปฏิบัติเป็นการประจำบ่อยครั้ง
๒. แผนชั่วคราว จัดทำขึ้นในกรณีที่ไม่ได้จัดเตรียมแผนการปฏิบัติเป็นการถาวรไว้
๓. แผนฉุกเฉิน เป็นแผนที่จัดทำขึ้นไว้เพื่อแก้ไขสถานการณ์อันอาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อน

การชี้แจงก่อนการปฏิบัติงาน

เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำแผนในการปฏิบัติ จะเป็นผู้ชี้แจงถึงหัวข้อทั้งหมดของแผนการปฏิบัติการ ซึ่งมีหัวข้อสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

๑. การวางตัวและมารยาทของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยนั้น เป็นผู้ผ่านการคัดเลือกมาแล้วเป็นอย่างดี ทั้งท่วงท่าลักษณะ ความฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบ มีความริเริ่ม และความคล่องตัว ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวดเร็ว และถูกต้องเหมาะสมกับเหตุการณ์ และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อนได้ทันท่วงที กระนั้น ก็ตามเจ้าหน้าที่ทุกคนควรได้รับการชี้แจง เพื่อเน้นให้ตระหนักอยู่เสมอในเรื่องที่กล่าวมานี้

เรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การวางตัว และมารยาท ซึ่งจะต้องศึกษาอย่างละเอียดทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติงาน โดยจะต้องทราบอุปนิสัยใจคอของบุคคลสำคัญ ความชอบ ไม่ชอบ รายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ เท่าที่จะหาได้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม เป็นที่พอใจของบุคคลสำคัญ และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญการชี้แจงจะต้องเน้นให้ทราบภารกิจแต่ละครั้งว่า เป็นการปฏิบัติอย่างเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ หรือเป็นการส่วนตัว เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ซึ่งเรื่องต่างๆ ที่กล่าวมานี้ นอกจากมีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในแต่ละครั้งเป็นอย่างดีแล้ว ยังต้องอาศัยประสบการณ์ชั้นเชิง และไหวพริบของเจ้าหน้าที่แต่ละคนนั้นด้วย ซึ่งถ้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุกคนสามารถปฏิบัติได้ดังนี้แล้ว จะเป็นการขจัดความขัดแย้ง ความไม่พอใจของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย รวมทั้งบุคคลสำคัญเองให้หมดไป

๒. การใช้อาวุธ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากอุบัติเหตุ การใช้อาวุธควรกำหนดลงไปว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะใช้อาวุธยิงได้เพียงใด อาวุธต่างๆ ควรพร้อมที่จะใช้งานได้เสมอ ในขณะที่ทำการรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ที่ต้องอยู่ประจำตัวบุคคลสำคัญต้องพกอาวุธไว้ในที่ที่สามารถนำออกใช้ได้ทันที โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับภารกิจ โดยปกติย่อมไม่เปิดเผยเป็นที่หวาดเสียวแก่ผู้อื่น นอกนั้นก็มียาพิษพิเศษ และอาวุธอื่นๆ ที่จะใช้ต่อต้านการก่อวินด้วยวิธีต่างๆ เช่น เครื่องช็อตไฟฟ้า แก๊สน้ำตา เป็นต้น

ในการชี้แจงทุกครั้ง จะต้องกำกับเรื่องการเลือกใช้อาวุธที่กล่าวมานี้ เพื่อประกันมิให้เกิดความผิดพลาดขึ้นโดยเด็ดขาด

๓. การควบคุมฝูงชน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรจะเข้าใจหลักการควบคุมฝูงชน เพื่อให้สามารถปฏิบัติการได้โดยเหมาะสมเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้ความรวดเร็วและฉับพลัน เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ลุกลามใหญ่โตขึ้น สำหรับการควบคุมฝูงชนกล่าวโดยสังเขปดังนี้

๓.๑ พฤติกรรมของกลุ่มและฝูงชน

๓.๑.๑ กลุ่มชน <Crowd> หมายถึง คนจำนวนมากที่มารวมตัวชุมนุมกันชั่วคราว ถ้ากลุ่มชนมีพฤติกรรมที่รุนแรงจะกลายเป็นฝูงชน <mob> จะไม่สนใจต่อกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ จะเชื่อฟัง และปฏิบัติตามผู้นำไปในทางที่ผิดกฎหมาย และในทางที่ขัดขวางการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ จะใช้อารมณ์ และขาดเหตุผล

๓.๑.๒ กลุ่มชนมีอยู่หลายประเภท ตามวัตถุประสงค์ที่ไปรวมชุมนุมกัน อาจแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ๒ ประเภท ดังนี้

๓.๑.๒.๑ กลุ่มชนที่ไปชุมนุมโดยธรรมชาติ เช่น ไปดูกีฬา หรือมุงดูอุบัติเหตุ ซึ่งไม่มี ความผูกพันกันโดยเฉพาะ แต่ไปชุมนุมกันเพื่อความบันเทิง หรืออยากรู้อยากเห็น

๓.๑.๒.๒ กลุ่มชนที่ไปชุมนุมโดยมีแผน จะมีการนัดหมายกันเพื่อมุ่งผลประโยชน์อัน เดียวกัน

๓.๒ การตื่นตระหนกของฝูงชน จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบในการควบคุมฝูงชน เพราะจะก่อให้เกิดการตื่นตระหนกหาความปลอดภัย โดยปราศจากเหตุผล และตื่นตื่นสุดขีดจนควบคุมตัวเอง ไว้ไม่อยู่ อาจตัดสินใจที่จะกระทำในสิ่งที่คาดไม่ถึง เหตุที่ทำให้เกิดความตื่นตระหนก มีดังนี้

๓.๒.๑ คิดว่าถูกคุกคาม จะทำให้หนีโดยไม่คำนึงถึงชีวิตและผู้อื่น

๓.๒.๒ เมื่ออยู่ในลักษณะติดกับ มีภัยใกล้ตัว และเส้นทางหนีจำกัด

๓.๒.๓ เมื่อเส้นทางหนีถูกตัดขาดบางส่วนหรือทั้งหมด

๓.๒.๔ เมื่อคิดว่าทางหนียังคงเปิดอยู่

๓.๒.๕ เมื่อใช้สารควบคุมจลาจลต่อฝูงชนที่แออัด

๓.๓ การป้องกันการตื่นตระหนก

๓.๓.๑ ให้มีการประชาสัมพันธ์โดยต่อเนื่อง

๓.๓.๒ จัดให้มีช่องทางหนี และดำรงไว้อย่างต่อเนื่อง

๓.๓.๓ เมื่อจำเป็นต้องใช้การควบคุมจลาจล ต้องแจ้งให้ฝูงชนทราบ และเริ่มใช้แต่น้อย

๓.๔ หนทางปฏิบัติของฝูงชน

๓.๔.๑ การล่วงเกินด้วยวาจา

๓.๔.๒ การใช้ผู้หญิง เด็กและผู้สูงอายุให้อยู่แนวหน้า

๓.๔.๓ การใช้วัสดุปิดกั้น

๓.๔.๔ การเปิดเครื่องปิดกั้น

๓.๔.๕ การขว้างปา

๓.๔.๖ การโจมตีต่อเจ้าหน้าที่ และยานพาหนะ

๓.๔.๗ การใช้ยานพาหนะหรือวัตถุอื่นๆ เข้าชนเจ้าหน้าที่

๓.๔.๘ การใช้เพลิงหรือวัตถุระเบิด

๓.๔.๙ การใช้อาวุธเข้าต่อสู้

๓.๕ การควบคุมกลุ่มชน หรือฝูงชน มี ๔ วิธี คือ

๓.๕.๑ การเฝ้าสังเกตความคืบหน้าของกลุ่มชน เพื่อทราบปฏิกิริยา และเจตนาธรรมณ์ของฝูงชน และหาโอกาสชักนำหรือจูงใจให้กลุ่มชนสลายตัว นอกจากนี้ให้เปิดระบบการสื่อสารกับผู้นำกลุ่มเพื่อขอทราบเจตนาธรรมณ์และความมุ่งหมาย

๓.๕.๒ การทำให้สลายตัว แยกตัว กระจายออกและจะต้องกำหนดมาตรการควบคุม ให้กลุ่มชนสลายตัวไปตามเส้นทางที่ควบคุมไว้ จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยสถานที่ที่กลุ่มชนขนาดย่อยอาจใช้เป็นเป้าหมาย วิธีการปฏิบัติสำหรับเส้นทางเลือกนี้คือ การประกาศให้สลายตัว แสดงกำลังใช้รูปขบวนสลายฝูงชน และ การใช้การควบคุมจลาจล

๓.๕.๓ การจำกัดเขตให้กลุ่มชนรวมตัว ณ ที่ปัจจุบัน เพื่อไม่ให้กลุ่มชนขยายการดำเนินการในเชิงรุกออกนอกพื้นที่ ทางเลือกนี้มีวิธีการปฏิบัติโดยใช้รูปขบวนสลายฝูงชน การลาดตระเวน และการปิดกั้นเป็นหลัก

๓.๕.๔ การสกัดกั้นไม่ให้กลุ่มชนเคลื่อนที่ไปยังสถานที่หรือพื้นที่สำคัญที่เป็นเป้าหมาย หรือที่ล่อแหลมต่อการถูกโจมตีของผู้ก่อความวุ่นวาย

๓.๖ เทคนิคการควบคุมกลุ่มชน มี ๑๑ ประการ คือ

๓.๖.๑ การสังเกตการณ์

๓.๖.๒ การสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนเจตนาธรรมณ์ และความต้องการ

๓.๖.๓ การบังคับทิศทาง

๓.๖.๔ การหันเหความสนใจ

๓.๖.๕ การขอความร่วมมือ

๓.๖.๖ การประกาศ

๓.๖.๗ การแสดงกำลัง

๓.๖.๘ การใช้รูปขบวนสลายกลุ่มชน

๓.๖.๙ การจับกุม

๓.๖.๑๐ การใช้น้ำฉีด

๓.๖.๑๑ การใช้สารควบคุมจลาจล

การสำรวจล่วงหน้าและชุดส่วนล่วงหน้า

<ADVANCE SURVEY AND ADVANCE TEAMS>

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ต้องรับผิดชอบความปลอดภัยของบุคคลสำคัญ ไม่ให้เกิดอันตรายขึ้นในระหว่างการเดินทาง การปฏิบัติภารกิจในพื้นที่ และการเดินทางกลับที่พัก ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยจึงจัดให้มีเจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้า <Advance Agent> เพื่อเดินทางไปยังที่หมายที่บุคคลสำคัญจะไปปฏิบัติภารกิจ เพื่อดำเนินการในด้านการรักษาความปลอดภัย และจัดเตรียมการในเรื่องความจำเป็นต่างๆ

หลักพื้นฐานในการปฏิบัติการสำรวจล่วงหน้า

๑. รวบรวมข่าวสาร <Inquire of Any Intelligence> ข่าวสารต่างๆ ในพื้นที่ที่บุคคลสำคัญจะไป เพื่อนำไปประกอบการวางแผนในการรักษาความปลอดภัย

๒. ทำพื้นที่ให้ปลอดภัย เพื่อให้บุคคลสำคัญสามารถปฏิบัติภารกิจได้

๓. ให้บุคคลสำคัญเสี่ยงอันตรายน้อยที่สุด ทั้งที่เกิดจากความจงใจกระทำ หรือจากอุบัติเหตุ จากผู้ก่อการร้ายขณะที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ

การสำรวจล่วงหน้า <Advance Survey>

เป็นการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย การทำแผนและการเตรียมการติดต่อประสานงานในเรื่องต่างๆ ตามลำดับ ในพื้นที่ที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไป การปฏิบัติการสำรวจล่วงหน้านั้น ต้องทำการสำรวจพื้นที่ล่วงหน้า ก่อนกำหนดการที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไป อย่างน้อย ๓ วัน จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการสำรวจล่วงหน้านั้น ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ ๓ คน หรือมากกว่า

การเตรียมการในการสำรวจล่วงหน้า

เมื่อเจ้าหน้าที่สำรวจล่วงหน้า ได้รับทราบกำหนดการของบุคคลสำคัญแล้ว จะต้องมีความมั่นใจในความถูกต้องของข่าวสารที่ได้รับ เพราะข่าวสารเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาใช้ในการวางแผน การติดต่อขอรับการสนับสนุนข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไปนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการมีข่าวสารในเรื่องดังนี้

๑. ปัญหาด้านการเมืองในพื้นที่

- ๑.๑ ทำหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อบุคคลสำคัญเป็นอย่างไร
- ๑.๒ บุคคลสำคัญเคยมาพื้นที่นี้หรือไม่ ถ้ามา ประชาชนต้อนรับอย่างไร และมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง
- ๑.๓ มีข่าวการต่อต้านบุคคลสำคัญหรือไม่
- ๑.๔ ในพื้นที่เคยมีประวัติการต่อต้านทางการเมืองหรือไม่
- ๑.๕ มีบุคคลวิกลจริตในพื้นที่นั้นหรือไม่
- ๑.๖ ซัดความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ในพื้นที่
- ๑.๗ มีการข่มขู่ต่อบุคคลสำคัญหรือไม่
- ๑.๘ มีการเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้ามเข้ามาในพื้นที่หรือไม่

๒. ข้อมูลเพื่อเตรียมการสำรวจ

๒.๑ กำหนดการของบุคคลสำคัญ รวมทั้งครอบครัวพร้อมคณะ เพื่อเตรียมการสำรวจล่วงหน้า และวางแผนการปฏิบัติ

๒.๒ กำหนดการเดินทางไปยังที่หมายต่างๆ เพื่อเตรียมเส้นทางหากมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่และเวลาจะต้องทราบทันที

๒.๓ ในบางพื้นที่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้เคยทำการสำรวจล่วงหน้าไว้แล้ว สามารถนำผลการสำรวจเดิมมาใช้เป็นแนวทางในการสำรวจได้

๒.๔ ชื่อเจ้าหน้าที่พิธีการในแต่ละพื้นที่ที่ชุดสำรวจล่วงหน้าจะต้องไปติดต่อ เจ้าหน้าที่ที่จะต้องรู้ว่าการประสานงานนั้นไม่ใช่เป็นการออกคำสั่ง หรือเรียกร้องในสิ่งที่ต้องการ ต้องมีศิลปะในการพูด มีการอ่อนตัวได้ เพื่อมีความรู้สึกอันดีระหว่างเจ้าของพื้นที่ และเจ้าหน้าที่สำรวจล่วงหน้า และจะเป็นผลดีสำหรับบุคคลสำคัญในการมาเยือนในครั้งนั้น

เมื่อชุดสำรวจล่วงหน้าได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ เรียกร้องแล้ว จะเริ่มปฏิบัติการกิจในพื้นที่ที่ได้รับมอบ โดยมีการประสานติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่เพื่อหาข้อมูลต่างๆ ในด้านการข่าว และการเมือง ตลอดจนประสาน และเสนอแนะแนวทางต่างๆ เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยกระทำได้อย่างสมบูรณ์ และลุล่วงไปด้วยดี ถ้าการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยมีหลายหน่วยงานต้องมีการประสานการปฏิบัติกันตลอดเวลา เมื่อรวบรวมข่าวสารข้อมูลต่างๆ ได้แล้วจะนำข้อมูลเหล่านั้นรายงานผลส่งให้กับหัวหน้าชุดติดตาม <Detail Leader> ทันที เพื่อที่จะพิจารณาและวางแผนในการรักษาความปลอดภัย และแจกจ่ายแผนให้กับผู้ปฏิบัติต่อไป

ชุดปฏิบัติการล่วงหน้า <Advance Team>

เป็นส่วนหนึ่งของชุดรักษาความปลอดภัย มีหัวหน้าชุดล่วงหน้า <Lead Advance Agent> เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติการกิจ โดยเป็นผู้ตรวจสอบผลการปฏิบัติของชุดสำรวจล่วงหน้าทั้งหมดในพื้นที่ชุด

ล่วงหน้านี้ จะต้องไปถึงที่หมายก่อนที่บุคคลสำคัญจะไปถึงอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง โดยที่ต้องแน่ใจว่า พื้นที่นั้นๆ ปลอดภัยก่อนที่จะให้ชุดปฏิบัติการติดตาม และบุคคลสำคัญเข้ามาในพื้นที่นั้น

ข้อพิจารณาเกี่ยวกับเส้นทาง ภายใน และภายนอก

๑. พิจารณาเรื่องกำหนดการของบุคคลสำคัญ เวลาถึง และเวลากลับ
๒. เส้นทางที่เข้าไปยังที่หมาย โดยมีเส้นทางหลัก เส้นทางรอง และเส้นทางฉุกเฉิน
๓. รู้จุดที่ตั้งของ Safe House เส้นทางที่ใกล้ และปลอดภัยที่สุดที่จะเดินทางไปที่นั้น
๔. เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปยังพื้นที่นั้นๆ
๕. หาบริเวณที่จอดรถของบุคคลสำคัญ เมื่อมาถึงและออกจากพื้นที่
๖. จัดเตรียมรั้วควบคุมฝูงชน และเครื่องกีดขวาง พร้อมทั้งจัดที่ให้สำหรับสื่อมวลชน กรณีมีการสัมภาษณ์
๗. ก่อนที่ขบวนรถจะเข้าถึงพื้นที่ ต้องอย่าให้มีรถจอดอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ขบวนรถจะจอด หรือบริเวณใกล้เคียง
๘. หาจุดสำหรับจอดรถฉุกเฉิน
๑๐. กำหนดสถานที่ หรือห้องฉุกเฉิน < Safe Heaven > ซึ่งเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับบุคคลสำคัญในพื้นที่นั้น

รถฉุกเฉิน <Stash Car>

เป็นรถฉุกเฉินหรือรถสำรวจสำหรับบุคคลสำคัญ ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นแล้ว ไม่สามารถนำบุคคลสำคัญหลบหนีทางขบวนรถ <Motocade> ได้ ชุดล่วงหน้าจะต้องเตรียมที่จอดรถฉุกเฉินไว้บริเวณใกล้เคียงที่หมาย และเป็นพื้นที่ปลอดภัย เส้นทางถอนตัวไปยังรถฉุกเฉิน ไม่ควรจะอยู่ในพื้นที่สังหารด้วยเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น ชุดล่วงหน้าจะนำชุดติดตามและบุคคลสำคัญ <Secure Package> ออกจากพื้นที่สังหาร โดยหลบหนีไปยังรถฉุกเฉิน และนำไปยังพื้นที่ปลอดภัย

ข้อพิจารณาอื่นๆ

๑. เมื่อบุคคลสำคัญเดินทางมาถึงพื้นที่ จะต้องปฏิบัติการกิจไต่บังตามกำหนดการที่กำหนดไว้
๒. มีการทักทาย แนะนำตัว <Meet and Greet> บริเวณที่จอดรถหรือไม่
๓. จุดประสงค์ที่บุคคลสำคัญไปเพื่ออะไร
๔. ภายในพื้นที่นั้น มีที่ที่หมายที่บุคคลสำคัญจะต้องไป
๕. ต้องทราบเส้นทางเข้าออก แผนผังของสถานที่นั้นๆ รวมทั้งทางหนีไฟ ลิฟท์ เส้นทางถอนตัว เส้นทางฉุกเฉิน
๖. ต้องทราบจำนวน ลิฟท์ ขนาดความจุของลิฟท์ ห้องควบคุม
๗. บันไดที่จะใช้เป็นทางขึ้นลงสำรองแทนลิฟท์
๘. การควบคุมบุคคลและสิ่งของที่เข้าถึงตัวบุคคลสำคัญ
๙. กำหนดบัตรแสดงตนของสื่อมวลชน
๑๐. ต้องทราบรายชื่อแขกที่พักอยู่ชั้นบน ชั้นล่าง และห้องข้างเคียงกับบุคคลสำคัญ
๑๑. ขอ Master Key จากโรงแรม ที่สามารถเปิดห้องพักได้ทุกห้องบนชั้นที่พัก
๑๒. ต้องทราบที่ตั้งของห้องสุขา ว่าอยู่ที่ใดบ้าง ในสถานที่นั้น
๑๓. จัดห้องรับรอง <Holding Room> สำหรับแขกที่จะเข้าพบบุคคลสำคัญ และจะต้องมีโทรศัพท์อยู่ในห้องนั้นด้วย
๑๔. ถ้าอยู่ในพื้นที่นั้นเป็นเวลานานๆ จะต้องจัดให้มีกองอำนาจการการรักษาความปลอดภัย <Command Post> พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ทั้งหมด
๑๕. พิจารณาการวางกำลังของเจ้าหน้าที่ชุดติดตามในสถานที่นั้นๆ

๑๖. จัดห้องพักผ่อน <Down Room> ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
๑๗. ประสานติดต่อสื่อสารกับหน่วยที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น

การชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่

๑. แนะนำเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ เรื่องการยื่นต้องหันหน้าเข้าหาฝูงชน ตรวจสอบในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย ห้ามหันหน้าเข้าหาบุคคลสำคัญเป็นอันขาด
๒. แนะนำเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุกนายไม่ต้องแสดงความเคารพ หรือยืนตรง เมื่อบุคคลสำคัญเดินผ่าน
๓. แนะนำเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุกนาย ไม่หย่อนยานต่อหน้าที่ ต้องคอยระวังตลอดเวลา ขณะที่บุคคลสำคัญอยู่ จนกระทั่งลับสายตาไป
๔. แจ้งให้มีการจัดเจ้าหน้าที่ประจำสถานที่ เช่น อาคาร สะพาน โดยมีเครื่องหมายบอกฝ่ายที่เห็นได้ชัด
๕. แจ้งฝ่ายพิธีการให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจำเป็นต้องทราบ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของกำหนดการทันที

ข้อพิจารณาในการจัดวางกำลัง

- เจ้าหน้าที่ล่วงหน้าจะต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ดังนี้
๑. ทราบกำหนดเวลาที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำสถานที่ <Site Agents> ต้องวางกำลังตามจุดต่างๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อรักษาความปลอดภัยสถานที่นั้นๆ
 ๒. กำหนดให้ทีมเก็บกู้วัตถุระเบิด <EOD> มาทำการตรวจสอบที่หมายต่างๆ ในพื้นที่
 ๓. การควบคุมฝูงชน สื่อมวลชน
 ๔. จัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัตรเชิญของแขก หรือบัตรแสดงตนของสื่อมวลชน ก่อนเข้าไปในพื้นที่
 ๕. มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องมือตรวจค้นโลหะหรือซุ่มตรวจโลหะ <Gate Way> หรือไม่
 ๖. มีแผนสำหรับหลบหนีฉุกเฉิน โดยทางเฮลิคอปเตอร์หรือไม่ ถ้ามีใช้สถานที่ใด จากหน่วยงานใด มีที่สำหรับจอดหรือไม่ <Landing Zone> LZ นักบินเคยลงที่จุดนั้นหรือไม่

การจัดทำแผนงานต่างๆ ในกรณีฉุกเฉิน <Establishing Emergency Reaction Plans>

แนวทางในการปฏิบัติเมื่อเกิดกรณีฉุกเฉิน เมื่อต้องนำบุคคลสำคัญไปยังโรงพยาบาล ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องทราบที่ตั้งของโรงพยาบาลในบริเวณนั้น โดยต้องไปทำการสำรวจล่วงหน้า หาข้อมูลต่างๆ จากโรงพยาบาลเสียก่อน ซึ่งข้อมูลที่ควรรับทราบมีดังต่อไปนี้

๑. เส้นทางไปยังโรงพยาบาล จะใช้เส้นทางใด ระยะทางเท่าใด และใช้เวลาเท่าใด
๒. รายชื่อโรงพยาบาลใกล้เคียงที่สามารถจะเลือกได้
๓. มีบริการฉุกเฉินตลอด ๒๔ ชั่วโมง จุดที่ตั้งของห้องฉุกเฉิน
๔. มีบริการด้านรถพยาบาลหรือไม่ ระดับความสามารถของแพทย์และเครื่องมือทันสมัย หรือไม่
๕. หมายเลขโทรศัพท์ของโรงพยาบาล ห้องฉุกเฉิน และชื่อเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลที่สามารถติดต่อได้
๖. จัดส่งข้อมูลประวัติส่วนตัวของบุคคลสำคัญให้กับโรงพยาบาล
๗. ประสานกับทางโรงพยาบาล ในกรณีทีบุคคลสำคัญจะต้องเข้าพักอยู่ในโรงพยาบาล จะต้องจัดพื้นที่ให้กับรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดทำแผนในกรณีเมื่อเกิดการโจมตี

๑. ต้องทราบหมายเลขโทรศัพท์และจุดที่ตั้งของสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด
๒. เลือกสถานที่ปลอดภัย <Save House> ที่สามารถนำบุคคลสำคัญหลบภัยได้ในพื้นที่นั้น
๓. เลือกเส้นทางที่ดีที่สุดไปยังสถานที่ปลอดภัย <Safe House> จากเส้นทางต่างๆ ภายในพื้นที่นั้น

๔. ทุกที่ที่หมายต้องเตรียมจุดจอดรถฉุกเฉิน <Stash Car> ไว้เสมอ เพื่อนำบุคคลสำคัญไปยังสถานที่ปลอดภัย
๕. เลือกเส้นทางหลัก เส้นทางรอง และเส้นทางฉุกเฉิน เพื่อเป็นเส้นทางในการถอนตัว
๖. ศึกษารูปแบบของการโจมตีแบบต่างๆ ที่อาจจะเป็นไปได้ในพื้นที่นั้นๆ และเตรียมแผนเผชิญเหตุแต่ละแบบไว้

ข้อพิจารณาต่างๆ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย <Agent Consideration>

ถึงแม้ว่าความต้องการของเจ้าหน้าที่จะเป็นเรื่องสุดท้ายที่เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาก็ตาม แต่ก็เป็นเรื่องที่เราไม่ควรละเลย ดังนี้

๑. จัดให้มีห้องพักผ่อนของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย < Down Room >
๒. จัดให้มีเครื่องดื่ม อาหารว่าง ที่รับประทานอาหารของเจ้าหน้าที่
๓. ถ้าจัดให้มีกองอำนาจการรักษาความปลอดภัย ต้องจัดให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่
๔. ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกำหนดการ จะต้องมีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในชุดต่างๆ ได้ทราบ เพื่อเตรียมการในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อการตรวจสอบพื้นฐานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการล่วงหน้า <Basic Advance Security Checklist>

๑. พบและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของพื้นที่นั้นๆ หรือพบกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพื้นที่นั้นๆ ประสานขั้นตอนต่างๆ ที่บุคคลสำคัญจะต้องปฏิบัติ ตั้งแต่มาถึงจนกลับ ซึ่งมีหัวข้อต่างๆ ดังนี้
 - ๑.๑ มีภัยคุกคามใดๆ ในการมาเยือนครั้งนี้บ้างหรือไม่
 - ๑.๒ มีสื่อมวลชนมาร่วมด้วยหรือไม่
 - ๑.๓ ในพื้นที่นี้ มีสิ่งใดที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลสำคัญได้
๒. กำหนดเส้นทางมายังพื้นที่นั้นๆ และกำหนดจุดการวางกำลังของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำสถานที่ <Site Agents>
 ๓. จัดทำแผนเผชิญเหตุที่น่าจะเกิดขึ้น ตั้งแต่ลงจากรถ เข้ามาพักทักทายการปฏิบัติตามกำหนดการจนกระทั่งกลับออกจากพื้นที่นั้น
 ๔. กำหนดจุดจอดของขบวนรถเมื่อมาถึง รวมทั้งที่จอดคอยของขบวนรถทั้งหมด <Motorcade Staging Areas>
 ๕. กำหนดห้องรับรอง <Holding Room> ห้องที่ปลอดภัยสำหรับบุคคลสำคัญ และต้องทราบหมายเลขโทรศัพท์ของห้องนั้นด้วย
 ๖. สํารวจห้องน้ำว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง เป็นห้องน้ำรวมหรือไม่
 ๗. จุดสำหรับจอดรถฉุกเฉิน <Stash Car> และเส้นทางที่จะหาบุคคลสำคัญไปยังรถฉุกเฉินอย่างปลอดภัย
 ๘. จัดเจ้าหน้าที่ในการถือคิฟท์ไว้สำหรับบุคคลสำคัญ และเส้นทางที่จะไปยังบันไดสำรอง สำหรับขึ้นลงว่าอยู่ที่ใด
 ๙. ตรวจสอบเรื่องเครื่องมือดับเพลิงในสถานที่นั้น
 ๑๐. จัดให้มีการตรวจสอบสถานที่ โดยชุดตรวจค้นวัตถุระเบิด <Explosive Ordnance Disposal> ซึ่งต้องรวมถึงมาตรการในการตรวจหีบห่อของขวัญ และสิ่งของที่มอบให้กับบุคคลสำคัญ ตลอดจนตรวจอุปกรณ์ถ่ายภาพของสื่อมวลชน
 ๑๑. เตรียมมาตรการในเรื่องการรักษาความปลอดภัยของสื่อมวลชน
 ๑๒. ทำการตรวจสอบประวัติเจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง คนงาน ในสถานที่นั้น

ท่านต้องแน่ใจว่า พื้นที่นั้นปลอดภัย และไม่มีอันตรายก่อนที่ท่านจะปล่อยให้บุคคลสำคัญ และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยชุดติดตามเข้ามาในพื้นที่นั้น

ตัวอย่างบัญชีการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยล่วงหน้า

๑. หัวข้อปฏิบัติของส่วนล่วงหน้า

- ๑.๑ ชื่อหัวหน้าชุดล่วงหน้า.....
- ๑.๒ วันที่ปฏิบัติงาน.....สถานที่.....
- ๑.๓ วันที่ได้รับมอบหมาย.....โดย.....
- ๑.๔ วันที่ได้รับการชี้แจง.....โดย.....
- ๑.๕ เดินทางอย่างเป็นทางการ.....ไม่เป็นทางการ.....
- ๑.๖ การเดินทางของบุคคลสำคัญ เครื่องบิน - เฮลิคอปเตอร์ - รถไฟ - รถยนต์.....
- ๑.๗ ชื่อ-สถานที่ปลายทาง.....
- ๑.๘ ชื่อ-สถานที่ปลายทางสำรอง.....
- ๑.๙ เจ้าหน้าที่ติดต่อ.....โทร.....ที่พัก.....โทร.....
- ๑.๑๐ รองหัวหน้าชุดส่วนล่วงหน้า (ชื่อ).....โทร.....
ที่ทำงานโทร.....
- ๑.๑๑ เจ้าหน้าที่ติดต่อชุดเก็บกู้วัตถุระเบิด (ชื่อ).....โทร.....
ที่ทำงาน โทร.....

๒. เมื่อถึงพื้นที่ ได้เตรียมสิ่งต่อไปนี้แล้วหรือยัง

- ๒.๑ พบเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ทุกพื้นที่ที่เกี่ยวข้องและชี้แจง
- ๒.๒ พบหรือโทรศัพท์กับเจ้าหน้าที่พิธีการ และติดต่อเรื่องกำหนดการของบุคคลสำคัญ
- ๒.๓ จัดการประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่
- ๒.๔ เตรียมการสำรวจ-เส้นทาง-สนามบิน-รถไฟ-สนามจอดเฮลิคอปเตอร์-โรงแรม-ที่พัก-ขบวนรถยนต์-อาคาร-สถานที่
- ๒.๕ ปรึกษากับหน่วยข่าวกรองในพื้นที่ และตรวจแฟ้มเพื่อศึกษาเรื่องที่เคยเกิดขึ้นในระหว่างการมาในพื้นที่ของบุคคลสำคัญในครั้งที่แล้ว
- ๒.๖ จัดเตรียมรั้วควบคุมฝูงชน และเครื่องกีดขวาง (ถ้าจำเป็น) ที่ไหน/เมื่อไร
- ๒.๗ บันทึกเวลา และระยะทางระหว่างจุดต่างๆ ที่เดินทาง
- ๒.๘ เตรียมจัดกองอำนาจการรักษาความปลอดภัย
- ๒.๙ ชื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำกองอำนาจ
- ๒.๑๐ เตรียมวิทยุที่มีความถี่วิทยุ สามารถติดต่อกับตำรวจท้องที่ได้
- ๒.๑๑ ชี้แจงกำลังเจ้าหน้าที่ทุกนาย เพื่อทำการแบ่งมอบประจำจุด
- ๒.๑๒ จัดที่พักของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย <Down Room>
- ๒.๑๓ จัดเตรียมที่พักผ่อนสำหรับบุคคลสำคัญ < Holding Room >

๓. การชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารในพื้นที่

การปฏิบัติต่อไปนี้จำเป็นต้องชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอื่นๆ ทุกคน

๓.๑ แนะนำเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ การยืนจะต้องหันหน้าเข้าหาฝูงชน หรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือจุดที่เป็นอันตราย และห้ามหันหน้าเข้าหาบุคคลสำคัญเป็นอันดับ

๓.๒ แนะนำเจ้าหน้าที่ที่ร่วมในการรักษาความปลอดภัยทุกคน ไม่ต้องแสดงความเคารพหรือยืนตรง เมื่อบุคคลสำคัญผ่านไปไม่ว่าจะเดินทางด้วยรถยนต์ หรือเดินทางด้วยเท้า

๓.๓ แนะนำเจ้าหน้าที่ที่ร่วมในการรักษาความปลอดภัยทุกคนอย่าหย่อนยานต่อหน้าที่ หรือมองดูบุคคลสำคัญหลังจากที่ขบวนรถผ่านไป ต้องเฝ้าระมัดระวังอยู่ จนกระทั่งบุคคลสำคัญลับสายตาไปแล้ว และปฏิบัติภารกิจเสร็จเรียบร้อยแล้วเท่านั้น

๓.๔ จัดเจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบไปประจำสถานที่สูงชัน เช่น อาคาร สะพาน และอื่นๆ โดยให้มีเครื่องหมายแสดงฝ่ายให้เห็นชัดเจน อาจให้สวมหมวกกันน็อค หรืออะไรก็ได้เพื่อเป็นที่สังเกต

๓.๕ แจ้งให้คณะกรรมการการประกอบพิธีฯ และ/หรือเจ้าหน้าที่ล่วงหน้าที่ฝ่ายการเมืองให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องรับทราบเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่นอกเหนือจากกำหนดการ แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยก็ตาม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงครั้งนั้นอาจมีผลกระทบต่อแผนการปฏิบัติทั้งหมด

๓.๖ ชี้แจงเจ้าหน้าที่ถึงการปฏิบัติในการระวังป้องกันเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น

เทคนิคในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ในรูปขบวนเดิน/ตามสถานที่ต่างๆ

<Protective Security Formation/Tactics and special Situation>

การรักษาความปลอดภัยในขณะเดินทางด้วยเท้า

ในบางโอกาสบุคคลสำคัญจะไปยังสถานที่ต่างๆ ด้วยการเดิน ซึ่งในการเคลื่อนที่นี้ จะเป็นจุดที่ล่อแหลมต่ออันตรายมาก จึงต้องมีแบบ และวิธีการรักษาความปลอดภัยที่รัดกุม และมีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการรักษาความปลอดภัยของชุดติดตามบุคคลสำคัญเท่านั้น ส่วนมาตรการอื่นๆ นั้น เป็นหน้าที่ของชุดสำรวจล่วงหน้า และชุดล่วงหน้าเป็นผู้ดำเนินการสำหรับรูปแบบ และการวางกำลัง การรักษาความปลอดภัยของชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยส่วนติดตามมีดังนี้

ในการกำหนดการวางตัวและ จำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญในขณะเดินเท้า ให้พิจารณา ดังนี้

- ๑.๑ ข่าวสารที่มีผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลสำคัญ
- ๑.๒ ประเภทของพิธีการที่บุคคลสำคัญต้องไปร่วม
- ๑.๓ ความต้องการในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ
- ๑.๔ รูปแบบการวางตัวให้เข้ากับพิธีการ/สถานการณ์
- ๑.๕ การใช้ร่างกายเป็นเกราะคุ้มกันให้บุคคลสำคัญ
- ๑.๖ การรักษาภาพพจน์ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- ๑.๗ การสังเกตการณ์ และการเตรียมพร้อมทางจิตใจของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

รูปแบบการวางตัวเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องนำมาดัดแปลงให้เข้ากับสถานการณ์ แม้จะใช้รูปแบบที่ได้รับการฝึกฝนมา เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ แต่ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุกคนจะต้องสามารถปรับตำแหน่งของตนเมื่อจำเป็น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อบุคคลสำคัญให้มากที่สุด ดังนั้นการทำงานเป็นชุด และการฝึกฝนอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติ ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องทราบในเรื่องต่อไปนี้

๑. เส้นทางในการพบบุคคลสำคัญออกจากพื้นที่อันตราย
๒. กำหนดการต่างๆ ในพีธี
๓. ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ
๔. ข้อมูลเกี่ยวกับคณะติดตามบุคคลสำคัญ

ในการปฏิบัติผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งคือ หัวหน้าชุดรักษาความปลอดภัยส่วนติดตาม ซึ่งเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน จะต้องทำหน้าที่พบบุคคลสำคัญออกให้พ้นจากพื้นที่อันตราย และนำไปยังสถานที่ปลอดภัยซึ่งได้จัดเตรียมไว้ในแผนเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อยหัวหน้าชุดฯ จะต้องทราบรายละเอียดของพื้นที่ปฏิบัติการจากชุดสำรวจล่วงหน้า ซึ่งถ้าเป็นไปได้ในขั้นตอนของการสำรวจล่วงหน้าพื้นที่ต่างๆ ตามกำหนดการ ควรให้หัวหน้าชุดติดตาม ร่วมอยู่ในชุดสำรวจล่วงหน้าด้วยทุกครั้ง และในระหว่างเดินทางใกล้จะถึงที่หมาย จะต้องติดต่อกับชุดล่วงหน้า เพื่อทราบสถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้หัวหน้าชุดฯ จะต้องวางรูปแบบการวางกำลังในขณะเดินทางด้วยเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ พร้อมทั้งกำหนดสัญญาณนัดหมายต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และต้องให้มีการซักซ้อมรูปแบบการรักษาความปลอดภัยทุกครั้ง ก่อนออกปฏิบัติการ การรักษาความปลอดภัยให้บุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องรู้ว่า จุดใดน่าจะเป็นจุดคับขันที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลสำคัญได้มากที่สุดเพื่อจะจัดการวางกำลังเจ้าหน้าที่ ณ จุดนั้นได้ถูกต้อง แต่ทั้งนี้ต้องระมัดระวังให้มีการวางกำลังมากเกินไปจนเกินกว่าเหตุ และมีให้ประชาชนทราบว่ามิอะไรเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องทราบถึงความต้องการ หรือไม่ต้องการของบุคคลสำคัญโดยละเอียด เพื่อประโยชน์ในการวางตัวเจ้าหน้าที่ในทางเปิดเผยและทางลับว่าควรจะทำอย่างไร

การวางกำลังและจำนวนเจ้าหน้าที่ในรูปขบวนต่างๆ

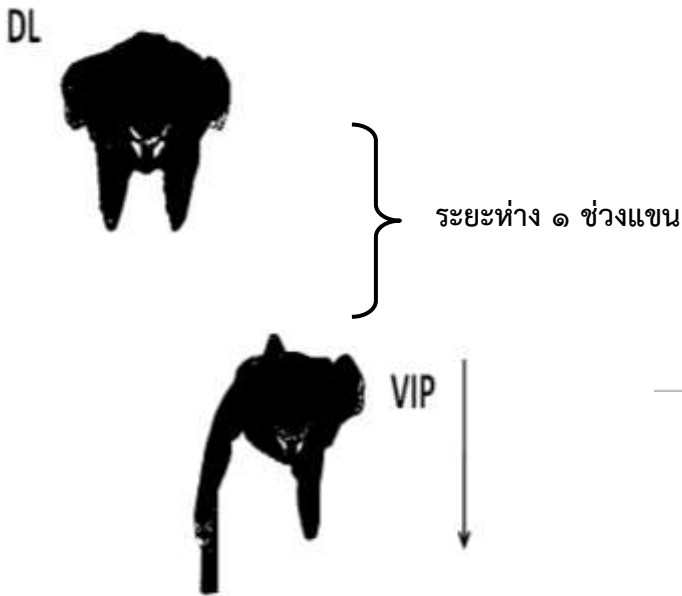
การวางกำลัง และจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ที่ใช้ติดตามรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ในโอกาสต่างๆ นั้น เปรียบเสมือน “ห่อพัสดุ” <Secure Package> ในรูปขบวนการรักษาความปลอดภัย จะต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าในกรณีที่พื้นที่นั้นมีฝูงชนหนาแน่นมากรูปขบวนก็จะกระชับมากขึ้น ถ้ามีประชาชนน้อย รูปขบวนก็จะกว้างออกไปอีก แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องอยู่ใกล้กับบุคคลสำคัญพอที่จะเข้าช่วยเหลือ หรือป้องกันการเข้าทำร้ายต่อบุคคลสำคัญได้

พื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในรูปขบวนเดินนี้ จะถือเป็น ๓๖๐ องศาตลอดเวลา สำหรับทิศทางที่บุคคลสำคัญเดินจะเป็น ๑๒ นาฬิกาเสมอ และขณะอยู่ในรูปขบวนเดินนั้นถ้าเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งจำเป็นต้องออกไปจากรูปขบวนเดิน ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงทันที เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยต่อบุคคลสำคัญ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเราอาจจะเรียกว่า รูปขบวนมีการอ่อนตัวได้ <Formation is Flexible> การเดินในรูปขบวนนั้น เจ้าหน้าที่ทุกคนในรูปขบวนจะต้องทราบตำแหน่งของตนเองเป็นอย่างดี โยการทำงานกันเป็นทีม

การวางกำลังของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย <Agent Composition within Protective Formations>

๑. เจ้าหน้าที่ ๑ คน <One Agent>

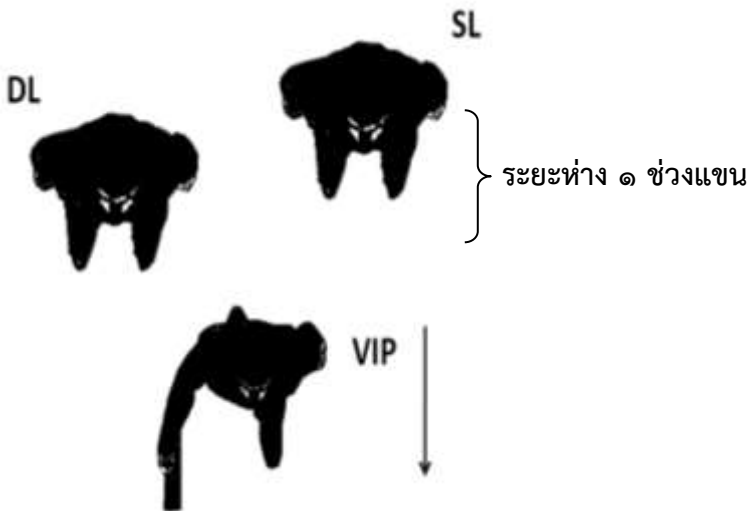
ใช้ในกรณีเดียว คือในโอกาสที่บุคคลสำคัญ อยู่ในพื้นที่ปลอดภัยและใช้เมื่อเดินจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่ง หรือในพื้นที่อื่นที่มีการรักษาความปลอดภัย ทัดเทียมกันกับในที่พัก โดยมีหัวหน้าชุดติดตาม <Detail Leader> DL เป็นผู้รับผิดชอบ และจะต้องเดินอยู่กับบุคคลสำคัญตลอดเวลา พื้นที่รับผิดชอบ คือ ๓๖๐ องศา

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รปภ.

๒. เจ้าหน้าที่ ๒ คน <Two Agents >

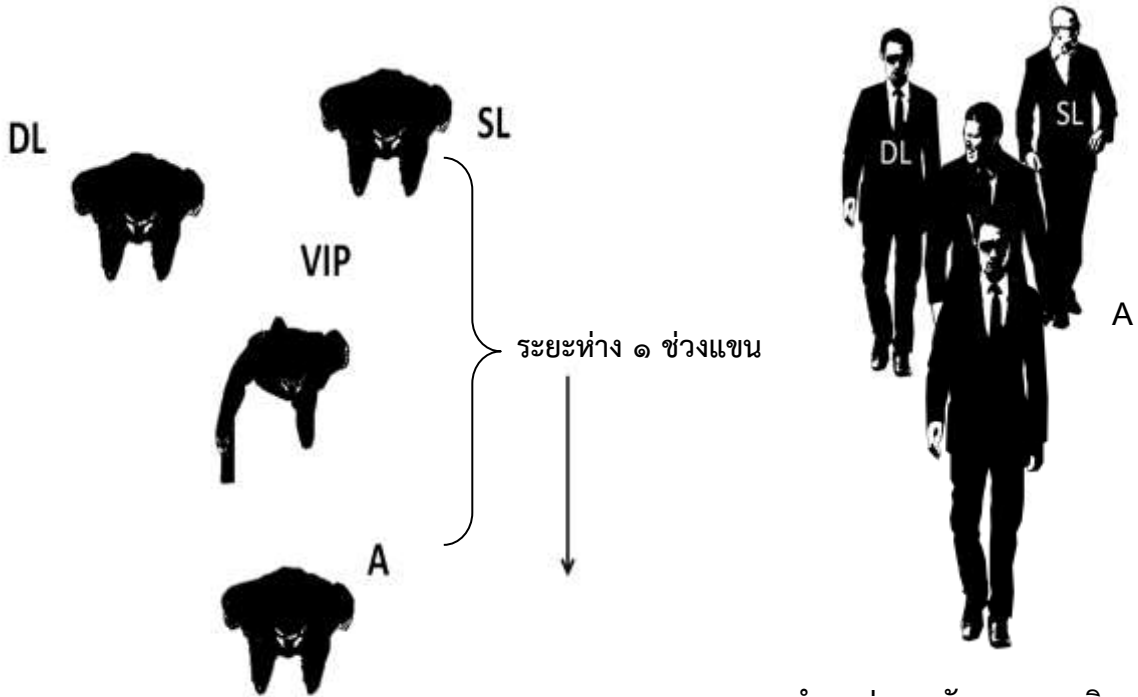
ปกติใช้ในโอกาสที่อยู่ภายในอาคารที่มีการรักษาความปลอดภัย เช่น ในที่พักชั่วคราวหรือการไปปรากฏตัวในที่รับแขกส่วนตัว ประกอบด้วย

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รปภ.

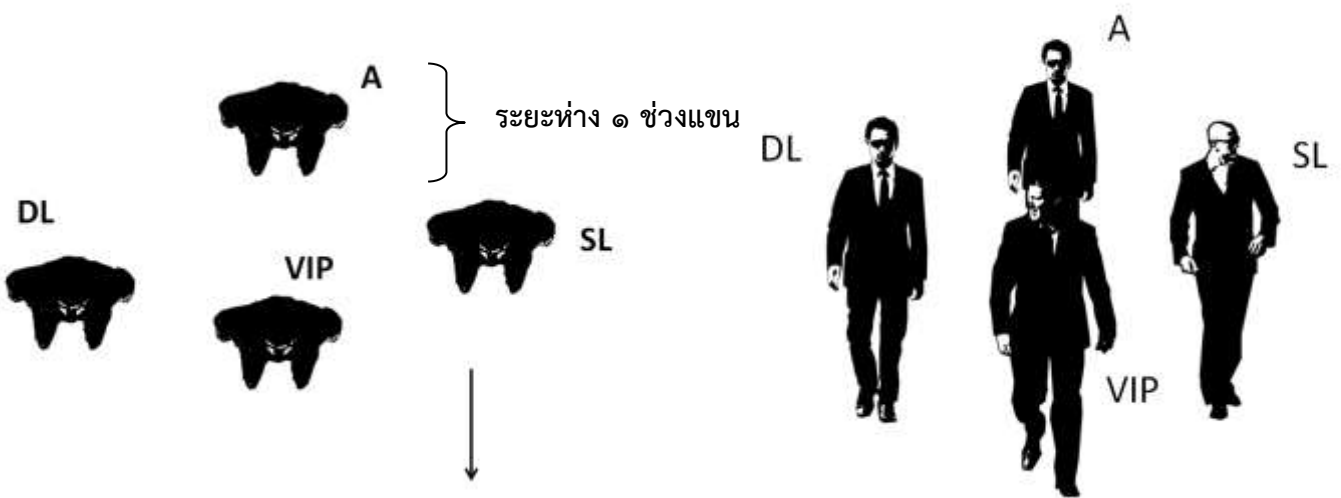
๓. เจ้าหน้าที่ ๓ คน <Three Agents>

แบบที่ ๑ แบบลิ่มแหลมหน้า <Wedge Formation> ใช้ในการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ซึ่งมีประชาชนไม่หนาแน่นและสามารถใช้ในกรณี ที่ไม่เป็นทางการ เช่นการไป ชมภาพยนตร์ฟังเพลงและอื่นๆ เป็นต้น การจัดกำลังในแบบนี้เป็นการจัดกำลังขนาดเล็กที่สุด ในขณะที่ออกนอกสถานที่ ที่มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปก.

แบบที่ ๒ แบบลิ่มแหลมหลัง ใช้ในโอกาสที่รับแขกหรือยื่นปราศรัย ในที่มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี

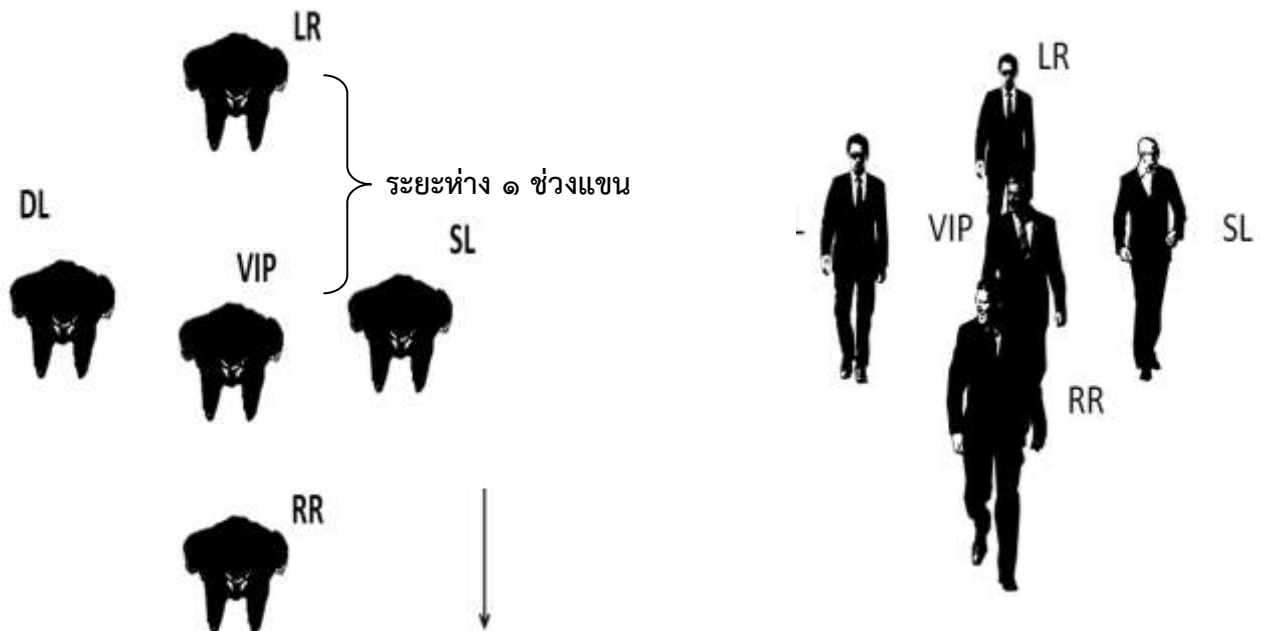
ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปข.

๔. เจ้าหน้าที่ ๔ คน <Four Agents>

การรักษาความปลอดภัยในรูปขบวน ๔ คนนี้ หัวหน้าชุดติดตาม <DL>ไม่ต้องทำการตรวจการณ์ภายนอกขบวน มีหน้าที่รับผิดชอบบุคคลสำคัญเท่านั้นรูปขบวนนี้แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. แบบสี่เหลี่ยมขนานเปียกปูน <Diamond Formation>

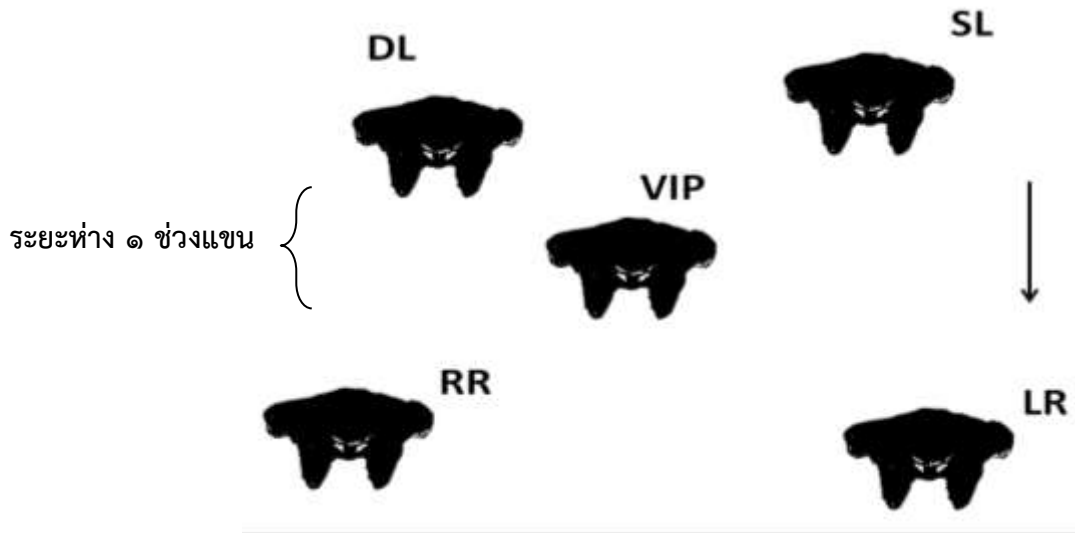
เป็นรูปขบวนการวางกำลัง เพื่อช่วยในการรักษาความปลอดภัยให้กับบุคคลสำคัญได้เป็นอย่างดี ในกรณีที่ต้องพาคบุคคลสำคัญเดินผ่านฝูงชนจำนวนมาก หรือมีการให้สัมภาษณ์จากสื่อมวลชน และต้องการการคุ้มกันอย่างแน่นหนา ซึ่งสามารถป้องกันได้ทุกทิศทาง แต่บุคคลสำคัญส่วนมากไม่ชอบให้ใช้รูปการวางกำลังแบบนี้ เนื่องจากมองเห็นประชาชนไม่ถนัด และ ทำให้ประชาชนไม่ให้เห็นบุคคลสำคัญ

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปก.

๒. แบบกล่องสี่เหลี่ยม <Box Formation>

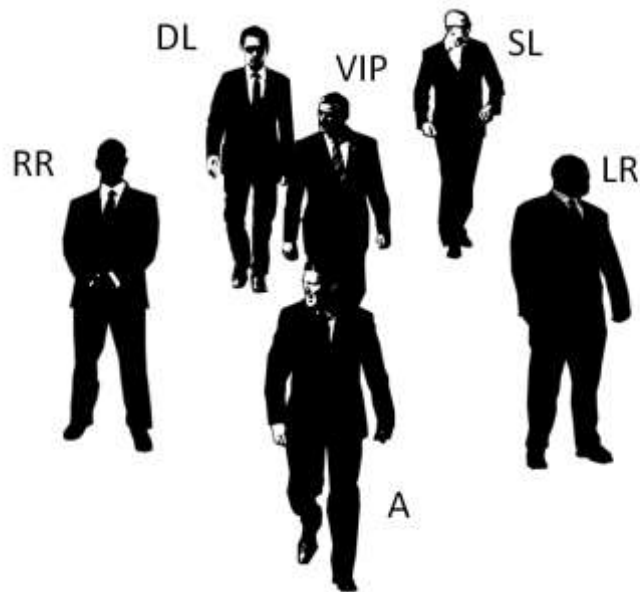
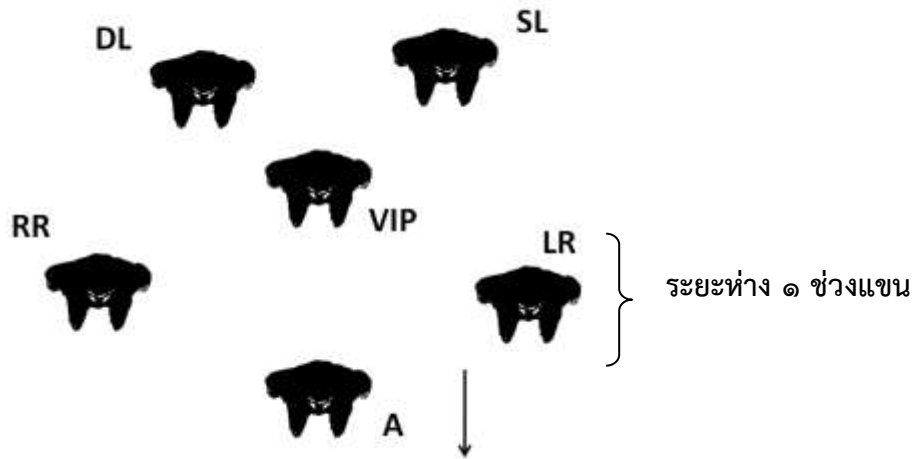
การวางกำลังแบบนี้จะใช้ในสถานการณ์ที่บุคคลสำคัญเดินในที่โล่ง และประชาชนถูกกันให้อยู่ห่างจากบุคคลสำคัญ การยืนของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญมี ๒ นาย อยู่ใกล้ตัวบุคคลสำคัญเพื่อสามารถช่วยเหลือบุคคลสำคัญได้ทันที เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ข้อเสียอยู่ที่ความปลอดภัยด้านหลังบุคคลสำคัญจะมึ้น้อยลง และโอกาสที่จะสังเกตเห็นภัยล่วงหน้าไม่มี แต่การวางกำลังแบบนี้ บุคคลสำคัญมักชอบให้ใช้เพราะไม่มีเจ้าหน้าที่เดินบังด้านหน้า และด้านหลังซึ่งสะดวกในการแสดงความเป็นกันเองกับประชาชนได้

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปก.

๕. เจ้าหน้าที่ ๕ คน <Five Agents> ประกอบด้วย

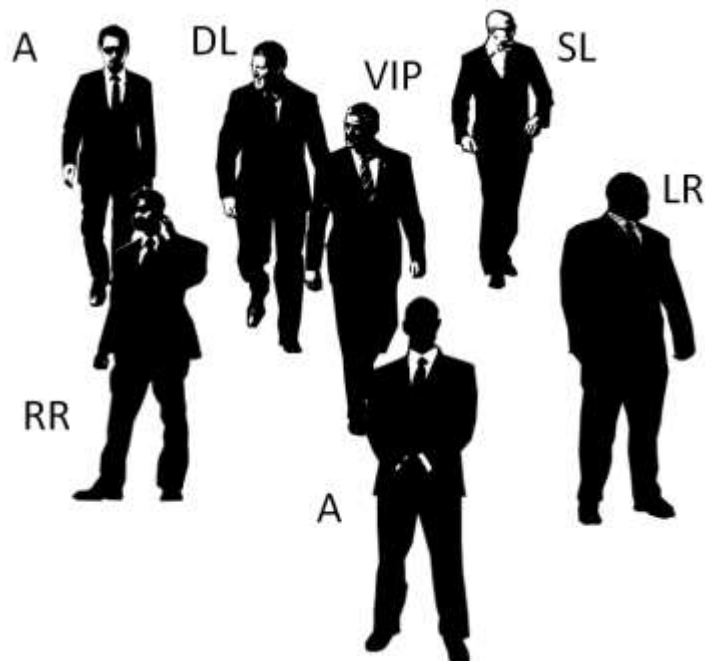
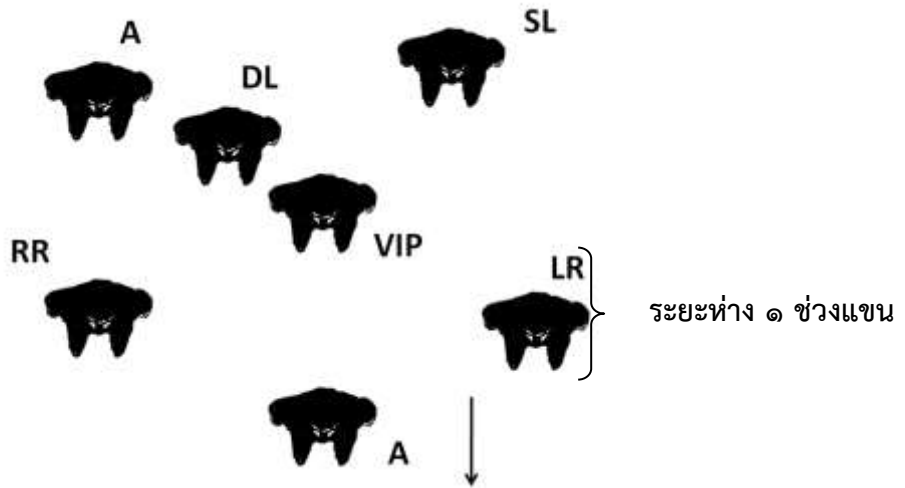
- ๕.๑ หัวหน้าชุดติดตาม <Detail Leader> DL
- ๕.๒ รองหัวหน้าชุดติดตาม <Shift Leader> SL
- ๕.๓ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Right Rear> RR
- ๕.๔ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Left Rear> LR
- ๕.๕ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Agent> A

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปก.

๖. เจ้าหน้าที่ ๖ คน <Hexagon Formation> ประกอบด้วย

- ๖.๑ หัวหน้าชุดติดตาม <Detail Leader> DL
- ๖.๒ รองหัวหน้าชุดติดตาม <Shift Leader> SL
- ๖.๓ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Right Rear> RR
- ๖.๔ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Left Rear> LR
- ๖.๕ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Agent> A
- ๖.๕ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ <Agent> A

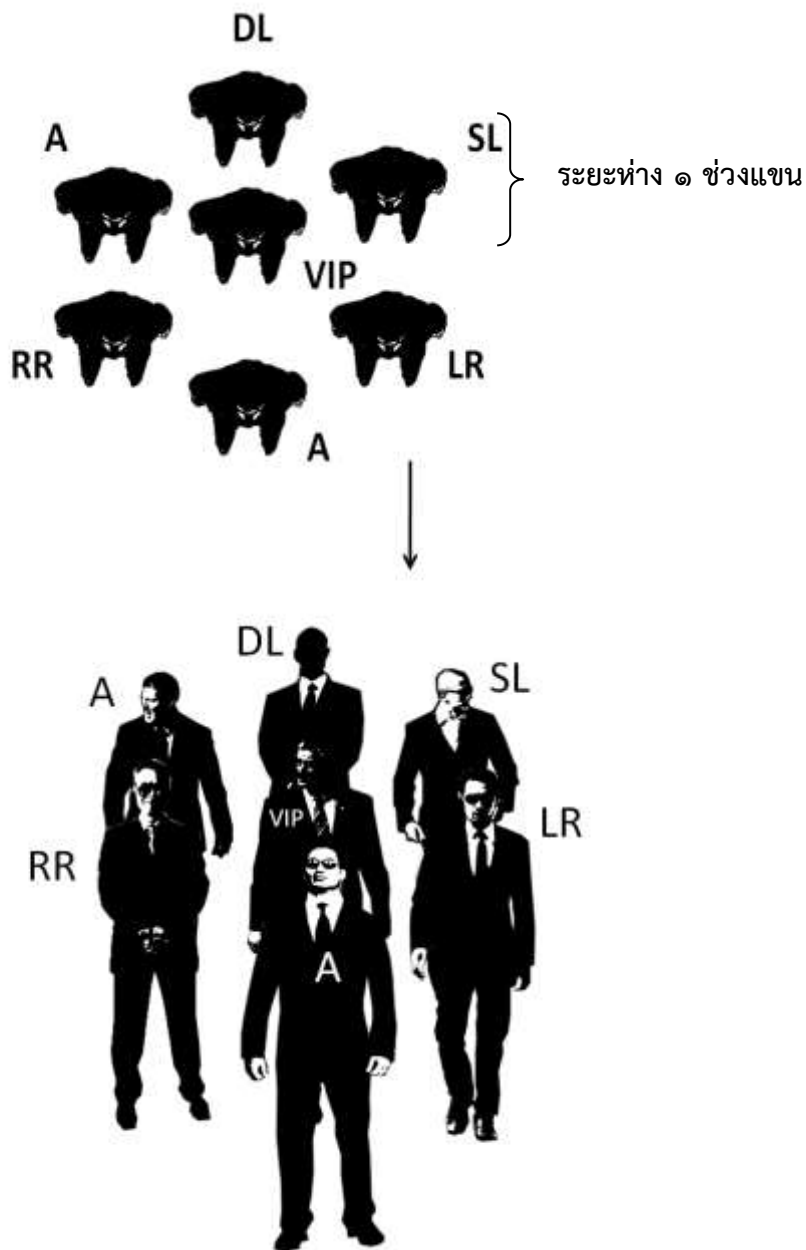

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปก.

การทำวงล้อมเพื่อป้องกันบุคคลสำคัญ <A Defensive Circle>

ในกรณีที่มีฝูงชนหนาแน่นมาก เช่น ในการสัมภาษณ์ของสื่อมวลชนซึ่งจะเข้ามาล้อมบุคคลสำคัญไว้ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ต้องมีมาตรการในการให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญ ซึ่งในกรณีนี้ ต้องทำวงล้อมเพื่อป้องกันให้กับบุคคลสำคัญดังนี้ คือ

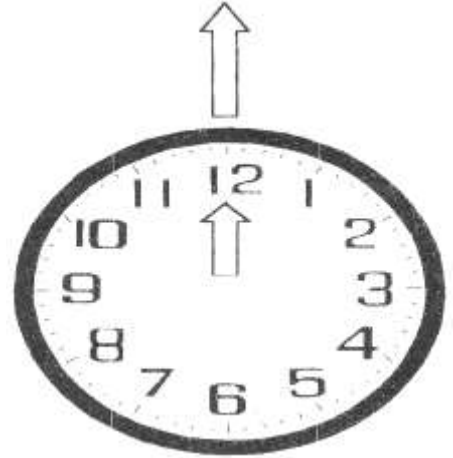
๑. ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในรูปขบวนติดตามจะปรับรูปขบวนให้เล็กลงจนเกือบชิดกันพร้อมกับหันหน้าไปทางด้านนอกของรูปขบวน
๒. ให้ใช้มือด้านในของแต่ละคน จับที่เข็มขัดของเจ้าหน้าที่คนที่อยู่ทางด้านหน้าของตนไว้ พร้อมกับเคลื่อนที่พาบุคคลสำคัญออกไปยังที่หมาย อาจจะเป็นขบวนรถหรือห้องประชุมก็ได้
๓. หัวหน้าชุดติดตาม จะเป็นผู้กำหนดทิศทางที่จะนำบุคคลสำคัญออกไปจากพื้นที่นั้น

ตำแหน่งและลักษณะการเดิน รูปก.

การแสดงทิศทางตามเข็มนาฬิกา <Clock Method>

การแสดงทิศทางตามเข็มนาฬิกานั้น เป็นการช่วยบอกทิศทางให้กับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ได้ทราบถึงอันตรายต่างๆที่จะเข้ามากระทำต่อบุคคลสำคัญ หรือทิศทางที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น หรืออาจจะเป็นการแจ้งทิศทางการเคลื่อนที่ของรูปขบวนในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญก็ได้โดยจะกำหนดให้ทิศทางการเคลื่อนที่ของบุคคลสำคัญเป็น ๑๒ นาฬิกา ดังนี้

ระดับความสูงที่ใช้ร่วมกับระบบนาฬิกา

เป็นการแจ้งระดับความสูง หรือตำแหน่งที่หมายที่เกิดขึ้น เพื่อให้ค้นหาที่หมายได้รวดเร็วขึ้น ดังนี้

๑. ระดับสูง <High Level> เป็นที่หมายที่อยู่สูงเหนือศีรษะขึ้นไป
๒. ระดับกลาง <Middle Level> เป็นที่หมายระดับความสูงของร่างกาย
๓. ระดับต่ำ <Low Level> เป็นระดับที่ต่ำกว่าร่างกาย

การใช้เสียงสัญญาณ <Sound Off> สำหรับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเมื่อมีการลอบทำร้ายบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่จะต้องมีระบบในการสื่อสาร เพื่อบอกทิศทางของฝ่ายตรงข้ามที่เข้ามาลอบทำร้ายเป็นอย่างดี และที่เหมาะสมที่สุด คือการใช้เสียงสัญญาณ การปฏิบัตินี้ควรจะแสดงทิศทางการลอบทำร้ายได้ดีเท่ากับ การบอกอธิบายทิศอย่างตรงๆ และควรใช้คำพูดที่สั้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่ต้องอธิบายอย่างละเอียด ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่มีการกำหนดเสียงสัญญาณแล้ว จะไม่ทราบว่าผู้ลอบทำร้ายอยู่ที่ใด หรือเห็นทิศทางที่เกิดอันตราย และจะไม่ทราบว่า จะนำบุคคลสำคัญไปยังทิศใด

การใช้เสียงสัญญาณเป็นคำพูดให้ได้ผลจะต้องประกอบด้วย ชนิดของอาวุธและทิศทาง โดยบอกเป็นมุมตามเข็มนาฬิกา ซึ่งตามปกติแล้วจะถือทิศทางเคลื่อนที่ของบุคคลสำคัญเป็น ๑๒ นาฬิกา เช่นของร่างกายให้ใช้สัญญาณว่า “ ต่ำ ” เป็นการให้สัญญาณตำแหน่งที่อยู่ของผู้ลอบทำร้าย แต่ถ้าผู้ลอบทำร้ายไม่มีอาวุธ ให้ใช้สัญญาณว่า “ คน ๓ นาฬิกา ” หรือ “ กล้อง ๑๑ นาฬิกา ต่ำ ”, “คนบนหลังคา ๑๐นาฬิกา สูง” “ ๓ คนในรถ ๕ นาฬิกา ” เป็นต้น

การให้สัญญาณนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ได้มีการเตรียมตัวอยู่ตลอดเวลา

การปฏิบัติเมื่อบุคคลสำคัญถูกลอบทำร้าย <Agent Reactions to an Attack on the Protectee>

๑. การแจ้งตำแหน่งของภัยที่เกิดขึ้น <Sound Off> โดยให้เจ้าหน้าที่ผู้เห็นคนแรก ต้องตะโกนบอกเจ้าหน้าที่ในขบวนทั้งหมด เพื่อให้ทราบทิศทางที่ผู้ลอบทำร้ายเข้ามาทำร้าย วิธีการ หรืออาวุธที่ใช้

๒. การเข้าป้องกันต่อบุคคลสำคัญ <Cover> เจ้าหน้าที่ผู้ที่อยู่ใกล้ที่สุด เข้าดำเนินการต่อต้านการกับผู้ก่อการร้าย โดยใช้เจ้าหน้าที่ชุดติดตามให้หน่อยที่สุด ซึ่งการปฏิบัติต่อไป เป็นหน้าที่ของชุดประจำสถานที่ ส่วนที่เหลือให้นำบุคคลสำคัญออกไปจากพื้นที่ โดยใช้ร่างกายเข้าบังบุคคลสำคัญไว้ <BodyProtection> หรือเรียกว่า “ CAVE IN ” โดยให้หัวหน้าชุดดึงตัวบุคคลสำคัญให้ย่อต่ำลง ระวังอย่าให้ล้ม ใช้มือจอบขอบกางเกงของบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่รีบพาออกไปจากพื้นที่และก้มศีรษะให้มากที่สุดเจ้าหน้าที่อีกส่วนหนึ่งให้กำบังทางด้านข้าง และด้านหลัง แล้วพยายามให้การกำบังตัวบุคคลสำคัญให้มากที่สุด

๓. การพาบุคคลสำคัญออกจากพื้นที่ <Evacuate> นำบุคคลสำคัญออกจากพื้นที่ เพื่อนำไปยังพื้นที่ปลอดภัยโดยเร็ว โดยใช้เส้นทางตรงกันข้ามกับทิศทางที่เกิดเหตุ จนกว่าจะพ้นจากพื้นที่สังหาร การปฏิบัติจะต้องมีขั้นตอนที่มีการซักซ้อมมาเป็นอย่างดี มีการเตรียมพร้อมทางจิตใจ และต้องคอยตื่นตัวต่อการโจมตีครั้งที่สองที่อาจจะเกิดขึ้นอีก

การควบคุมฝูงชน ณ ที่หมาย <Crowd Control>

การควบคุมฝูงชน ณ ที่หมาย ที่บุคคลสำคัญจะมาเยือนนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมดูแลฝูงชนที่มาคอยต้อนรับ ซึ่งเป็นหน้าที่ของ ชุดล่วงหน้า และชุดประจำสถานที่ ที่จะจัดวางกำลังในจุดต่อแหลมอันตรายต่างๆ การควบคุมนั้นอาจแบ่งประเภทของฝูงชนได้ ๒ ประเภท คือ

๑. ฝูงชนที่เป็นมิตร <Friendly Crowds> เป็นฝูงชนที่ไม่เป็นอันตรายต่อบุคคลสำคัญ และจำมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย การใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ก็สามารถที่จะควบคุมไว้ได้

๒. ฝูงชนที่ไม่เป็นมิตร <Unfriendly or Hostile Crowds> เป็นฝูงชนที่มารวมตัวกัน เพื่อต่อต้านบุคคลสำคัญ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยนั้น จะต้องไม่พูดคุยกับกลุ่มฝูงชนไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ ทั้งสิ้น อย่าปล่อยให้ป้าย หรือข้อความต่าง ๆ หันเหความสนใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ได้ ถ้าสังเกตเห็นความผิดปกติของคนที่น่าสงสัย ให้ส่งเจ้าหน้าที่ เข้าไปอยู่ระหว่างผู้รบกวนกับบุคคลสำคัญ จนกว่าจะเดินผ่านไป

การรักษาความปลอดภัยในสถานที่ต่างๆ <Special Situations>

๑. เมื่อบุคคลสำคัญเดินตามแนวรั้ว <Fence Line> ลักษณะในการรักษาความปลอดภัยนี้จะใช้ในกรณี ที่บุคคลสำคัญเยี่ยมชมประชาชนซึ่งอยู่ในที่ที่กำหนดโดยอาจมีเชือก รั้ว หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยกั้นมิให้ล้ำเขต บางครั้งอาจจะมีผู้ที่ไม่หวังดีต่อบุคคลสำคัญ โดยการจับมือแน่น และไม่ยอมปล่อยให้เจ้าหน้าที่ใช้วิธีการ หัก นิ้วหัวแม่มือ <Thumb Break> ก็ได้ แต่เจ้าหน้าที่ที่อยู่ในรูปขบวนจะต้องคอยสังเกตดูมือของผู้คนในฝูงชน เป็นพิเศษ ในการจัดรูปขบวน หรือการวางกำลังเจ้าหน้าที่ มีดังนี้

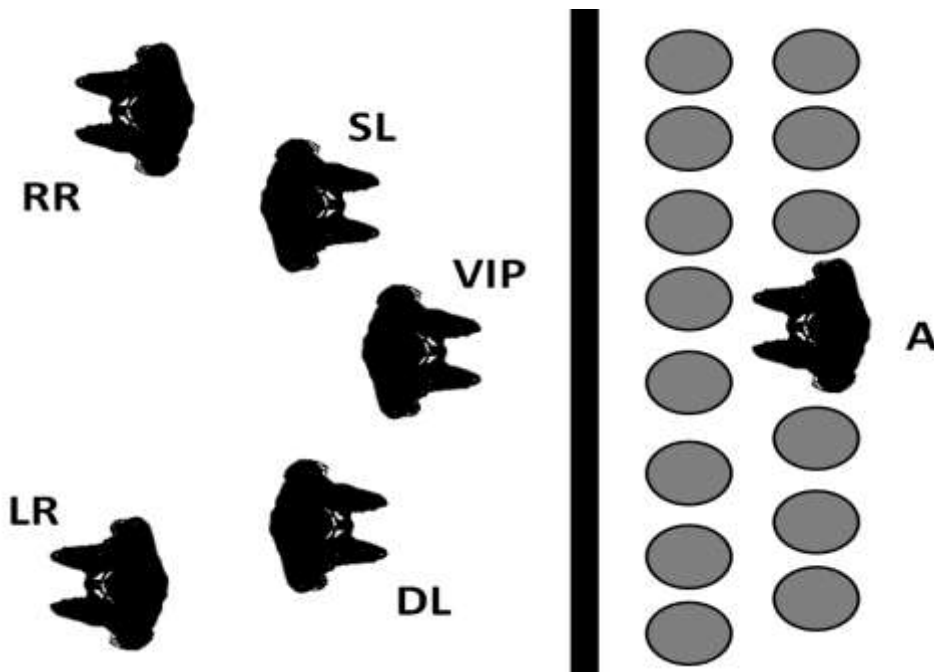
๑.๑ การจัดวางกำลังในกรณีนี้ ให้หัวหน้าชุด และรองหัวหน้าชุดจะอยู่ในตำแหน่งหลังขวา และซ้าย ติดกับตัวบุคคลสำคัญตลอดเวลา

๑.๒ หัวหน้าชุดล่วงหน้าเดินนำบุคคลสำคัญไปในเส้นทางที่กำหนดเพื่อพบปะทักทายกับประชาชน

๑.๓ เจ้าหน้าที่ชุดประจำสถานที่ จะต้องเข้ามาปะปนอยู่ในแถวที่สองของแถวฝูงชนที่มาคอยต้อนรับ โดยเคลื่อนที่ขนานไปกับบุคคลสำคัญ และเป็นผู้คอยสังเกตการณ์ตลอดเวลา ถ้ามีผู้ที่ต้องการจะทำร้ายบุคคลสำคัญ จะต้องอยู่ในบริเวณแถวที่สอง และอาจเกิดความกลัวขึ้น ถ้ามีการใช้อาวุธขึ้นเจ้าหน้าที่ในแถวที่สอง จะสามารถหยุดยั้งได้

การรักษาความปลอดภัยเมื่อบุคคลสำคัญเดินตามแนวรั้ว

Fence Line

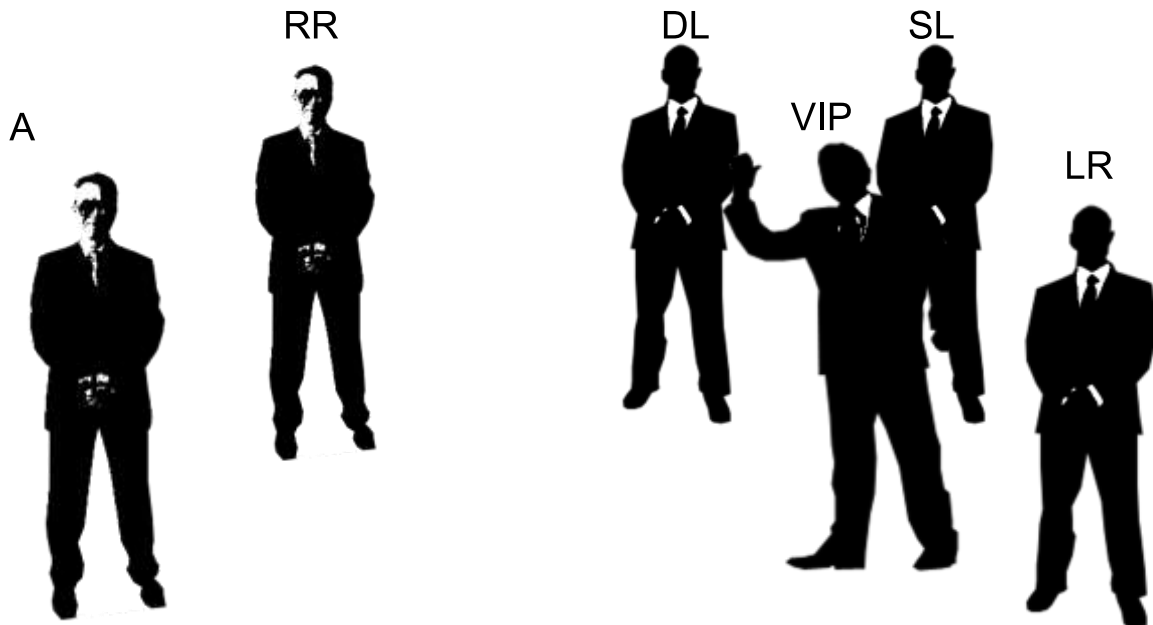

การรักษาความปลอดภัยขณะเมื่อบุคคลสำคัญยืนต้อนรับแขก <Receiving Line>

ในโอกาสที่บุคคลสำคัญเป็นเจ้าภาพในงานเลี้ยงรับรอง และจะต้องมายืนต้อนรับแขกที่มาในงาน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องมีมาตรการในการวางตัวให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เพื่อสังเกตการณ์แขกที่มาในงาน ซึ่งพอจะแสดงแนวทางในการวางกำลังดังนี้

๑. หัวหน้าชุดประจำสถานที่ และเจ้าหน้าที่ชุดติดตาม จะมีหน้าที่คอยสังเกตแขกที่จะเข้ามาพบกับบุคคลสำคัญ โดยวางตัวอยู่ก่อนถึงบุคคลสำคัญในตำแหน่งที่สามารถสังเกตแขกที่มาพบ และสัมผัสมือกับบุคคลสำคัญได้ และสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทันที เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดจากคนร้ายซึ่งปะปนเข้ามาเป็นแขกรับเชิญ
๒. หัวหน้าชุด และรองหัวหน้าชุดติดตาม ยืนติดกับบุคคลสำคัญทางด้านหลังซ้าย และขวา คอยร่วมกับชุดล่วงหน้า และมีหน้าที่เตรียมนำทางให้กับชุดติดตาม เมื่อบุคคลสำคัญจะกระทำภารกิจต่อไป

การรักษาความปลอดภัยขณะเมื่อบุคคลสำคัญยืนต้อนรับแขก Receiving Line

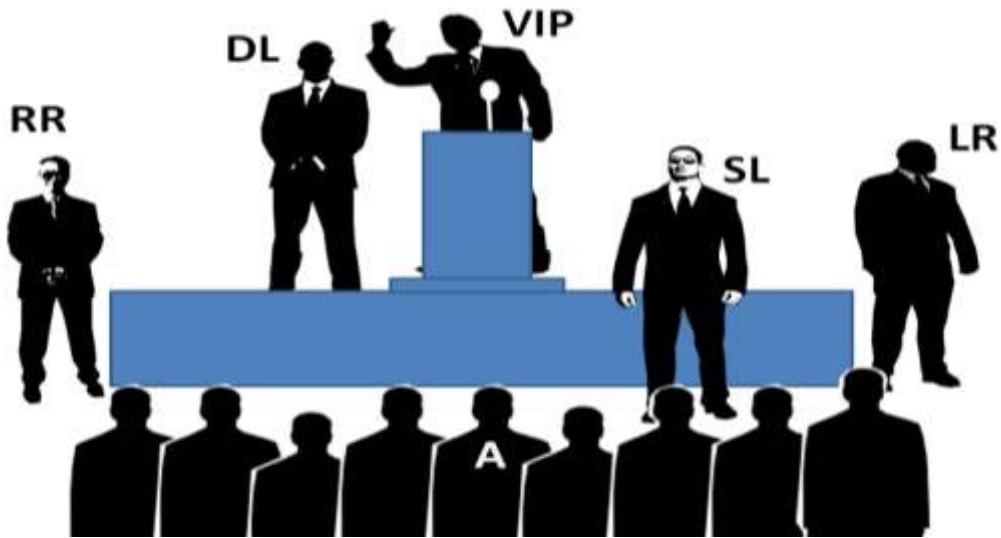

การรักษาความปลอดภัยในขณะกล่าวบนเวที <Banquet, Speech or Press Conference>

ในโอกาสที่บุคคลสำคัญต้องขึ้นไปกล่าวปราศรัย หรือการแถลงข่าวบนเวทีนั้น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องมีการรักษาความปลอดภัยให้ ซึ่งต้องมีการวางกำลังตามจุดต่างๆ ภายในสถานที่นั้นๆ โดยมีการวางแผนจากการสำรวจล่วงหน้า และการเตรียมการของชุดล่วงหน้า เป็นผู้กำหนดจุดการวางกำลังต่างๆ ซึ่งมีการปฏิบัติดังนี้

๑. ขณะที่บุคคลสำคัญขึ้นไปบนเวทีนั้น หัวหน้าชุดติดตามจะต้องอยู่บนเวทีด้วย โดยอยู่บริเวณด้านหลังของบุคคลสำคัญ และพร้อมที่จะเอาตัวเข้าบังบุคคลสำคัญได้ทันที เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น
๒. ภายในห้องต้องมีการวางกำลังตามจุดต่าง ๆ ดังนี้
 - ๒.๑ ทางเข้า – ทางออก หรือ ทางขึ้น – ทางลง เวที
 - ๒.๒ บริเวณด้านหลังเวที ที่มีทางเข้าออก สำหรับเจ้าหน้าที่
 - ๒.๓ บริเวณหน้าเวที
 - ๒.๔ ภายในกลุ่มผู้สื่อข่าว หรือผู้เข้ารับฟัง

- ๓. นอกจากพื้นที่ภายในห้องแล้ว ควรจัดเจ้าหน้าที่ประจำตามห้องควบคุม แสง เสียง บนระเบียงเป็นต้น
- ๔. จัดเจ้าหน้าที่ ประจำห้องเครื่องฉายภาพต่าง ๆ
- ๕. จัดเตรียมเส้นทางออกฉุกเฉิน เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น โดยหัวหน้าชุดประจำสถานที่ เป็นผู้นำไปยังเส้นทางนั้น

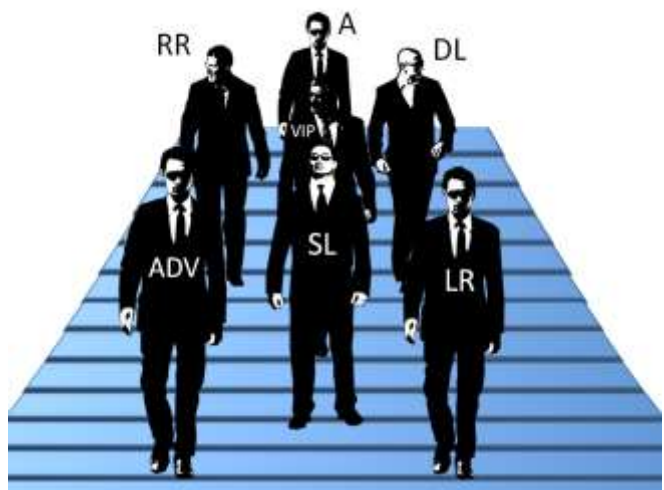
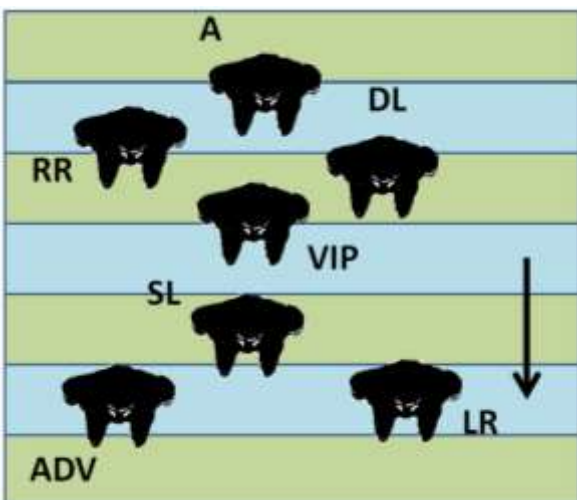

การรักษาความปลอดภัยในขณะที่บุคคลสำคัญเดินขึ้น-ลงบันได <Stairways and Escalators>

เมื่อบุคคลสำคัญมีการเคลื่อนที่ไปตามสถานที่ใดก็ตาม ด้วยรูปขบวนเดินเท่านั้น ในบางพื้นที่มีขีดจำกัดในการใช้รูปขบวนในการรักษาความปลอดภัยซึ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปขบวน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานที่ในกรณีทีบุคคลสำคัญจะต้องเคลื่อนที่โดยการใช้นั้น มีการวางกำลัง ดังนี้

- ๑. เจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้า หรือชุดประจำสถานที่ วางกำลังอยู่ด้านบนหรือด้านล่างของบันไดก่อนบุคคลสำคัญจะขึ้นหรือลง โดยกันผู้ที่จะใช้บันไดไว้ก่อนเพื่อให้ความปลอดภัยมากที่สุด
- ๒. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการชุดติดตาม LR เดินนำบุคคลสำคัญขึ้น หรือลงบันไดก่อน
- ๓. ขณะที่บุคคลสำคัญเดินขึ้นหรือลงบันไดนั้น หัวหน้าชุดติดตามจะต้องอยู่ใกล้กับบุคคลสำคัญทางด้านหลังเสมอ

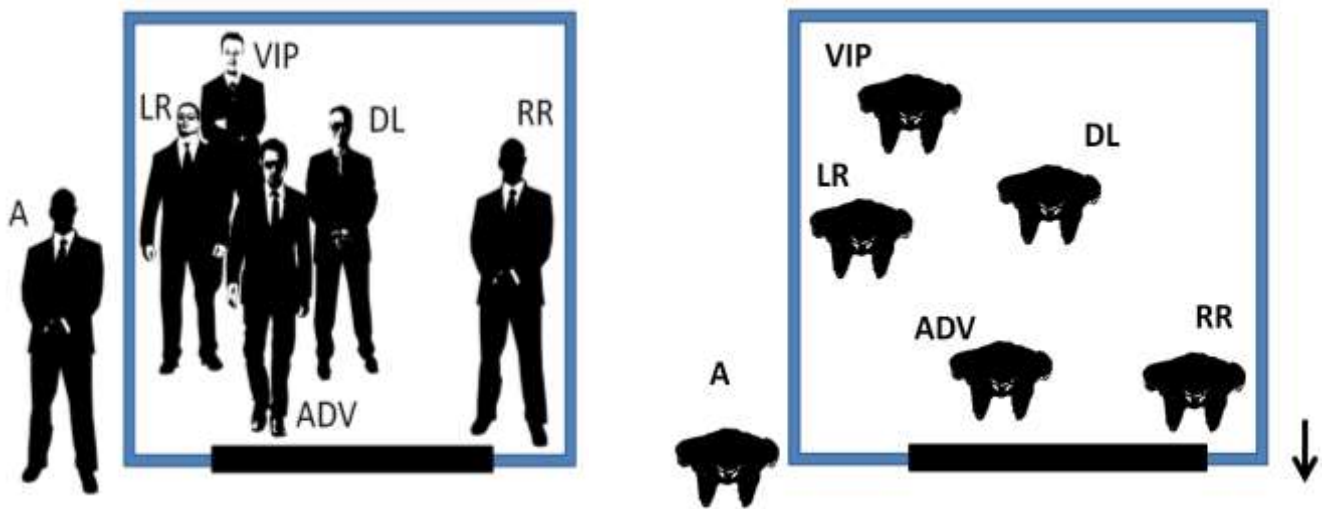
- ๔. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการติดตามที่เหลือ เดินตามบุคคลสำคัญ พร้อมกับ ให้การรักษาความปลอดภัยรอบตัว
- ๕. จัดเจ้าหน้าที่ประจำจุดบริเวณด้านล่างของบันไดด้วย
- ๖. ในขณะที่บุคคลสำคัญ ขึ้นหรือลงบันได ต้องแน่ใจว่า ไม่มีผู้อื่นใช้บันไดสวนทางได้

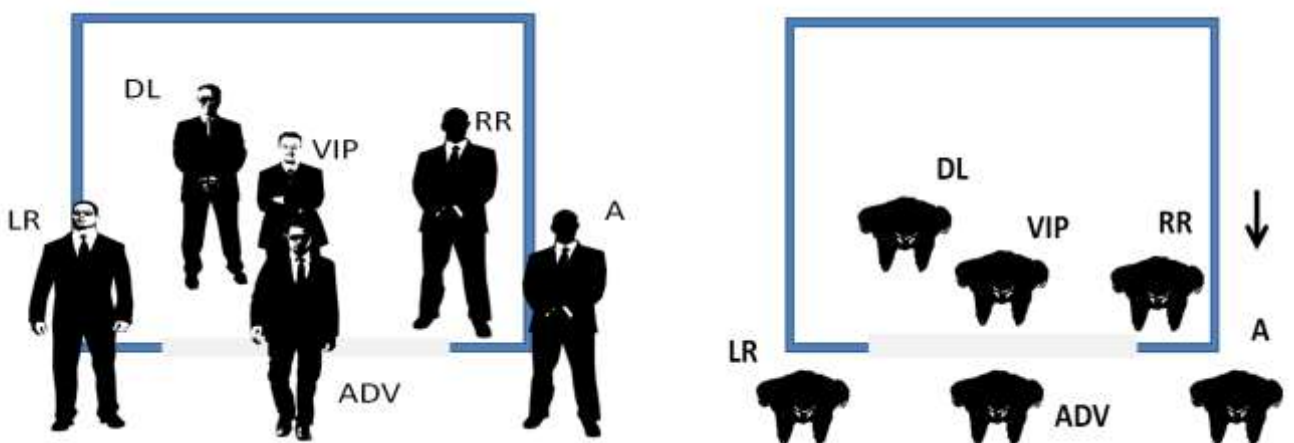
การรักษาความปลอดภัยในขณะที่บุคคลสำคัญเข้า-ออกจากลิฟท์ <Elevators> แบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ

- ๑. ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมอยู่
 - ๑.๑ หัวหน้าชุดล่องหน้า เดินนำบุคคลสำคัญ พร้อมรูปขบวนไปที่หน้าลิฟท์ โดยมีเจ้าหน้าที่ชุดล่องหน้า หรือชุดประจำสถานที่ ยืนรอควบคุมลิฟท์ให้เปิดรออยู่
 - ๑.๒ หัวหน้าชุดล่องหน้า เปิดทางให้เจ้าหน้าที่ชุดติดตาม ๑ คน เข้าไปก่อน เพื่อควบคุมแผงบังคับ
 - ๑.๓ บุคคลสำคัญ และหัวหน้าชุดติดตาม เข้าในลิฟท์ พร้อมกับ เจ้าหน้าที่ชุดติดตามอีก ๑ คนโดยหัวหน้าชุดติดตาม ยืนบังบุคคลสำคัญไว้
 - ๑.๔ หัวหน้าชุดล่องหน้าจะเข้าลิฟท์เป็นคนสุดท้าย พร้อมกับยืนบังบุคคลสำคัญให้มากที่สุด
- จะเห็นได้ว่า ภายในลิฟท์จะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยถึง ๔ คนที่คอยคุ้มกันให้กับบุคคลสำคัญ เมื่อลิฟท์ถึงชั้นที่ต้องการ จะมีเจ้าหน้าที่ชุดล่องหน้า หรือชุดประจำสถานที่ คอยอยู่ด้านนอกลิฟท์ เพื่อให้ความปลอดภัย ในการออกจากลิฟท์นั้น ก็ให้ปฏิบัติกลับกันกับการเข้าลิฟท์ คือ หัวหน้าชุดล่องหน้า ออกจากลิฟท์เป็นคนแรก ตามด้วยเจ้าหน้าที่ชุดติดตาม ๑ คน บุคคลสำคัญ หัวหน้าชุดติดตาม และเจ้าหน้าที่ที่เหลืออยู่ จะสังเกตได้ว่าในการใช้ลิฟท์จะไม่มีรองหัวหน้าชุดติดตามอยู่ภายในลิฟท์ เพราะในกรณีเกิดเหตุการณ์ขึ้น รองหัวหน้าชุดฯ จะสามารถแก้ปัญหาได้ในกรณีที่หัวหน้าชุดฯ อยู่ในลิฟท์

ในบางกรณีที่ลิฟท์ไม่สามารถบรรจุคนได้มาก ชุดปฏิบัติการติดตามไม่สามารถเข้าไปในลิฟท์ได้หมด ผู้ที่จะต้องเข้าไปในลิฟท์อย่างน้อยที่สุด คือ หัวหน้าชุดติดตามและ หัวหน้าชุดล่องหน้า

การรักษาความปลอดภัยในขณะที่บุคคลสำคัญออกจากลิฟท์ <Elevators>

๒. ในกรณีที่ต้องใช้ลิฟท์ร่วมกับผู้อื่น

การปฏิบัติเหมือนกับการใช้ลิฟท์โดยมีเจ้าหน้าที่ควบคุม แต่ให้มีการแบ่งลิฟท์ออกเป็น ๒ ส่วนโดยให้เจ้าหน้าที่กั้นระหว่าง บุคคลสำคัญ และผู้อื่นที่ใช้ลิฟท์อยู่ในขณะนั้น

การรักษาความปลอดภัยขณะเดินทางด้วยเครื่องบิน

เครื่องบินที่ใช้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ เครื่องบินที่จัดเฉพาะประเภทหนึ่ง และเครื่องบินพาณิชย์ธรรมดาอีกประเภทหนึ่ง ดังนี้

๑. เครื่องบินประจำตัวของทางราชการ

๑.๑ การควบคุมด้านความปลอดภัยเครื่องบิน จะใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการต่อต้านการก่อวินาศกรรม และหัวหน้าช่างเครื่องบินเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องบินอย่างละเอียด เพื่อหาสิ่งแปลกปลอมและชิ้นส่วนที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ เมื่อตรวจเรียบร้อยแล้วให้จัดยามเฝ้าเครื่องบินตลอดเวลา และอนุญาตให้เฉพาะบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเครื่องบินเท่านั้นที่จะเข้าไปในบริเวณที่จอดได้

๑.๒ เชื้อเพลิง และการควบคุมขณะจอดแหวะระหว่างทาง การเติมเชื้อเพลิงควรเป็น ผู้ที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว

๒. เครื่องบินพาณิชย์

การรักษาความปลอดภัยให้กับเครื่องบินประเภทนี้ มีปัญหาหลายประการ ในปัจจุบันนี้อันตรายที่เกิดจากการใช้อาวุธบังคับขู่เข็ญนักบิน ในขณะที่การบินอยู่ในอากาศ เพื่อให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งปรากฏมากขึ้นมีสถิติแสดงว่าคนร้ายประเภทต่างๆ ได้ใช้อาวุธบังคับให้นักบินบังคับเครื่องบินไปในทิศทางที่ต้องการหรือต้องการจับตัวผู้โดยสาร มีจำนวนมากขึ้น ทั้งใน และนอกประเทศ จึงน่าจะเป็นข้อห่วงใย ถึงความปลอดภัยในการใช้เครื่องบินพาณิชย์อยู่เสมอ นอกจากนี้อันตรายอาจเกิดในรูปต่างๆ ดังนี้

๒.๑ ผู้ก่อการร้ายอาจถือโอกาสเดินทางปะปนมากับผู้โดยสารอื่น แล้ววางระเบิดไว้ โดยตั้งเวลาให้ระเบิดหลังจากที่ตนลงจากเครื่องบินแล้ว หรือมีขณะนั้นก็หาโอกาสเข้าทำร้ายบุคคลสำคัญในเครื่องบิน โดยยอมถูกจับภายหลัง

๒.๒ ติดต่อกขอความร่วมมือกับศุลกากรของประเทศต่างๆ ที่เครื่องบินจะออก และพักระหว่างทางไว้ล่วงหน้า เพื่อให้มีการตรวจกระเป๋าเดินทาง และพัสดุทุกชิ้นของผู้โดยสารที่ขึ้นมาใหม่อย่างเข้มงวด รวมทั้งกระเป๋าถือด้วย ถ้าจำเป็นควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยร่วมอยู่ด้วยในขณะที่ตรวจ

๒.๓ เพื่อป้องกันมิให้ผู้โดยสารอื่นถูกใช้เป็นเครื่องมือในการหิวกระเพาะระเบิด หรือวัตถุที่เป็นภัยเข้าไปในเครื่องบินโดยไม่รู้ตัว ควรทำการประกาศให้ผู้โดยสารทราบ ในขณะที่กำลังตรวจกระเป๋าว่าอาจมีคนร้ายหลอกให้ผู้โดยสารลักลอบนำทอง หรือเพชรเถื่อนออกนอกประเทศ จึงขอให้ผู้โดยสารทุกคนตรวจของในกระเป๋าพร้อมๆ กันไปด้วยเป็นของๆ ตนอย่างแท้จริง และกระเป๋าที่หีบห่อทุกชิ้นมีเจ้าของที่จะไปพร้อมกับเครื่องบินจริง

ข่าวสารทุกอย่างเกี่ยวกับการเดินทาง ควรจะเก็บไว้เป็นความลับและแจ้งโดยอาศัยหลัก “จำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น” เท่านั้น อาจเปิดเผยข่าวให้ประชาชนทั่วไปรู้หลังจากออกเดินทางแล้วก็ได้

การรักษาความปลอดภัยขณะทำการบิน

๑. ขณะที่บุคคลสำคัญเดินทางไปยังเครื่องบิน ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจ และทหารรักษาการณ์บริเวณท่าอากาศยาน ปฏิบัติหน้าที่ตามจุดต่างๆ ตามแผนที่วางไว้

๒. จัดที่ให้กับบุคคลสำคัญและคณะผู้ติดตามนั่งแยกจากผู้โดยสารอื่นๆ และไม่ควรอนุญาตให้ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้ามาในบริเวณดังกล่าวเป็นอันขาด

๓. ควรจัดที่นั่งของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้อยู่ตอนหน้าสุดของแถวผู้โดยสารธรรมดาที่ติดกับทางเดินไปสู่บริเวณที่นั่งของบุคคลสำคัญ เพื่อป้องกันมิให้มีผู้โดยสารอื่นเข้ามาปะปน และสามารถควบคุมผู้โดยสารชั้นอื่นได้ในกรณีจำเป็น

๔. ควรจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยนั่งข้างหน้าและข้างหลังของบุคคลสำคัญ

๕. ขณะที่เครื่องหยุดพักระหว่างทางจะต้องมีเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ทั้งภายในและภายนอกเครื่องบิน ผู้ที่เข้ามาในเครื่องบินขณะนั้น เช่น เจ้าหน้าที่ศุลกากร และคนทำความสะอาด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องติดตามควบคุมตลอดเวลา การเติมเชื้อเพลิงและการบริการอื่นๆ จะต้องมีความชำนาญเครื่องบินควบคุมดูแลอยู่ด้วย

๖. การรักษาความปลอดภัยขณะลงจากเครื่องบิน ตามปกติก่อนที่บุคคลสำคัญจะเดินทางไปต่างประเทศ มักจะให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยชุดหนึ่งเดินทางไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของประเทศที่จะไปเยือนเป็นการล่วงหน้า เพื่อเตรียมวางแผนการรักษาความปลอดภัยในท้องถิ่นต่างๆ

การรักษาความปลอดภัย ณ ท่าอากาศยาน

๑. ประสานกับเจ้าหน้าที่การทำอากาศยาน

๒. เตรียมการด้านการรักษาความปลอดภัยเครื่องบิน

๓. ตรวจสอบบริเวณและอุปกรณ์ ณ ลานจอดเครื่องบิน

๔. ตรวจสอบว่ามีบริการฉุกเฉินอะไรบ้าง

๕. ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยตามลานวิ่ง

๖. ตรวจสอบว่า

๖.๑ บุคคลสำคัญคนอื่นๆ จะอยู่ ณ จุดใด

๖.๒ คณะต้อนรับจะอยู่ ณ จุดใด

๖.๓ ประชาชนอื่นๆ จะอยู่ ณ จุดใด

๗. ตรวจสอบการเตรียมการต่างๆ เกี่ยวกับกระเป๋าเดินทาง

๘. ตรวจสอบยานพาหนะที่จะใช้ในขบวน เช่น ประเภทและทะเบียนรถ สถานที่จอดรถ เป็นต้น

๙. ตรวจสอบว่ามีชุดเก็บกู้ระเบิดหรือไม่

๑๐. กำหนดท่าอากาศยานสำรองไว้

๑๑. เครื่องหมายแสดงตนของพนักงานท่าอากาศยานและเจ้าหน้าที่อื่น

๑๒. การสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้เตรียมไว้ หรือที่จะปฏิบัติงานร่วมกัน

๑๓. การรักษาความปลอดภัยห้องพัสดุโดยสารบุคคลสำคัญ

การรักษาความปลอดภัยต่อบริเวณที่พักเป็นการประจำ

ตามปกติอาคารที่ทำงานของรัฐบาล ซึ่งประกอบด้วยที่ทำงานของบุคคลสำคัญ รวมทั้งคณะเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานของบุคคลสำคัญและที่พักของบุคคลสำคัญนั้น มักจะตั้งอยู่ภายในบริเวณเดียวกัน หรืออยู่ใกล้ชิดกัน ในกรณีเช่นนี้ปัญหาการจัดการรักษาความปลอดภัยจะลดน้อยลง แต่ถ้าสำนักงานต่างๆ ตั้งอยู่ห่างกันเป็นระยะไกลๆ จำเป็นที่จะต้องเพิ่มกำลังของฝ่ายรักษาการณ์ และขอบเขตการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอีก ถึงแม้ขอบเขตของงานเพิ่มขึ้น แต่ระเบียบวิธีปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยส่วนใหญ่ก็ยังคงปฏิบัติเหมือนเดิม

ในการจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยอย่างถูกต้อง และเหมาะสมแก่ที่พักและที่ทำงานของบุคคลสำคัญได้นั้น ประการแรกจะต้องหาสิ่งกีดขวางเป็นรั้วรอบขอบชิดให้ได้เสียก่อน จะเป็นรั้วหรือกำแพงล้อมรอบก็ได้

ป้อมยามรักษาการณ์จะต้องตั้งไว้ ณ ทางเข้าออกของยานพาหนะ และผู้ติดต่อเยี่ยมเยียนทุกแห่งทางเข้า ต้องสร้างขึ้นในลักษณะที่จะสามารถตรวจสอบบุคคล หรือยานพาหนะที่เข้าหรือออกได้ง่าย ยามรักษาการณ์ประจำทางเข้า - ออกจะต้องมีสมุดจดบันทึกยานพาหนะ และชื่อผู้ติดต่อเยี่ยมเยียนซึ่งต้องมีการลงชื่อผู้มาติดต่อเยี่ยมเยียน บุคคลผู้รับการเยี่ยม เวลาเข้า-ออกในเวลากลางคืน ประตูเข้าทุกแห่งที่ยังเปิดอยู่จะต้องมีระบบให้แสงสว่างอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจติดตั้งโคมไฟที่รั้วทั้งหมด และจุดสำคัญๆ ภายในบริเวณ จุดสำคัญเหล่านี้ควรมีป้อม

ยามรักษาการณ์ ซึ่งได้แก่ ที่พัก ตึกที่ทำงาน โรงไฟฟ้า ระบบติดต่อสื่อสาร เชื้อเพลิง และเครื่องมือดับเพลิง ซึ่งจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

การรักษาความปลอดภัยต่อที่พักและการซื้ออาหาร

การรักษาความปลอดภัยต่อประจำที่พัก เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องผ่านการตรวจสอบเป็นอย่างดี ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความซื่อสัตย์ และความจงรักภักดีด้วย การจัดเจ้าหน้าที่นั้นควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ ๒ คน หรือ ๓ คน จากชุดปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยส่วนที่พักอยู่ประจำ ณ ที่พักตลอด ๒๔ ชม. ทุกวัน และถ้าทำได้ควรจัดให้มีที่พักรักษาความปลอดภัยที่พำนักของบุคคลสำคัญนั้นด้วย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ และการให้ความปลอดภัยแก่ที่พักลดเวลา

ผู้มาติดต่อเยี่ยมเยียนทุกคนจะได้รับการตรวจสอบอย่างรอบคอบถี่ถ้วน และถ้าจำเป็นอาจจะต้องมีการตรวจค้นอาวุธด้วย ต้องมีสมุดบันทึกผู้มาติดต่อเยี่ยมเยียน ซึ่งมี ชื่อ วัน เวลา และเหตุผลของการเยี่ยม ควรมีเจ้าหน้าที่หนึ่งคนติดตามผู้มาติดต่อเยี่ยมเยียนทุกคน ไม่ว่าจะบุคคลที่รู้จักหรือไม่ก็ตาม และถ้าไม่มีการนัดหมายใดๆ ไม่ควรอนุญาตให้แขกเดินไปมาในที่ต่างๆ ได้ตามใจภายในเขตที่พักของบุคคลสำคัญนั้น ควรมีการตรวจที่พักรวันละ ๒ ครั้ง หลังจากบุคคลสำคัญได้ออกไปในตอนเช้า และก่อนกลับที่พักรในตอนบ่าย เพื่อตรวจค้นหาสิ่งต่อไปนี

๑. วัตถุประสงค์
๒. สายไฟที่ถูกตัด หรือทำให้เสียหายอย่างใดอย่างหนึ่ง
๓. ข้อบกพร่องในการติดต่อสื่อสาร
๔. ที่บ่อบำบัดน้ำเสีย
๕. สารเคมีที่เป็นอันตราย
๖. การพยายามก่อวินาศกรรม

การซื้ออาหาร วิธีการซื้ออาหารให้แก่บุคคลสำคัญ มีดังนี้

๑. ไปยังร้านค้าด้วยตัวเอง และเลือกซื้อของเช่นเดียวกับคนซื้อของทั่วไป เมื่อห่อของเสร็จเรียบร้อยส่งให้เจ้าหน้าที่ ซึ่งจะนำไปส่งยังครัวของบุคคลสำคัญต่อไป ไม่ควรเป็นที่เปิดเผย
๒. คัดเลือกผู้จำหน่ายให้มีน้อยราย
๓. ไม่ควรสั่งซื้ออาหารทางโทรศัพท์ ควรให้คนไปซื้อเองทุกครั้ง อาหารดังกล่าวอาจถูกวางยาพิษ หรือถูกคนอื่นกลั่นแกล้งได้

การรักษาความปลอดภัยต่อที่ทำงาน

การรักษาความปลอดภัยต่อสถานที่ทำงานสามารถกระทำได้เช่นเดียวกับการรักษาความปลอดภัยต่อที่พักร จะมีข้อแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือ

๑. ควรตั้งป้อมยามรักษาการณ์บริเวณทางเข้าตัวอาคารเพื่อตรวจสอบบุคคลทุกคนที่เข้าหรือออกบริเวณอาคารนั้น
๒. ยามรักษาการณ์ที่ทางเข้า ควรตรวจสอบกับเลขานุการของบุคคลสำคัญก่อนอนุญาตให้ผู้มาติดต่อเยี่ยมเยียนเข้ามาพบได้
๓. ถ้าผู้มาติดต่อหรือเยี่ยมเยียนโดยมีการนัดหมายไว้ก่อน จะต้องมียามรักษาการณ์ติดตามบุคคลผู้นั้นไปยังจุดตรวจสอบต่อไป
๔. ควรจัดห้องเป็นพิเศษไว้สำหรับแขกที่มาติดต่อเยี่ยมเยียน การทำเช่นนี้เป็นที่ป้องกันการไม่ให้แขกได้รู้เห็นการปฏิบัติงานภายในสำนักงาน หรือเข้าถึงมาตรการในการรักษาความปลอดภัย

๕. ในเวลาราชการควรมีเจ้าหน้าที่ประจำการอยู่ ๒ หรือ ๓ คน ซึ่งพร้อมที่จะติดต่อเรียกตัวได้ทันที โดยอยู่ข้างนอกสำนักงานของบุคคลสำคัญ ๑ คน อีก ๒ คน อยู่ในที่ซึ่งใกล้กับห้องทำงาน

๖. ควรมีการตรวจสอบสำนักงานของบุคคลสำคัญโดยละเอียด ตลอดทั่วทั้งตัวอาคาร การตรวจสอบสามารถใช้บัญชีตรวจสอบเช่นเดียวกับที่ใช้ในการตรวจสอบที่พักก็ได้ อย่างไรก็ตาม ภายในสถานที่ทำงานจะต้องมีการตรวจสอบเพื่อการรักษาความปลอดภัยโดยละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการ และเก็บรักษาวัสดุลับ การตรวจสอบนี้ทำได้เมื่อบุคคลสำคัญได้ออกจากสำนักงานไปแล้ว

๗. หลังจากเวลาราชการตามปกติ ยามรักษาการณ์สำหรับบริเวณภายนอกอาคารที่ทำงานจะต้องรับผิดชอบดังต่อไปนี้

๗.๑ รักษาความปลอดภัยต่อช่องทางเข้า - ออก

๗.๒ ลาดตระเวนเพื่อการรักษาความปลอดภัย และเพื่อป้องกันอัคคีภัย

๗.๓ จัดตั้งป้อมยามขึ้นที่ช่องทางเข้า - ออกที่สำคัญ และจัดให้มีการลงชื่อหรือบันทึกการเข้า - ออก

หลังจากเวลาราชการ ตามปกติจะอนุญาตให้เข้าได้เฉพาะบุคคลที่ได้แสดงตัวโดยถูกต้อง และมีอำนาจหน้าที่เท่านั้น

๘. เนื่องจากบุคคลสำคัญมักใช้เวลาส่วนมากในการเข้าประชุม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจึงควรรู้ถึงเหตุผลของการจัดประชุม และวิธีการที่จะให้ความคุ้มครองกันอย่างเหมาะสมแก่บุคคลสำคัญนั้น การประชุมเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้บุคคลสำคัญได้รับข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ในปัจจุบันที่อยู่ในความสนใจในขณะเดียวกันบุคคลสำคัญใช้วิธีการนี้แถลงต่อประชาชนทางหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชน การประชุมอาจจะจัดขึ้นในสำนักงานของบุคคลสำคัญเอง หรือในห้องอื่นที่จัดไว้เพื่อวัตถุประสงค์นี้

๘.๑ ก่อนการประชุมควรมีการตรวจสอบสถานที่ที่จะใช้โดยละเอียด เพื่อตรวจเครื่องดักฟังเสียงที่อาจซุกซ่อนไว้ เมื่อตรวจทางเทคนิคเรียบร้อยแล้ว จะต้องจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ห้องนั้นจนกว่าจะเสร็จสิ้นการประชุม

๘.๒ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องทำการตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่จะเข้าประชุม ฟังการประชุม เพื่อพิจารณาว่าใครควรอยู่ในข่ายการเฝ้าตรวจเป็นพิเศษ

๘.๓ เจ้าหน้าที่ควรเชิญผู้เข้าประชุมไปยังห้องรับแขก และให้คอยอยู่จนถึงเวลาประชุม เจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า ผู้เข้าประชุมทุกคนเป็นผู้ที่ได้รับเชิญ หรือเป็นผู้แทน ในกรณีที่ไม่รู้จักตัว ควรขอร้องให้แสดงเอกสารหลักฐานแสดงตัว หรือหนังสือมอบหมายที่เกี่ยวข้อง

การรักษาความปลอดภัย ณ ที่พักในโรงแรม

การรักษาความปลอดภัยสถานที่พักของบุคคลสำคัญ นอกจากจัดชุดประจำที่พักแล้ว ควรพิจารณาเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้ด้วย

๑. ประสานกับฝ่ายบริหารและ/หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของโรงแรม

๒. การจัดที่พักให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ควรเป็นชั้นเดียวกับบุคคลสำคัญ

๓. ห้องควบคุมการรักษาความปลอดภัย <Command Post> ให้มีการกำหนดห้องเจ้าหน้าที่ประจำ และต้องมีเจ้าหน้าที่ประจำตลอด ๒๔ ชม.

๔. การสื่อสารในห้องควบคุมการรักษาความปลอดภัย คนสนิทของบุคคลสำคัญ และเจ้าหน้าที่บริหารของโรงแรมจะต้องทราบหมายเลขโทรศัพท์ของห้องควบคุมการรักษาความปลอดภัยด้วย

๕. กุญแจที่ใช้ไขห้องพักของบุคคลสำคัญ และห้องอื่นๆ ของเจ้าหน้าที่ในคณะ ควรขอมามีไว้ที่ห้องควบคุมการรักษาความปลอดภัยหรือให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเก็บรักษาไว้

๖. ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าพักคนอื่นๆ ของโรงแรม

๗. ถ้าทำได้ให้ขอสิทธิ์สำหรับบุคคลสำคัญใช้โดยเฉพาะ สำหรับสิทธิ์อื่นๆ ให้ตั้งระบบบังคับไม่ให้หยุดที่
ชั้นที่บุคคลสำคัญพักอยู่
๘. ตู้ไปรษณีย์ ถังใส่ขยะมูลฝอย และภาชนะอื่นๆ ในบริเวณโรงแรม ให้ตรวจสอบความปลอดภัย
๙. การตรวจสอบเกี่ยวกับหีบห่อที่จะมอบให้กับบุคคลสำคัญ
๑๐. ให้ทำเครื่องหมายติดกระเป๋าดำเนินทางทั้งหมด เพื่อป้องกันการเพิ่มจำนวนในขณะทำการขนย้าย
๑๑. ห้องที่อยู่เหนือใต้และข้างๆ ห้องบุคคลสำคัญมีใครพักอยู่

ความรู้เกี่ยวกับการขับรถ ในรูปแบบของการรักษาความปลอดภัย <Introduction To Counterterrorist Driving>

รถยนต์ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนติดตามสามารถใช้ในการรักษาความปลอดภัยให้กับบุคคลสำคัญได้ ทั้งทางรุกและทางรับ ถ้าพลขับของรถบุคคลสำคัญ และพลขับของรถส่วนติดตาม มีความเข้าใจในเทคนิคต่างๆ ของการขับรถในรูปแบบของการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะพลขับที่มีหน้าที่โดยตรงสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอื่น ก็ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่แทนพลขับได้ เมื่อจำเป็น

การใช้รถยนต์ในเชิงรุกและเชิงรับ

การปฏิบัติในเชิงรุก คือการใช้รถยนต์เข้าชนสิ่งกีดขวางที่สามารถชนได้ โดยไม่เกิดอันตราย และสามารถผ่านสิ่งนั้นไปได้ เช่น รถยนต์ เป็นต้น หรือการนำรถยนต์ให้ผ่านพื้นที่สังหารของฝ่ายตรงข้ามได้ หรือเข้าชนเพื่อทำลายการลอบโจมตีของฝ่ายตรงข้าม

การปฏิบัติในเชิงรับ คือการใช้รถยนต์เพื่อนำบุคคลสำคัญหลบหนีจากการลอบโจมตี หรือจากการลอบสังหารในรูปแบบต่างๆ ที่สามารถเกิดขึ้น โดยใช้เทคนิคในการขับรถในรูปแบบของการรักษาความปลอดภัยแบบต่างๆ เป็นการปฏิบัติของรถบุคคลสำคัญ และรถติดตาม ซึ่งต้องมีการประสานกันเป็นอย่างดี

การรักษาความปลอดภัยโดยพลขับ

เมื่อบุคคลสำคัญไม่ได้อยู่ภายในรถยนต์ พลขับรถบุคคลสำคัญและพลขับรถติดตาม ควรทำการตรวจการณ์ ระมัดระวังขบวนรถของบุคคลสำคัญไม่ควรนั่งพักอยู่ในรถของตนเอง พลขับของบุคคลสำคัญควรจะมีความรู้ทางด้านการรักษาความปลอดภัยด้วย และจะต้องประสานงานกับพลขับรถคันอื่นๆ ในขบวนของบุคคลสำคัญ โดยทำงานในลักษณะเป็นทีม ควรมีกระแจเงาเล็กๆ ไว้ส่องดูใต้ท้องรถยนต์ของบุคคลสำคัญ เพราะอาจจะมีการลอบนำระเบิด หรือสิ่งแปลกปลอมอื่นๆ มาลอบวางไว้ใต้ท้องรถได้

ความรู้พื้นฐานในการขับรถ <Basics of Vehicle Operation>

หลักการขับรถและการทำงานของรถยนต์ทุกคันทุกชนิดจะเหมือนกัน จะต่างกันที่ขนาด และรูปแบบ เช่น รถขนาดเล็ก หรือรถขนาดใหญ่ แบบเก๋ง แบบตรวจการณ์ และอื่นๆ โดยมีหลักการที่สำคัญดังต่อไปนี้

๑. วิธีนั่งรถและท่านั่ง <Driver Position>

- ๑.๑ เท้าเหยียบได้ถึงพื้นรถ
- ๑.๒ นั่งถึงโคนเบาะที่นั่ง หลังพิงพนัก
- ๑.๓ เมื่อเหยียดแขนข้อมือจะต้องอยู่ตรงส่วนบนของพวงมาลัย
- ๑.๔ ใช้เข็มขัดนิรภัยให้รัดพอเหมาะ ไม่ขัดขวางการเคลื่อนไหว
- ๑.๕ วางมือบนพวงมาลัย ให้มีกำลังที่จะบังคับรถได้ โดยอยู่ที่ตำแหน่ง ๑๐ นาฬิกา และ ๒ นาฬิกา
- ๑.๖ วางเท้าในลักษณะที่สามารถใช้กำลังได้มากที่สุด
- ๑.๗ การหมุนพวงมาลัย ต้องใช้มือจับตลอดเวลาอย่าให้มือไขว้กัน

๑.๘ ใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุนระหว่างคันเร่งและเบรก

๒. การควบคุมทิศทางด้วยสายตา <Ocular Control>

โดยการใช้หลักทางธรรมชาติของมนุษย์ คือ ตาเรามักจะเห็นในทิศทางที่ร่างกายของเราหันไป ดังนั้น เราต้องมองไปในทิศทางที่เราต้องการจะให้รถยนต์ของเราเคลื่อนที่ไป เราสามารถใช้หลักการนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการมีอุบัติเหตุแทนที่เราจะมองไปยังสิ่งที่เรากำลังจะชน ให้เรามองไปยังช่องทางที่รถเราจะไป

๓. การเสียการทรงตัวของล้อหลัง <Oversteering> เกิดจากการเลี้ยวโค้งด้วยความเร็ว ซึ่งล้อหน้าสามารถเลี้ยวไปได้ แต่ล้อหลังทั้งสองปัดออกนอกเส้นทาง ซึ่งอาจแก้ไขได้ด้วยการ

๓.๑ ถอนเท้าจากคันเร่งเล็กน้อย

๓.๒ หมุนพวงมาลัยไปตามทิศทางที่รถหมุน

๓.๓ อย่าเหยียบเบรก

๔. การเสียการทรงตัวของล้อหน้า <Understeering> เกิดจากการเลี้ยวโค้งด้วยความเร็วสูง ทำให้ล้อหน้าทั้งสองไม่เกาะถนน รถยนต์จะเคลื่อนที่ต่อไปในทิศทางเดิม ทำให้ไม่สามารถเลี้ยวได้ ซึ่งอาจแก้ไขได้ด้วยการ

๔.๑ ถอนเท้าจากคันเร่งเล็กน้อย

๔.๒ ค่อยๆ หมุนพวงมาลัยเล็กน้อยเพื่อทำการเลี้ยว แล้วจึงคืนให้พวงมาลัยตั้งตรง

๔.๓ อย่าเหยียบเบรก

เทคนิคของการเบรก <Braking Techniques>

การเบรก เป็นขั้นตอนหนึ่งเมื่อมีแรงกดลงที่คันเบรก ซึ่งทำให้การหมุนของล้อรถช้าลง หรือหยุดการหมุนของล้อรถที่ช้าลงนี้ ก่อให้เกิดการเสียดสี และแรงต้านทานระหว่างยางและพื้นผิวถนน จึงทำให้รถช้าลงหรือหยุดได้

๑. การเบรกที่ไม่ถูกต้อง <Improper Braking> ในขณะที่รถอยู่ในความเร็วสูง เมื่อมีการเหยียบเบรกเพื่อต้องการให้รถหยุดในระยะทางสั้นๆ จะทำให้มีความร้อนสะสมขึ้นระหว่างยางและพื้นผิวถนน จนทำให้ยางละลาย และทำให้เบรกเกิดการลื่นไถล และต่อมาคือ เกิดการลื่นไถลของล้อรถ ทำให้สูญเสียการทรงตัว ไม่สามารถควบคุมพวงมาลัย และความคงที่ของรถอาจจะทำให้รถหมุนได้

๒. การเบรกแบบย่ำ <Threshold braking> การเบรกในระบบย่ำจะกล่าวถึงระบบเบรกในรถทั่วไป ซึ่งไม่ได้ใช้เบรกในระบบ ABS เทคนิคของการใช้เบรกในระบบนี้เป็นการเบรกแบบมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะเป็นการใช้กลไกของเบรกอย่างเต็มที่ เป็นการเกาะถนนของยางได้อย่างดี และสามารถหยุดได้ก่อนที่ล้อจะลื่นไถล การเบรกในระบบนี้เริ่มจากการเหยียบเบรกลงไป ไม่ใช่การกระแทกเบรก เมื่อได้ยินเสียงยางเสียดสีกับถนน การเหยียบเบรกลงไปอีก ผลจะทำให้ล้อของรถเกิดการลื่นไถล รถจะเสียการทรงตัวทันที การปฏิบัติเมื่อได้ยินเสียงยางเสียดสีกับถนน ให้ถอนเท้าออกจากเบรกเล็กน้อยจนล้อคลายลื่นไถล แล้วจึงเหยียบเบรกลงไปอีก จนกระทั่งได้ยินเสียงยางเสียดสีกับถนนอีกครั้ง แล้วจึงเหยียบเบรกจนสุด

การเลี้ยวโค้งด้วยความเร็ว <Curves and Corner>

ในบางกรณีพลขับของบุคคลสำคัญ ต้องนำบุคคลสำคัญออกจากพื้นที่อันตรายเพื่อไปยังพื้นที่ปลอดภัยโดยเร็ว การใช้ความเร็วจะทำให้บุคคลสำคัญมีความปลอดภัยสูง แต่ในการใช้ความเร็วนั้นก็ต้องมีความปลอดภัยสูงเช่นเดียวกัน ในการใช้ความเร็วบนทางโค้งนั้นจะต้องใช้พื้นที่บนถนนที่มีอยู่ให้มากที่สุด และพยายามเคลื่อนที่ให้เป็นเส้นตรงให้มากที่สุด ในการขับรถยนต์โดยใช้ความเร็วในทางโค้งนั้น แบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ

๑. ในกรณีที่ไม่มีรถสวนทางขณะเลี้ยวโค้ง การปฏิบัติจะต้องแบ่งส่วนโค้งออกเป็น ๓ จุด เพื่อใช้ทางโค้งนั้นเป็นเส้นตรงมากที่สุด

๑.๑ จุดทางเข้า <Enter Point> คือจุดที่เริ่มแตะเบรกและเริ่มเลี้ยวโค้ง

๑.๒ จุดกลาง <Apex> คือจุดสมมติที่อยู่กลางโค้งถนนด้านในระหว่างจุดทางเข้าและจุดทางออก และเป็นช่องทางของรถที่สวนมา

๑.๓ จุดทางออก <Exit Point> คือจุดที่เริ่มออกจากทางโค้งและเริ่มเร่งความเร็วของรถ

๒. ในกรณีที่มียุทธสวนทางขณะเลี้ยวโค้ง การปฏิบัติต้องมีความสัมพันธ์ในการใช้เบรค พวงมาลัย คันเร่ง ความเร็ว โดยที่สายตาดูจะต้องมอมอบอยู่ที่บริเวณเส้นแบ่งช่องทางวิ่งกลางถนนเสมอ จนรถผ่านทางโค้งเรียบร้อยแล้ว อย่ามองเส้นถนนขอบทาง เพราะจะทำให้กะระยะช่องทางไม่ถูก อาจเกิดอันตรายได้

การคืนเข้าถนนเมื่อรถตกไหล่ถนน <Off-road Recovery>

กรณีที่รถตกขอบถนนลงไปบนไหล่ทาง ด้วยล้อหน้าและหลัง ทางด้านใดด้านหนึ่งของถนน ด้วยความเร็วสูง และเป็นทางตรง การปฏิบัติทำดังนี้

๑. ค่อยๆ ถอนเท้าจากคันเร่ง

๒. ชับคร่อมถนน โดยบังคับให้ล้อ ๒ ล้อ อยู่บนถนน อีก ๒ ล้อ อยู่บนไหล่ทาง

๓. ดูให้แน่ใจว่าทิศทางข้างหน้าไม่มีสิ่งกีดขวาง

๔. เลือกพื้นที่ที่จะนำรถกลับเข้าไปในถนน โดยเลือกบริเวณที่ไหล่ถนนเสมอกันกับพื้นถนนมากที่สุด

๕. เมื่อมีโอกาส ให้หมุนพวงมาลัยให้น้อยที่สุด เพื่อกลับเข้าไปในถนน ถ้าหักพวงมาลัยขึ้นถนนแรง อาจจะทำให้รถเสียการทรงตัว

การรักษาความปลอดภัยขณะเดินทางด้วยรถยนต์และขบวนรถยนต์

การเลือกใช้รถยนต์ในการรักษาความปลอดภัยนั้น ยานพาหนะทุกคันต้องอยู่ในสภาพที่ดีเลิศ และควรจะได้มีการตรวจกันเป็นประจำ เพื่อกำจัดข้อบกพร่องต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น พลขับควรได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี และสามารถไวใจได้ด้วย ยานพาหนะทุกคันต้องได้รับการดูแลป้องกันตลอดเวลา รถของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรจะมีหลังรถบุคคลสำคัญให้ใกล้ที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการขับด้วยรถที่นำขบวนควรจะมีอยู่ห่างจากรถบุคคลสำคัญพอสมควร เพื่อสามารถสังเกตเห็นอันตราย และสามารถรายงานสภาพผิดปกติต่างๆ ได้ รถยนต์สำรองในขบวนเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถใช้ได้ทันท่วงที หากมีเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้น รถนำ รถติดตามและยานพาหนะทุกคันที่ใช้ในการรักษาความปลอดภัย ต้องมีเครื่องมือสื่อสารที่สามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลา และหากทำได้ควรมีไว้ในรถของบุคคลสำคัญนั้นด้วย สำหรับในเหตุการณ์ที่มีความจำเป็นต้องให้ความปลอดภัยอย่างเต็มที่ อาจใช้ยานพาหนะลงคันหนึ่งหรือสองคัน ซึ่งมีบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับบุคคลสำคัญร่วมขบวนไปด้วย และต้องปฏิบัติตามกฎจราจร และกำหนดความเร็วตามสภาพของถนนอีกด้วย

การจัดขบวนรถยนต์อย่างเป็นทางการ <Full Formal Motocade>

๑. รถตรวจเส้นทาง <Pilot Car>

๑.๑ ตรวจและรายงานสภาพเส้นทางล่วงหน้าขบวนรถ ๒ - ๕ นาที

๑.๒ ควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำ ๑ คน

๑.๓ อาจอยู่ห่างจากรถต้นขบวนตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร ถึง ๑ กิโลเมตร

๑.๔ ตรวจเส้นทาง และสภาพการจราจร

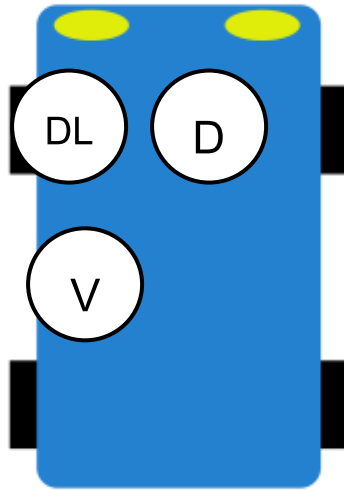
การจัดขบวนรถยนต์อย่างไม่เป็นทางการ <Informal Motorcade>

การจัดขบวนรถยนต์อย่างไม่เป็นทางการนี้มีโอกาสใช้ในกรณีเดินทางไปในระยะใกล้ๆ เช่น ไปทำงาน ไปเล่นกีฬา ไปธุรกิจส่วนตัว บางครั้งอาจจะไม่จัดรถนำ รถผู้ติดตาม และรถปิดท้ายก็ได้

ตำแหน่งที่นั่งในรถยนต์ของบุคคลสำคัญ <Personnel Position Principal's car>

ภายในรถของบุคคลสำคัญจะประกอบด้วย บุคคลสำคัญ หัวหน้าชุดติดตามรักษาความปลอดภัย และพลขับ

ตำแหน่งที่นั่งในรถยนต์ของบุคคลสำคัญ
Personnel Position Principal's Car

V = บุคคลสำคัญ
DL = หัวหน้าชุดติดตาม
D = พลขับ

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตามตำแหน่ง มีดังนี้

๑. พลขับ

๑.๑ ต้องมีความเชี่ยวชาญในเรื่อง การขับรถยนต์เป็นอย่างดี เพื่อนำบุคคลสำคัญไปยังพื้นที่ปลอดภัย โดยเร็วที่สุด เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

๑.๒ การขับรถ จะต้องมีความสัมพันธ์กับรถติดตามของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ ต้องมีความเข้าใจสัญญาณไฟหน้าของรถเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพื่อปฏิบัติในเรื่องต่างๆ เช่น การเปิด-ปิดไฟหน้าช่วงสั้นๆ หลายครั้งให้เตรียมตัวรับสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นต้น

๑.๔ เข้าใจการส่งสัญญาณไฟเลี้ยวหรือไฟฉุกเฉิน เพื่อส่งข่าวให้รถเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทราบ เช่น ไฟฉุกเฉินกระพริบ ๓ ครั้ง แล้วหยุดและกระพริบต่ออีก ๓ ครั้ง ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่ารถเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเข้าใจว่ามีเหตุการณ์ไม่ไว้วางใจตามเส้นทางข้างหน้า

๒. หัวหน้าชุดรักษาความปลอดภัย <Detail Leader>

๒.๑ ควบคุมการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย

๒.๒ ตรวจสอบความเรียบร้อย เมื่อบุคคลสำคัญขึ้นนั่งประจำที่ เช่น การกดล็อก และปิดประตู เป็นต้น

๒.๓ สั่งการให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้เข้าประจำข้างรถบุคคลสำคัญ < Run To Fenders > เมื่อรถยนต์ใกล้เข้าที่จอด

๓. ตำแหน่งที่นั่งของบุคคลสำคัญ

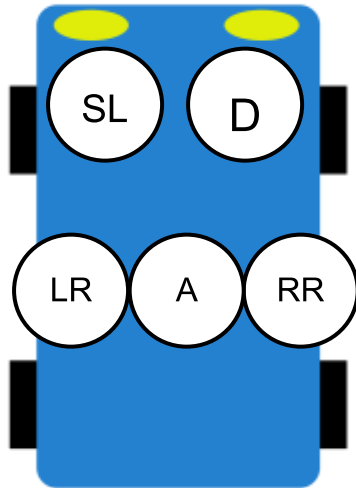
๓.๑ สะดวกในการขึ้น - ลงรถยนต์ โดยไม่ต้องอ้อมตัวรถ ซึ่งถ้าอ้อมตัวรถจะมีระยะเวลาที่เป็นเป้าหมายของผู้ลอบทำร้ายมากขึ้น

๓.๒ อยู่ใกล้การระวังป้องกันของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

๓.๓ อาจนั่งอีกด้านหนึ่งได้ของเบาะหลังในกรณีที่ต้องให้บุคคลสำคัญขึ้น หรือลงจากทางด้านขวามือ

ตำแหน่งที่นั่งของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในรถติดตาม

Personnel Positions in Follow Car

SL = รองหัวหน้าชุด ฯ

RR = เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ฯ

LR = เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ฯ

A = เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ฯ

D = พลขับรถ

หน้าที่และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตามตำแหน่งในรถติดตาม

๑. พลขับ <Driver> D

๑.๑ คຸ້ມกັນมิให้รถคันอื่นเข้าใกล้บุคคลสำคัญ

๑.๒ ส่งและรับสัญญาณไฟกับรถบุคคลสำคัญ เพื่อประสานการปฏิบัติโดยใกล้ชิด

๑.๓ คຸ້ມกັນเมื่อรถบุคคลสำคัญถูกปิดเส้นทาง โดยใช้เทคนิคในการขับรถชนสิ่งกีดขวาง

๒. รองหัวหน้าชุดติดตาม <Shift Leader> SL

๒.๑ ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

๒.๒ สังเกตการณ์ไปยังรถบุคคลสำคัญตลอดเวลา

๒.๓ ควบคุมการติดต่อสื่อสาร

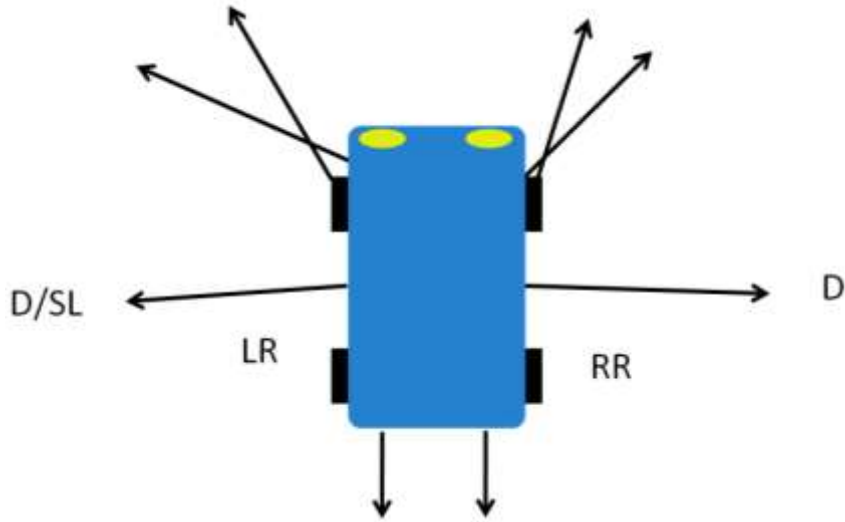
๒.๔ ควบคุมการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย โดยผ่านหัวหน้าชุดติดตาม

๓. หมายเลข ๒, ๓, ๔ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีหน้าที่สังเกตการณ์รักษาความปลอดภัยทางด้านข้าง ตามที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติการซ้กัลล่อม <Run TO Fenders> ตามคำสั่งรองหัวหน้าชุดติดตาม

พื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในขบวนรถ < Motorcade Operations Security Zones of Responsibility >

พื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในขบวนรถ จะคล้ายกับในรูปขบวนเดิม โดยใช้ระบบนาฬิกา เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง การกำหนดให้ ๑๒ นาฬิกา เป็นทิศทางเคลื่อนที่ของขบวนรถ การแบ่งพื้นที่รับผิดชอบ แบ่งออกได้ดังนี้

ในรถบุคคลสำคัญ	๑. พลขับรถบุคคลสำคัญ	จาก ๑๐.๐๐ น. ถึง ๓.๐๐ น.
	๒. หัวหน้าชุดติดตาม	จาก ๙.๐๐ น. ถึง ๒.๐๐ น.
ในรถติดตาม	๑. รองหัวหน้าชุดติดตาม	จาก ๙.๐๐ น. ถึง ๒.๐๐ น.
	๒. พลขับรถติดตาม	จาก ๑๐.๐๐ น. ถึง ๓.๐๐ น.
	๓. เจ้าหน้าที่หลังซ้าย	จาก ๖.๐๐ น. ถึง ๑๑.๐๐ น.
	๔. เจ้าหน้าที่หลังขวา	จาก ๑.๐๐ น. ถึง ๖.๐๐ น.

พื้นที่รับผิดชอบอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ในกรณีที่ในรถติดตามมีเจ้าหน้าที่อยู่เพียง ๒ หรือ ๓ คน พื้นที่รับผิดชอบก็ต้องเพิ่มมากขึ้น แต่ร่องหัวหน้าชุดๆ ที่อยู่ในรถติดตามต้องคอยตรวจการณ์ดูสถานการณ์รอบข้าง และด้านหน้าของรถบุคคลสำคัญเสมอ

เทคนิคในการขับรถในระบบรักษาความปลอดภัย <Motorcade Movement Techniques>

รูปขบวนแบบพื้นฐาน <The Basic Configuration> เป็นรูปขบวนที่มีรถบุคคลสำคัญ และรถติดตามในระยะใกล้ เอียงไปทางช่องทางที่ว่างเล็กน้อย รูปแบบอาจแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น

๑. ระดับภัยคุกคาม <The Threat Level>

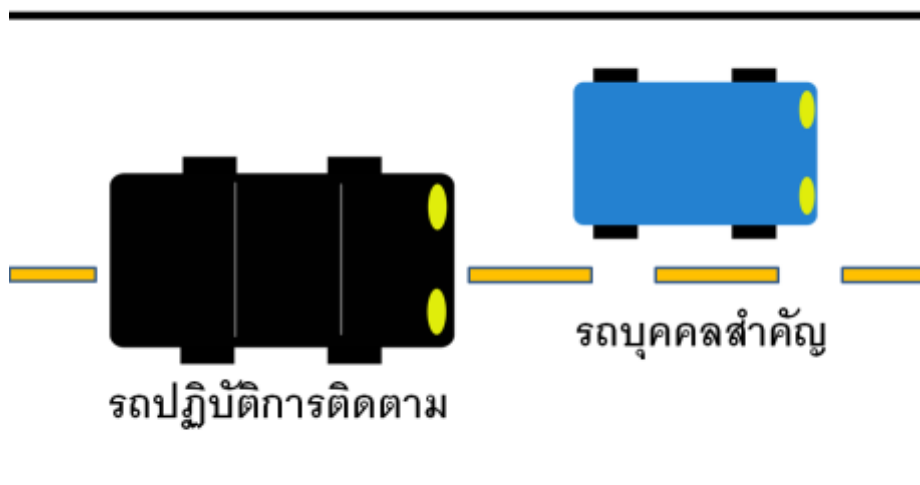
๑.๑ ระดับสูง <High Threat> รถติดตามจะเคลื่อนที่ตามรถของบุคคลสำคัญอย่างใกล้ชิด และคอยป้องกันเพื่อมิให้เกิดอันตรายต่างๆ ขึ้น

๑.๒ ระดับกลาง <Medium Threat> รถติดตามจะลดระดับการปฏิบัติการเคลื่อนที่ตามรถบุคคลสำคัญลง

๑.๓ ระดับต่ำ <Low Threat> ขบวนรถจะเคลื่อนที่ไปกับสภาพการจราจรทั่วไป และปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่มีอยู่

๒. ความเร็ว <Speed> รถติดตาม ควรทิ้งระยะระหว่างรถบุคคลสำคัญให้เพียงพอ แต่ไม่เป็นอันตรายจนเกินไป ในกรณีที่ใช้ความเร็วสูง

**รูปขบวนแบบพื้นฐาน
The Basic Configuration**

เทคนิคในการเคลื่อนที่บนถนน <Road Movement Techniques>

ในการเคลื่อนที่ของขบวนรถ ต้องมีการให้การรักษาความปลอดภัยเช่นเดียวกับการรักษาความปลอดภัยในรูปขบวนเดิม คือ ป้องกันพาดหนี และเอาตัวเข้าขวางระหว่างบุคคลสำคัญ และฝ่ายตรงข้าม เทคนิคที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นกรปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับขบวนรถทั้งสิ้น ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

๑. หลักเกี่ยวกับ “ห่อพัสดุ” <Package Concept> เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องคิดเสมอว่าขบวนรถทั้งหมดจะเป็นเหมือนห่อพัสดุที่อยู่รวมกัน ซึ่งรถทุกคันในขบวนจะต้องถูกกำหนดจำนวนไว้เรียบร้อยแล้ว พลขับรถทุกคนต้องรู้จัก “พื้นที่ปลอดภัย” ตามเส้นทางทุกเส้นทางที่ขบวนรถต้องผ่าน พร้อมทั้งสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั้งขบวน

๒. ความรับผิดชอบของพลขับ <Driver Responsibilities>

๒.๑ พลขับรถบุคคลสำคัญ

๒.๑.๑ เมื่อรถบุคคลสำคัญจะเลี้ยว ให้เคลื่อนรถเข้าไปด้านในของถนน เพื่อเปิดช่องทางให้รถติดตามเข้ามาช่วยขวางทางให้

๒.๑.๒ พลขับรถบุคคลสำคัญต้องถือเสมือนว่ารถทั้ง ๒ คัน เป็นรถคันเดียวกัน นั่นคือ ต้องมีที่พอสสำหรับรถ ๒ คัน ในเวลาที่จะเข้าหรือผ่านจุดใดๆ ที่น่าจะเป็นอันตราย

๒.๑.๓ การขับรถบุคคลสำคัญควรขับอย่างนิ่มนวลหลีกเลี่ยงการหยุดกะทันหัน หรือกระตุกรถ

๒.๒ พลขับรถติดตาม

๒.๒.๑ กำหนดจุดจอดรถ ที่สามารถป้องกันให้กับรถของบุคคลสำคัญได้ ในขณะที่กำลังจะออกเดินทาง หรือขณะที่ถึงที่หมาย

๒.๒.๒ ใช้เทคนิคการขับรถติดตามคอยกันรถต่างๆ ที่จะเข้าใกล้รถบุคคลสำคัญ เพื่อเปิดโอกาสให้รถบุคคลสำคัญสามารถเคลื่อนที่ได้ การเคลื่อนที่ของรถติดตามย่อมขึ้นอยู่กับเคลื่อนที่ของรถบุคคลสำคัญ

๒.๒.๓ ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน รถติดตาม และรถบุคคลสำคัญ จะต้องเคลื่อนที่ด้วยความเร็วที่สัมพันธ์กันอย่างปลอดภัย

๓. กรณีถนนมีสองช่องทาง <Two – Lane Road>

๓.๑ รถติดตามด้านหลังของบุคคลสำคัญให้เอียงไปทางด้านขวา โดยให้มุมซ้ายด้านหน้ารถติดตามอยู่กึ่งกลางรถบุคคลสำคัญ

๓.๒ เมื่อใกล้จะผ่านทางแยก หรือพื้นที่อันตราย รถบุคคลสำคัญจะเคลื่อนไปทางด้านตรงข้ามพื้นที่อันตราย

๓.๓ รถติดตามจะเคลื่อนที่ขึ้นไปอยู่ระหว่างจุดอันตราย กับรถของบุคคลสำคัญ เมื่อเลยพื้นที่นั้นไปแล้ว ก็จะกลับไปอยู่ในรูปขบวนแบบเดิม

๔. กรณีถนนมีหลายช่องทาง <Multi-lane Road>

๔.๑ เมื่อรถบุคคลสำคัญอยู่ในช่องทางขวา รถติดตามควรคร่อมช่องทางเอียงไปทางซ้าย เพื่อกันรถคันอื่นไม่ให้เข้าใกล้รถบุคคลสำคัญ

๔.๒ ให้ระมัดระวังในกรณีที่รถติดตามคร่อมช่องทางด้านซ้ายมากเกินไป ทำให้รถขนาดเล็กสามารถผ่านเข้ามาระหว่างรถติดตามทางด้านขวาไปถึงรถบุคคลสำคัญได้

๕. การปฏิบัติเมื่อขบวนรถหยุดท่ามกลางการจราจร <Stopped in Traffic>

๕.๑ รถบุคคลสำคัญ ควรจอดให้มีที่ว่างด้านหน้าพอสมควร เพื่อให้สามารถเคลื่อนที่ผ่านไป

๕.๒ รถบุคคลสำคัญ ควรจอดไม่ให้คู่กับรถทางด้านข้าง เพื่อไม่ให้รถอื่นสามารถมองเห็นบุคคลสำคัญได้

๕.๓ รถติดตาม จอดอยู่ด้านหลังรถบุคคลสำคัญ โดยเอียงไปทางซ้าย เพื่อเป็นการขวางไม่ให้รถที่อยู่ช่องทางติดกันขึ้นมาเท่ากับรถบุคคลสำคัญ

๕.๔ จอดเว้นระยะระหว่างท้ายรถบุคคลสำคัญพอสมควร เพื่อที่จะสามารถเคลื่อนที่ได้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้น

๕.๕ รถติดตามควรให้ความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับรถที่เข้ามาจอดขนานกับรถบุคคลสำคัญ

๖. การจราจรที่ป้อนเข้ามาในช่องทางเดินรถ <Merging Traffic>

เมื่อขบวนรถเคลื่อนที่ผ่านช่องทางเดินรถที่มีการจราจรป้อนเข้ามา <On-Ramp> ซึ่งอาจจะมีรถจากช่องทางเหล่านี้เข้ามาแทรกขบวนได้ ในการปฏิบัติของรถติดตามจะต้องเบนออกทางด้านที่มีการป้อนการจราจรเข้ามา เพื่อออกไปขวางทาง ในขณะที่กระทำดังกล่าวนี้ ต้องไม่ลดความเร็ว แต่ต้องรักษาความเร็วให้สัมพันธ์กับรถบุคคลสำคัญตลอดเวลา ถ้าจำเป็นรถติดตามอาจแจ้งให้รถบุคคลสำคัญหลีกเลี่ยงเข้าไปด้านใน เพื่อให้ห่างจากการจราจรที่ป้อนเข้ามา

๗. การเปลี่ยนช่องทางเดินรถ <Lane Changes>

เมื่อรถบุคคลสำคัญกำลังเคลื่อนที่อยู่และต้องการที่จะเปลี่ยนช่องทาง ไม่ว่าจะผ่านทางซ้ายหรือช่องทางขวา หัวหน้าชุดฯ จะเป็นผู้แจ้งทางเครื่องมือสื่อสารไปยังรถติดตาม หรืออาจจะใช้สัญญาณไฟเลี้ยวก็ได้ รองหัวหน้าชุดฯ จะเป็นผู้แจ้งให้รถของบุคคลสำคัญเปลี่ยนช่องทางตามที่ต้องการ โดยที่รถติดตามจะเปลี่ยนช่องทางก่อนเพื่อเข้าไปกันรถในช่องทางดังกล่าว ในกรณีที่จะทำการเปลี่ยนช่องทางจำนวนหลายๆ ช่องทาง การปฏิบัติจะเหมือนกัน แต่ต้องเปลี่ยนทีละหนึ่งช่องทางเท่านั้น

๘. การเลี้ยวของขบวนรถ <Motorcade Turns Left And Right Hand>

ในขณะที่ขบวนรถของบุคคลสำคัญจะเลี้ยวตามแยกต่างๆ ซึ่งเป็นจุดอันตราย รถติดตามรักษาความปลอดภัย จะต้องให้ความช่วยเหลือพลขับรถบุคคลสำคัญในการเลี้ยว โดยกันรถอื่นไม่ให้มาชนรถบุคคลสำคัญทางด้านที่พลขับรถบุคคลสำคัญมองเห็นไม่ถนัดว่ามีรถมาหรือไม่ ส่วนทางด้านที่เห็นถนัดให้พลขับรถบุคคลสำคัญคอยระวังเอง ซึ่งต้องมีความตื่นตัวคอยรับสถานการณ์ฉุกเฉินอยู่ตลอดเวลา

การเตรียมการป้องกันการชุมนุมโจมตี

ในการป้องกันขบวนรถถูกชุมนุมทำร้าย นับว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่พลขับรถติดตาม และพลขับรถของบุคคลสำคัญจะต้องทราบว่าควรจะทำอย่างไร ซึ่งมีข้อพิจารณา ดังนี้

๑. หลีกเลี่ยงการกระทำผิดกฎจราจร
๒. ใช้ความเร็วที่เหมาะสม
๓. รักษาความลับ ในเรื่องกำหนดการของบุคคลสำคัญ
๔. ระมัดระวัง พื้นที่อันตรายตามข้อมูลที่ชุดสำรวจล่วงหน้าให้ไว้
๕. ให้อายุยืนตัวต่อสิ่งผิดปกติตามเส้นทาง
๖. ใช้หลักการขับรถในการรักษาความปลอดภัยเสมอ
๗. ให้การอบรม และดูแลพลขับให้ตื่นตัวอยู่เสมอ
๘. รถติดตามจะต้องไม่ลือคประตุ
๙. ระวังยุทธวิธีทันเหตุการณ์ในการชุมนุมโจมตีของผู้ก่อการร้าย
๑๐. ดำรงการสื่อสารกับกองอำนาจการและชุดล่วงหน้าตลอดเวลา
๑๑. รายงานการผ่านจุดที่สำคัญให้กองอำนาจการและชุดล่วงหน้าทราบตลอดระยะทาง
๑๒. เมื่อมีข่าวสารที่อาจจะเกิดอันตรายต่อบุคคลสำคัญให้พิจารณาเพิ่มมาตรการในการรักษาความปลอดภัยให้มากขึ้น
๑๓. พิจารณาให้มีการพรางตัวบุคคลสำคัญเมื่อมีข่าวสาร

๑๔. พิจารณาในการออกข่าวลวงเกี่ยวกับกิจกรรมของบุคคลสำคัญ
๑๕. แจ้งเวลาที่จะถึงที่หมายให้ชุดลวงหน้าทราบ

การปฏิบัติเมื่อมีการชุมนุมโจมตี

๑. ให้ใช้เทคนิคการขับรถ โดยอาจใช้การกลับรถ ๑๘๐ องศา เพื่อให้การกำบังแก่รถบุคคลสำคัญ
๒. ห้ามหยุดรถเด็ดขาดเมื่อมีสิ่งกีดขวางข้างหน้า ให้ทำการขับรถชน <Ramming> เพื่อพาบุคคลสำคัญออกจากพื้นที่สังหารทันที
๓. ให้พาบุคคลสำคัญออกไปจากพื้นที่อันตรายทันที สิ่งแรกที่ควรพิจารณา มิใช่เข้าต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายเสียเอง นอกเสียจากไม่มีทางเลือกจริงๆ ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้น ควรปฏิบัติดังนี้คือ
 - ๓.๑ นำรถปฏิบัติการติดตาม เข้าไปขวางระหว่างรถของบุคคลสำคัญกับคนร้าย
 - ๓.๒ ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเข้าต่อสู้กับคนร้าย
 - ๓.๓ เมื่อบุคคลสำคัญพ้นจากพื้นที่อันตรายแล้ว ให้รถติดตามผละออกไปจากพื้นที่ เพื่อเข้าขบวนตามเดิม แต่ในกรณีที่รถของบุคคลสำคัญใช้การไม่ได้ ให้ใช้รถติดตามพาบุคคลสำคัญออกไปจากพื้นที่สังหาร แทนการนำรถเข้าไปขัดขวางผู้ก่อการร้าย

สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อรถของบุคคลสำคัญประสบอุบัติเหตุ

๑. ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุไม่ร้ายแรง และบุคคลสำคัญไม่ได้รับบาดเจ็บ รถของบุคคลสำคัญยังใช้การได้ ให้ขบวนรถเคลื่อนที่ต่อไปทันทีที่ทำได้ สิ่งทีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญควรปฏิบัติขณะนั้น คือ
 - ๑.๑ หาข้อมูลว่าบุคคลสำคัญปลอดภัยหรือไม่
 - ๑.๒ รายงานรายละเอียดให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
 - ๑.๓ ให้ขบวนรถเคลื่อนต่อไปทันที
 - ๑.๔ รายงานกำหนดเวลาใหม่ที่จะถึงที่หมายให้ชุดลวงหน้าทราบ
๒. ในกรณีที่บุคคลสำคัญไม่ได้รับบาดเจ็บ แต่รถของบุคคลสำคัญอยู่ในสภาพใช้การไม่ได้ ให้ตั้งรถของบุคคลสำคัญพร้อมพลขับไว้ ณ ที่เกิดเหตุ ส่วนบุคคลสำคัญให้เปลี่ยนไปนั่งรถสำรอง หรือรถติดตามของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และบุคคลอื่นๆ ในขณะให้นั่งรถสำรอง หรือรอแก้ปัญหาต่อไป เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ให้หัวหน้าชุดติดตามรีบแจ้งไปยังกองอำนวยการรักษาความปลอดภัยว่า บุคคลสำคัญไม่ได้รับบาดเจ็บหรืออันตราย และให้รีบเดินทางต่อไปทันที เพราะการอยู่ในที่เกิดเหตุนานๆ จะเป็นการพันเหวความสนใจที่คนร้ายอาจสร้างกับดักไว้ได้
๓. ในกรณีที่บุคคลสำคัญได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ให้พิจารณาการปฏิบัติดังนี้
 - ๓.๑ การขยับตัวของบุคคลสำคัญจะเป็นอันตรายหรือไม่
 - ๓.๒ ใช้รถของบุคคลสำคัญเอง หรือใช้รถของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพาบุคคลสำคัญไปยังโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด
 - ๓.๓ รายงานรายละเอียดให้กองอำนวยการฯ ทราบ เพื่อให้รีบดำเนินการแจ้งการบาดเจ็บให้โรงพยาบาลเตรียมการรักษาพยาบาล
 - ๓.๔ ระหว่างรอรถพยาบาลให้นำบุคคลสำคัญไปยังที่ปลอดภัย
 - ๓.๕ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ควรให้การปฐมพยาบาลต่อบุคคลสำคัญ และอยู่ใกล้ซิดตลอดเวลา
 - ๓.๖ เมื่อรถพยาบาลมาถึง ให้นำบุคคลสำคัญขึ้นรถ และติดตามโดยใกล้ซิด พร้อมทั้งระมัดระวังว่าเป็นรถพยาบาลจริงหรือเป็นรถที่คนร้ายแอบอ้าง
 - ๓.๗ เมื่อถึงโรงพยาบาล ให้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตามทีส่วนอำนวยการฯ จัดเตรียมไว้ และอยู่กับบุคคลสำคัญ พร้อมทั้งรายงานกองอำนวยการฯ ทราบทุกขั้นตอน

การปฏิบัติเมื่อบุคคลสำคัญอาจเปลี่ยนเส้นทางเดินทาง

ในบางโอกาสบุคคลสำคัญอาจเปลี่ยนแผนเดินทางได้หรือต้องเปลี่ยนเส้นทาง เพราะมีอุปสรรคบางประการบนเส้นทางที่กำหนดในแผนที่ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม เมื่อมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนเส้นทาง ให้ปฏิบัติดังนี้

๑. รายงานให้กองอำนาจการทราบเกี่ยวกับการเปลี่ยนเส้นทางทันที
๒. ถ้ามีการเปลี่ยนเวลาการถึงที่หมาย ให้รายงานกองอำนาจฯ ทันที
๓. จะต้องแจ้งให้รถทุกคนในขบวนทราบกรณีการเลือกเส้นทางใหม่
๔. ถ้าจะต้องหยุด ณ ที่แห่งใดที่ไม่มีกำหนดการ ระหว่างการใช้เส้นทางใหม่นี้ให้พยายามติดต่อกับกองอำนาจฯ ขอให้จัดชุดล่วงหน้าไปสำรวจสถานที่ และจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปประจำก่อนที่คณะฯ จะไปถึง การเปลี่ยนเส้นทางโดยที่มิได้คาดหมายนี้บางครั้งเป็นผลดีในการรักษาความปลอดภัยแต่มีผลเสียในด้านการสำรวจเส้นทาง หรือสถานที่ ซึ่งอาจไม่มีการสำรวจหรือทำได้ไม่ทัน

การชักล่อม <Running The Fenders>

เป็นมาตรการหนึ่งในการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญในขณะที่ขบวนรถของบุคคลสำคัญ เคลื่อนที่ด้วยความเร็วต่ำ อย่างช้า ๆ ในหมู่ฝูงชนที่ค่อนข้างมากหรือหนาแน่น การปฏิบัติกระทำได้ ดังนี้

๑. หัวหน้าชุดรักษาความปลอดภัย จะเป็นผู้สั่งการให้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการชักล่อม
๒. รองหัวหน้าชุดในรถติดตาม สั่งการให้เจ้าหน้าที่หลังซ้าย และหลังขวาลงจากรถและวิ่งไปที่ประตูด้านหลังทั้งสองข้างของรถบุคคลสำคัญ เพื่อเดินตรวจการณ์และให้การคุ้มกันต่อบุคคลสำคัญ โดยใช้หลังมือที่อยู่ใกล้ตัวรถ และตัวถังของรถไว้ เพื่อกระยะระหว่างตัวของเจ้าหน้าที่ และตัวถังของรถยนต์
๓. ในกรณีที่มีฝูงชนหนาแน่นมาก และอยู่ใกล้บริเวณตัวรถของบุคคลสำคัญ จะต้องเพิ่มอีก ๒ คน คือ รองหัวหน้าชุดฯ และเจ้าหน้าที่ที่เหลือ โดยรองหัวหน้าชุดฯ จะเข้าไปแทนเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งประตูด้านซ้าย ส่วนเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ก็จะเลื่อนขึ้นไปอยู่บริเวณด้านซ้ายล้อหน้าของรถยนต์ทางด้านขวา ปฏิบัติเช่นเดียวกัน
๔. เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว รองหัวหน้าชุดฯจะเป็นผู้สั่งกลับขึ้นรถติดตามโดยทำการขึ้นรถพร้อมๆ กัน
๕. ในการถอนตัวขึ้นรถของเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องวิ่งกลับมาที่รถแต่ชะลอความเร็วในการเดิน เพื่อให้รถติดตามขึ้นมารับ
๖. เมื่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ขึ้นรถเรียบร้อยแล้ว ขบวนรถก็จะเพิ่มความเร็วเพื่อผ่านพื้นที่นั้น การ

การเคลื่อนย้ายบุคคลสำคัญจากขบวนรถเมื่อถูกโจมตี <Evacuation Procedures for a Limousine While under Duress>

ในกรณีที่ขบวนรถถูกโจมตี ทำให้รถของบุคคลสำคัญไม่สามารถที่จะเคลื่อนที่ไปได้ หัวหน้าชุดฯ จะเป็นผู้สั่งการให้ทำการเคลื่อนย้ายบุคคลสำคัญออกจากรถไปยังรถของเจ้าหน้าที่ติดตาม การปฏิบัติ จะกระทำ ดังนี้

๑. เมื่อถูกโจมตี และมีรถที่จอดขวางอยู่ข้างหน้า รถบุคคลสำคัญไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ หัวหน้าชุดฯ จะสั่งการให้รถติดตามเข้าดันรถของบุคคลสำคัญไปทางด้านซ้ายหรือขวา จนสิ่งกีดขวาง <Ramming> เพื่อเปิดเส้นทางข้างหน้า
๒. พลขับรถบุคคลสำคัญถอนเท้าออกจากเบรค ปล่อยให้รถติดตามคันรถ ไปในทิศทางที่หัวหน้าชุดฯ กำหนด เพื่อให้พ้นจากพื้นที่อันตราย
๓. หลังจากที่ออกมาพ้นพื้นที่อันตรายแล้ว หัวหน้าชุดฯจะสั่งให้รถทั้งสองคัน แยกออกจากกัน โดยพลขับรถของบุคคลสำคัญปล่อยให้รถไหลไปข้างหน้า

๔. พลขับรถติดตามนำรถขึ้นไปเทียบกับรถของบุคคลสำคัญ ในด้านตรงข้ามกับด้านที่มีการ โจมตี รถบุคคลสำคัญจะอยู่ระหว่างรถติดตามกับผู้ก่อการร้าย เมื่อรถทั้งสองสามารถเข้าเทียบกันได้แล้ว ก็จะหยุดการเคลื่อนที่

๕. รองหัวหน้าชุดฯ และเจ้าหน้าที่หลังซ้าย พร้อมอาวุธลงจากรถข้างฝั่งต่อสู้กับผู้ก่อการร้าย เพื่อคุ้มกัน การเคลื่อนย้ายบุคคลสำคัญส่วนพลขับและเจ้าหน้าที่หลังขวาคอยระวังป้องกันทางด้านตรงข้าม

๖. หัวหน้าชุดฯ จะพาบุคคลสำคัญออกจากกรก โดยปีนข้ามเบาะหน้ามายังเบาะหลัง และพาบุคคลสำคัญ ออกจากรถ ไปขึ้นรถติดตามทันที

๗. รองหัวหน้าชุดฯ ถอนตัวขึ้นรถติดตาม และสั่งให้พลขับเคลื่อนที่ออกจากพื้นที่นั้นโดยเร็ว และพา ไปยังพื้นที่ปลอดภัย <Safe House>

๘. เจ้าหน้าที่หลังซ้าย และพลขับรถบุคคลสำคัญ ยังอยู่ที่รถพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ในขบวนรถทั้งหมด การปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยขณะขบวนรถเข้าที่หมาย <Arrivals>

ในขณะที่ขบวนรถของบุคคลสำคัญกำลังจะเข้าที่หมายนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่อยู่ ณ ที่หมาย คือเจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้า และชุดประจำสถานที่ แต่ผู้ที่จะรอรับบุคคลสำคัญ เมื่อขบวนรถถึงที่หมาย คือชุดล่วงหน้าจะมีการประสานการติดต่อกันตลอดเวลาในขณะเดินทาง เมื่อใกล้จะถึงที่หมาย ชุดติดตามจะทราบ ถึงขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ ของบุคคลสำคัญ ณ ที่หมายขั้นตอนการปฏิบัติ เมื่อเข้า ถึงที่หมายมีดังนี้

๑. หัวหน้าชุดรักษาความปลอดภัยล่วงหน้า จะรายงานสถานการณ์ต่างๆ ของที่หมาย ให้ชุดรักษา ความปลอดภัยส่วนติดตามทราบ เรื่องที่รายงานได้แก่ กำหนดการที่บุคคลสำคัญต้องปฏิบัติ ผู้ที่มาให้การ ต้อนรับ มีการมอบสิ่งของอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด และมีลักษณะพิเศษอะไรบ้าง จำนวนประชาชนที่ให้ การต้อนรับ สื่อมวลชนมีการขอสัมภาษณ์หรือไม่ ถ้ามีเกี่ยวกับเรื่องอะไร และข่าวสารอื่นๆ ที่จำเป็น ต่อการปฏิบัติของชุด ติดตาม และชุดท้าย คือการรายงานถึงความพร้อมของที่หมาย

๒. เมื่อหัวหน้าชุดติดตามรับทราบสถานการณ์ จากชุดล่วงหน้าแล้วให้สั่งการจัดรูปขบวน การวางตัว ขณะเดินเท้า และให้นายทหารติดต่อหรือคนสนิทแนะนำให้บุคคลสำคัญทราบ ในเรื่องการรักษาความ ปลอดภัย

๓. ชุดรักษาความปลอดภัยล่วงหน้า วางกำลังให้ครอบคลุมพื้นที่ล่อแหลมต่ออันตรายพลขับมองหา เจ้าหน้าที่ชุดล่วงหน้า โดยปกติมักจะเป็นหัวหน้าชุดล่วงหน้า ซึ่งจะออกมายืนกำหนด ชุดจอดรถบริเวณที่หมาย

๕. เมื่อเห็นรถบุคคลสำคัญ หัวหน้าชุดล่วงหน้าจะให้สัญญาณจอดโดยยื่นแขนออกมา เพื่อให้จอด ตรงที่ กำหนด คือบริเวณประตูที่บุคคลสำคัญนั่งอยู่จะต้องตรงกับมือของหัวหน้าชุดล่วงหน้า

๖. พลขับของรถบุคคลสำคัญ และรถติดตาม ชลอความเร็วของรถ เพื่อให้เจ้าหน้าที่รักษาความ ปลอดภัยลงจากรถได้โดยไม่เป็นอันตรายและใช้มือข้างที่อยู่ใกล้รถแตะตัวถังแล้ววิ่งตามรถและ สังเกตการณ์ทาง ด้านที่ตนรับผิดชอบ

๗. เจ้าหน้าที่ชุดติดตามจะเข้าประจำชุดที่รถบุคคลสำคัญ ดังนี้

๗.๑ รองหัวหน้าชุด ฯ อยู่บริเวณประตู-ตู้น้ำด้านซ้ายของรถบุคคลสำคัญ หันหน้าออกนอกรถ

๗.๒ เจ้าหน้าที่หลังซ้าย อยู่บริเวณล้อหลังซ้ายหันหน้าออกจากรถ

๗.๓ เจ้าหน้าที่หลังขวา อยู่บริเวณประตูหลังทางขวาของรถ และหันหน้าออกจากรถเช่นกัน

๘. พลขับรถติดตามจะจอดรถใกล้กับรถของบุคคลสำคัญ แต่จะไม่จอดอยู่ในขบวนรถ เพื่อที่จะสามารถ เคลื่อนที่ออกได้ตลอดเวลา

๙. เมื่อหัวหน้าชุดล่วงหน้า เห็นว่าพื้นที่บริเวณนั้นปลอดภัยแล้ว ก็จะให้สัญญาณบอก หัวหน้าชุดติดตาม ด้วยการเคาะกระจกหน้าต่าง หรืออาจจะยกนิ้วหัวแม่มือ หรือแจ้งทางวิทยุ เมื่อหัวหน้าชุดติดตามออกมาจากรถ หัวหน้าชุดล่วงหน้าจะเคลื่อนตัวไปข้างหน้าเพื่อพร้อมที่จะนำบุคคลสำคัญเข้าไปยังที่หมาย

๑๐. เมื่อบุคคลสำคัญลงจากรถแล้ว เจ้าหน้าที่ชุดติดตามทั้งหมดเข้ามาเดินอยู่ในรูปขบวน <Formation > นำบุคคลสำคัญเข้าที่หมายต่อไป การที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ จะตามเข้าไปในอาคาร หรือ งานพิธีด้วยหรือไม่ หรือจำนวนเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานที่ งานพิธี ความต้องการของบุคคลสำคัญ และการประเมินสถานการณ์

๑๑. ประตुरถของบุคคลสำคัญจะยังคงเปิดอยู่ ถ้าเกิดเหตุการณ์ขึ้นชุดติดตามจะพาบุคคลสำคัญกลับมาขึ้นรถ และออกจากพื้นที่นั้นทันที

การปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยขณะขบวนรถออกจากที่หมาย <Departures>

การปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย ในขณะที่บุคคลสำคัญจะออกจาก ที่หมายเพื่อมาขึ้นรถนั้น จะต้องเข้มงวดเป็นพิเศษ เพราะเป็นช่วงที่ล่อแหลมต่ออันตรายมากที่สุด การปฏิบัติจะคล้ายกันกับการรักษาความปลอดภัย ขณะเข้าที่หมาย คือ

๑. หัวหน้าชุดติดตาม จะแจ้งให้ขบวนรถทราบว่า จะเริ่มมีการเคลื่อนขบวน หัวหน้าชุดประจำสถานที่ <Site Agent> จะรออยู่ที่ขบวนรถ เมื่อรูปขบวนของบุคคลสำคัญใกล้จะถึงรถยนต์ หัวหน้าชุดประจำสถานที่ จะเป็นผู้เปิดประตูให้บุคคลสำคัญ

๒. หัวหน้าชุดประจำสถานที่ ให้สัญญาณฝึกชุดติดตาม ขึ้นรถติดตามรักษาความปลอดภัย ในขณะเดียวกันชุดรักษาความปลอดภัยประจำสถานที่ เข้าชักรถยนต์ของบุคคลสำคัญ หัวหน้าชุดให้ สัญญาณพลขับนำรถออกทันที

๓. ชุดรักษาความปลอดภัยประจำสถานที่ วิ่งชักรถยนต์ของบุคคลสำคัญไประยะหนึ่งจนกว่าจะทัน ผุ่ชนที่หนาแน่น

๔. ในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ชุดประจำสถานที่ วางกำลังรอบรถบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่ชุดติดตามจะเข้าประจำชุดเดิม รอบรถของบุคคลสำคัญ

๕. หัวหน้าชุดติดตาม จะเป็นผู้เปิดประตูรถให้กับบุคคลสำคัญ เมื่อหัวหน้าชุดขึ้นรถเรียบร้อยแล้ว ก็จะทำ การล็อคประตูรถทั้งหมด

เมื่อรถบุคคลสำคัญเริ่มเคลื่อนที่ เจ้าหน้าที่ชุดติดตามก็เคลื่อนที่ตามรถบุคคลสำคัญ โดยปฏิบัติ เช่นเดียวกับการชักรถ <Running the Fenders> เมื่อผ่านพ้นฝูงชนที่หนาแน่น จะถอนตัวกลับขึ้นรถ ติดตามเพื่อเข้าขบวนต่อไป

การค้นหาและการตรวจสอบ

<Searching Operations>

การค้นหาและการตรวจสอบเป็นมาตรการส่วนหนึ่งของการระวังป้องกันและการรักษาความปลอดภัย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติเป็นอันดับแรกก่อนการปฏิบัติในส่วนอื่นๆ การจัดลำดับขั้นตอน ในการค้นหา และตรวจสอบจะต้องจัดให้มีขึ้นเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้แน่ใจ ว่าได้ทำการตรวจสอบทุกพื้นที่ โดยไม่ได้ละทิ้งพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง การตรวจค้นอย่างไม่มีระเบียบแบบแผน อาจทำให้เกิดความ สับสนว่าพื้นที่นั้นๆ ได้ทำการตรวจสอบแล้วหรือยัง นอกจากนั้นพื้นที่ใหญ่ๆ บางส่วน อาจไม่ได้รับการตรวจสอบ หรือบางพื้นที่ตรวจสอบซ้ำกันหลายครั้ง ซึ่งเป็นการเสียเวลา การตรวจสอบ จะต้องปฏิบัติก่อนที่บุคคลสำคัญจะไป ถึงพื้นที่นั้นๆ

การจัดชุดตรวจค้น ชุดตรวจค้นพื้นที่ที่เหมาะสม เป็นสิ่งสำคัญมากของการปฏิบัติการตรวจค้น จำนวน เจ้าหน้าที่ขึ้นอยู่กับความสำคัญของบุคคลขนาดสถานที่ซึ่งประกอบด้วย

หัวหน้าชุด เป็นผู้ที่รับผิดชอบในการตรวจค้น ซึ่งโดยปกติแล้ว ไม่ต้องทำหน้าที่ในการตรวจค้นเอง แต่แบ่งมอบพื้นที่ตรวจ และรับผิดชอบกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ชุดตรวจได้อย่างใกล้ชิด

เจ้าหน้าที่ประจำชุด เจ้าหน้าที่แต่ละนาย ให้ปฏิบัติการตรวจในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย และจะต้องไม่เปลี่ยนพื้นที่ นอกจากจะได้รับคำสั่งโดยตรงจาก หัวหน้าชุด ความมุ่งหมายเพื่อ

๑. ให้เจ้าหน้าที่ทุกนาย ทำการตรวจโดยรอบห้องและหลีกเลี่ยงการตรวจซ้ำซ้อนกับคนอื่น หรือหลงเหลือพื้นที่ที่ยังไม่ได้ทำการตรวจสอบ

๒. ทำให้ภายในห้องมีเจ้าหน้าที่ไม่มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น และไม่เป็นการยุ่งยากในการควบคุม และสังเกตการณ์ของหัวหน้าชุด

การพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติในเรื่องเทคนิคการตรวจให้มีประสิทธิภาพทั้งเป็นชุด และเป็นรายบุคคล นั้นขึ้นอยู่กับ การควบคุม และการฝึกฝนตลอดเวลา

ไม่เพียงแต่ชีวิตของบุคคลสำคัญเท่านั้นที่ฝากไว้กับเจ้าหน้าที่ชุดตรวจ แต่ยังรวมถึงทุกชีวิต ที่อยู่โดยรอบบุคคลสำคัญ รวมทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่างๆ อีกด้วย

กฎทั่วไปของการปฏิบัติการตรวจสอบ

๑. สืบหาข้อมูลล่วงหน้าเท่าที่จะทำได้ว่า บุคคลสำคัญจะเข้าไปในสถานที่ใดแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณที่สาธารณะ

๒. ถ้าเป็นไปได้ พยายามสืบหาสถานที่รับรองสำรอง เพื่อสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ถ้าสถานที่รับรองจริงไม่เหมาะสมหรือมีอันตราย

๓. ชี้แจงผู้แทนของหน่วยงาน บริษัทห้างร้าน หรือหมู่คณะที่ได้จัดเตรียมห้องรับรอง <Holding Room> ไว้ให้กับบุคคลสำคัญ ให้นำสิ่งของที่ไม่จำเป็นทุกอย่างออกจากห้องรับรองไปไว้ที่อื่น เช่น

๓.๑ จะต้องไม่มีสิ่งของใด ๆ ในโต๊ะ และตู้ที่มีลิ้นชัก ทะแกล้นชักต้องเปิดทิ้งไว้ ลิ้นชักเก็บเอกสาร และสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่นๆ ควรนำออกนอกห้อง

๓.๒ จะต้องให้เปิดไฟทุกดวง เครื่องปรับอากาศทุกตัว และเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ ไว้และสิ่งที่มีฝาปิด ให้เปิดออกไว้

๓.๓ ที่นอนควรจะถอดผ้าปูที่นอนออก และเฟอร์นิเจอร์ก็ควรถอดปลอกออกด้วย พร้อมทั้งให้เลื่อนเฟอร์นิเจอร์เหล่านี้ให้ห่างจากกำแพง

๓.๔ รายการต่อไปนี้เช่น หนังสือ ทิชชู รูปปั้นแกะสลัก ฯลฯ ควรจะนำออกนอกห้อง

๓.๕ จะต้องทำให้ง่าย และรวดเร็วในการเคลื่อนย้ายสิ่งของออกนอกห้องทั้งหมด และเพิ่มเติมสิ่งที่ต้องการหลังจากตรวจความปลอดภัยแล้ว

๔. ในพื้นที่หนึ่งๆ จะต้องได้รับการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยเสมอ อาจจะทำดเวย์สายตา หรือใช้เครื่องมือเทคนิคก็ได้

เทคนิคในการตรวจค้น การตรวจค้น และการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ อย่าใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยชุดอื่นๆ เพราะการตรวจค้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เจ้าหน้าที่ทางเทคนิค โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคเป็นพิเศษ นอกเหนือไปจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอื่นๆ การตรวจค้นแบ่งออกเป็นประเภทได้ ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ

๑. การตรวจความปลอดภัยสถานที่ในด้านการรักษาความปลอดภัย

ในการปฏิบัติงานจะต้องแน่ใจว่า ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นอันตรายต่อบุคคลสำคัญ ทั้งที่กระทำโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เช่น การพบวัตถุระเบิดหรือแม้แต่สปริงของเก้าอี้ข่ารูด ซึ่งต้องทำเครื่องหมาย และเคลื่อนย้ายออกทันที การตรวจสามารถแบ่งขั้นตอนการปฏิบัติได้ดังนี้

๑.๑ ก่อนเข้าห้องที่จะทำการตรวจค้น หัวหน้าชุดจะต้องแบ่งห้องออกเป็นส่วนๆ และมอบหมาย ความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

๑.๒ การปฏิบัติที่ดีต้องเริ่มตั้งแต่ประตูและเดนมสำรวจรอบๆ ห้อง

๑.๓ ให้แบ่งแต่ละส่วนนั้นออกเป็นส่วนย่อยๆ อีกครั้งหนึ่งเช่นส่วนที่เหนือกว่าหรือต่ำกว่าระดับไหล่ เพดาน ฝ้าผนัง และพื้นห้องอาจจะแบ่งเป็น ๒,๓ หรือ ๔ ส่วน ก็ได้ตามความจำเป็น การทำวิธีนี้เพื่อจะให้ เจ้าหน้าที่แต่ละคน ได้ตรวจพื้นที่ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และหัวหน้าชุดสังเกตได้ง่าย

๑.๔ เมื่อได้ทำการตรวจสอบความปลอดภัยแล้ว เฟอร์นิเจอร์ควรจะพึงไว้กับ ข้างฝา หรือตั้งกลับหัว เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้ทำการตรวจสอบแล้ว

๑.๕ ตรวจสอบที่เท้าแขนใต้ที่กันฝุ่นที่นั่งพนักงานของเฟอร์นิเจอร์ทุกชิ้น การตรวจนี้ไม่เพียงแต่ตรวจ วัตถุระเบิดหรือเครื่องดักฟังทางเสียงและต้องตรวจสอบที่เป็นเข็มแทงทะลุเครื่องเรือนหรือสปริงที่เสียด้วย

๑.๖ สิ่งของทุกอย่างภายในห้อง ต้องนำการเคลื่อนย้ายในระหว่างการปฏิบัติ การตรวจค้นเพื่อให้ แน่ใจว่า ไม่มีสายไฟที่นอกเหนือจากความจำเป็นซึ่งอาจต่อระหว่างเฟอร์นิเจอร์กับพื้นห้อง

๑.๗ อย่าเคลื่อนสารสิ่งของใด ๆ จนกว่าจะได้ทำการตรวจสอบโดยรอบ เพื่อทำเครื่องหมายสิ่งของที่ น่าจะมีปัญหาเสียก่อน

๑.๘ ตรวจค้นสิ่งที่น่าจะมีปัญหา เช่น

๑.๘.๑ ตะเข็บผ้าคลุมเฟอร์นิเจอร์ลวดสปริง เตียงนอนหรือที่นอนมีรอยชำรุด

๑.๘.๒ มีรอยซ่อม หรือทาสีใหม่ที่บริเวณฝ้าผนังหรือพื้นห้อง

๑.๘.๓ มีเครื่องหมายแสดงว่า ได้รับการซ่อมแซม หรือมีสิ่งของทดแทนของเดิม

๑.๘.๔ พื้นที่มีหลุม หรือพรมถูกเคลื่อนย้ายใหม่

๑.๘.๕ เฟอร์นิเจอร์เปียกชื้น หรือมีรอยต่าง หรือมีกลิ่นเหม็น

๑.๙ อย่าตรวจข้ามพื้นที่ใดๆ ให้ตรวจสอบทุกอย่างที่พบเห็น

๑.๑๐ ไฟทุกดวงเครื่องปรับอากาศ โทรศัพท ฯลฯ ควรจะต้องได้ผ่านการตรวจอย่างถี่ถ้วน และ จะต้อง แน่ใจว่าเมื่อทำการเปิดปิดสวิตซ์ไฟฟ้าแล้วจะไม่มีอันตรายใดๆ เกิดขึ้น

๑.๑๑ ตะปูควงตามรอยต่อของขอบประตู หน้าต่างชำรุดหรือไม่ทำการตรวจและซ่อมทันทีเมื่อชำรุด

๑.๑๒ รอยต่อตามผนังห้องว่าง ตรวจสอบวิธีการเปิดไฟ หรือใช้ตะเกียงเพื่อทดสอบตามมุมห้องว่ามี แสงไฟลอดหรือไม่ ถ้ามีแสดงว่ามีการชำรุด ซึ่งการตรวจด้วย วิธีนี้จะดีกว่าการตรวจด้วยตาเปล่า

๑.๑๓ ถอดแผงไฟต่างๆ ออกเพื่อตรวจเช็คด้านหลัง

๑.๑๔ ตรวจสอบผ้าขนสัตว์ในโซฟาทั้งหมดโดยใช้มือกดตามส่วนต่าง

๑.๑๕ ตรวจสอบเครื่องตกแต่งผ้ามา้นโดยใช้ปลายนิ้วกดเบาๆ และดึงออกจากผนังแล้วตรวจ ด้านหลัง

๑.๑๖ เปิดลิ้นชัก และประตูทั้งหมดบางกรณีอาจต้องเปิดลิ้นชักด้วยเชือก เมื่อมี สิ่งบอกเหตุที่น่า สงสัย

๑.๑๗ ตรวจสอบ รูปถ่าย และกรอบรูป เพื่อหาช่องหรือรูต่างๆ

๑.๑๘ เพื่อความสะดวกสบาย อาจใช้เครื่องตรวจค้นโลหะสำหรับเฟอร์นิเจอร์และฝ้าผนังทั้งหมด

๑.๑๙ ช่องระบายอากาศ ทางเดิน ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องตรวจจุดที่บุคคลสำคัญผ่าน เพื่อไป เปิดประตูห้อง

๑.๒๐ พรมที่ชำรุดที่ทิ้งแล้วหรือสิ่งใดๆ ที่อยู่ในห้องที่สามารถเป็นเหตุทำให้บุคคลสำคัญได้รับ บาดเจ็บ ได้ ควรจะนำไปไว้ที่อื่นหรือต้องตรวจสอบความปลอดภัยเป็นอย่างดี

๑.๒๑ ก่อนที่จะเข้าทำการตรวจในพื้นที่หรือห้องใดๆ จะต้องยึดถือหลักความปลอดภัย และพยายามตรวจค้นว่ามีอะไร ที่พอจะป้องกันอันตรายที่อาจจะถึงแก่ชีวิตได้เมื่อพบให้นำไปไว้ในที่ปลอดภัยสูงสุด ของพื้นที่นั้น

การปฏิบัติเมื่อตรวจพบ

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพบสิ่งที่น่าสงสัยให้หัวหน้าชุดสั่งเจ้าหน้าที่คนอื่นหยุดการตรวจ ในขณะที่ผู้พบกำลังตรวจสอบ เมื่อทราบแน่แล้วว่าสิ่งที่พบนั้นไม่มีอันตราย ก็ให้ดำเนินการตรวจต่อไป แต่ถ้ายังไม่แน่ใจ ให้นำเจ้าหน้าที่ทั้งหมดออกจากพื้นที่นั้น ผู้ที่พบวัตถุนั้นให้ใช้เชือกผูกกับสิ่งของ และปล่อยปลายเชือกออกไป ถึงด้านนอกเป็นการทำเครื่องหมาย ให้กับเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด มาทำการเก็บกู้หรือทำลายต่อไป เมื่อ เจ้าหน้าที่เก็บกู้ชุดนี้ทำงานเสร็จเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ชุดตรวจก็จะเข้าทำการตรวจต่อไป

การเฝ้าตรวจพื้นที่หลังการตรวจสอบ

โดยปกติหลังจากทำการตรวจเสร็จสิ้นแล้ว จะต้องทำการรักษาความปลอดภัยพื้นที่นั้นๆ อาจใช้ คนเฝ้า หรือใช้เครื่องมือเฝ้าตรวจตลอดเวลา การปฏิบัติที่ดีต้องทำการให้เป็นไปตามลำดับเพื่อให้แน่ใจว่าทุกพื้นที่ที่ได้รับการตรวจแล้ว เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในขณะที่ คณะของบุคคลสำคัญอยู่ในพื้นที่ และอย่าคิดว่าเมื่อบุคคลสำคัญและคณะเข้าไปยังพื้นที่นั้นๆ แล้วไม่จำเป็นที่จะต้องเฝ้าพื้นที่ภายนอกที่ได้ทำการตรวจแล้วต่อไปอีก

ในกรณีเกี่ยวกับแม่บ้านทำความสะอาด ไม่ควรอนุญาตให้ภารโรงเข้าไปในห้องของบุคคลสำคัญ ควรให้ทิ้งไว้ภายนอกให้เข้าไปได้เพียงผ้า ผ่าขนหนูและอื่นๆ ที่ต้องการเท่านั้น การปฏิบัติที่ดีจะต้องมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำอยู่ในห้อง และเป็นผู้ที่ต้องมีความพร้อมตลอดเวลา และจะต้องสนองตอบทันที ถ้าบุคคลสำคัญต้องการสิ่งใด เจ้าหน้าที่ต้องควบคุมการเตรียมของว่าง หรือเครื่องดื่ม รวมถึงการส่งไปยังห้องพักได้ทันที เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำที่พัก ไม่ควรอนุญาตให้เจ้าพนักงานนำอาหาร หรือ เครื่องดื่มรวมทั้งสิ่งอื่นๆ เข้าไปในห้องนอกจากได้รับคำอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลสำคัญเท่านั้น

เส้นทางขบวนรถยนต์

ก่อนที่บุคคลสำคัญจะผ่านเส้นทางที่กำหนดไว้ควรจะมีการสำรวจเส้นทางเหล่านั้นก่อนเพราะตามเส้นทางนั้นอาจจะมีการวางระเบิดได้ด้วยเหตุนี้สิ่งสำคัญประการแรก ควรจะตรวจโดยตรงตามบริเวณช่องหลุมของพื้นถนน หรือบริเวณข้างถนนโดยเฉพาะถนนที่มีการลาดยาง ถ้ามีช่องหลุมเกิดขึ้นต้องทำการดูแลเป็นพิเศษ ตามไหล่ถนนที่มีการก่อสร้างอยู่ให้สังเกตให้ละเอียด เครื่องหมายการจราจรต่างๆ ก็อาจจะซ่อนสายชุดระเบิดได้ หรือแม้แต่ตามสองข้างทางที่มีถึงเก็บขยะ กระถางต้นไม้คูโทรศัพท์ตู้ไปรษณีย์ ป้ายรถเมล์ ควรจะตรวจเช่นกัน สิ่งที่สำคัญเป็นพิเศษ ได้แก่ บริเวณสะพาน ท่อวางสายต่างๆ นอกจากนั้นเครื่องกีดขวางบนท้องถนนควรจะเอาออกไป เพราะเป็นอุปสรรคต่อรถยนต์ของบุคคลสำคัญ (ทำให้ง่ายต่อการดักซุ่ม โจมตี สำหรับเส้นทางที่ได้ประกาศว่าบุคคลสำคัญจะผ่าน จะต้องมีการรักษาความปลอดภัยอย่างสูง ทุกจุดบนถนนต้องไม่มีสิ่งกีดขวางอย่างน้อย ๑๕ นาที ก่อนที่บุคคลสำคัญจะไปถึง

สถานที่อื่น ๆ

เนื่องจากมีสถานที่อื่นๆ อีกหลายแห่งที่บุคคลสำคัญจะต้องเดินทางไปถึง ซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าเหตุร้ายจะเกิดขึ้นเมื่อใด ดังนั้นชุดตรวจค้นจึงต้องไปปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรการต่างๆ เพื่อเตรียมสำหรับ เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การตรวจค้นนั้น ควรครอบคลุมทุกพื้นที่ที่บุคคลสำคัญพำนักอยู่ รวมทั้ง สถานที่ใกล้เคียงโดยรอบ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม และเวลาที่เอื้ออำนวยด้วย

การตรวจค้นรถยนต์

การวางระเบิดในรถยนต์เป็นวิธีการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอดนิยมที่สุดของคนร้าย เพราะสามารถที่จะเจาะจงสังหารผู้หนึ่งผู้ใดได้โดยเฉพาะ ดังนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องรู้จักวิธีการ ตรวจค้นยานพาหนะขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องใช้เครื่องมือใดๆ ทำการตรวจเป็นพิเศษ

๑. การตรวจค้นยานพาหนะจะต้องกระทำเป็นเรื่องปกติธรรมดา การตรวจจะต้องกระทำการตรวจทั้งรถบุคคลสำคัญ รถติดตาม และรถสำรอง การตรวจค้นรถคันหนึ่งๆ ควรตรวจให้เสร็จเรียบร้อยก่อนใช้งานไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที การตรวจค้นควรกระทำในบริเวณที่ปลอดภัย หรือมีผู้สนใจน้อยที่สุด และไม่ควรตรวจค้นรถ เมื่อการรักษาความปลอดภัยต่อผู้ตรวจเองมีไม่เพียงพอ

๒. การตรวจค้นขบวนรถ จะต้องกระทำทุกครั้งที่บุคคลสำคัญเดินทาง ไปยังที่หมายต่างๆ ยกเว้นเสียแต่ว่ารถคันนั้นจะอยู่ภายใต้การดูแลของ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาอยู่แล้ว

การแนะนำแนวทางปฏิบัติในการตรวจที่จะกล่าวต่อไป เป็นการใช้ในการตรวจค้นตามปกติ โดยไม่มีการคุกคาม หรือเหตุอันน่าสงสัยอยู่ก่อน การเปิดตรวจจากระยะไกล จะไม่กล่าวในรายละเอียดในบทนี้ ซึ่งเป็นการปฏิบัติของชุดตรวจทางเทคนิคโดยเฉพาะ สำหรับในกรณีที่มีการคุกคาม หรือมีสาเหตุที่น่าเชื่อว่าจะมีการวางระเบิดไว้แล้ว เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ต้องร้องขอให้หน่วยเก็บวัตถุระเบิดมาดำเนินการช่วยเหลือทันที

๓. การตรวจค้นยานพาหนะต้องมีการกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบที่แน่นอนเช่นเดียวกับการตรวจค้น สถานที่ มีการดำเนินการตามรายการสำหรับการตรวจค้น เมื่อผู้ตรวจค้นได้พบสิ่งที่น่าสงสัย ต้องหยุดทำการตรวจทันที และแจ้งผู้เชี่ยวชาญทางวัตถุระเบิดมาพิสูจน์ทราบโดยทันที การปฏิบัติกระทำ ดังนี้

๓.๑ ตรวจอาณาบริเวณโดยรอบ ก่อนทำการตรวจรถ การตรวจภายนอกตามลำดับดังนี้

๓.๑.๑ ดูบริเวณโดยรอบรถเพื่อหาเทป เชือก พิวส์ตั้งเวลา และอื่นๆ

๓.๑.๒ ตรวจร่องรอยตามพื้นดิน เช่น รอยเท้าหรือรอยการใช้แม่แรง และอื่นๆ

๓.๒ พื้นผิวภายนอก

๓.๒.๑ มองหา ตรวจ รอยงัดแงะตามบริเวณประตูหน้าต่าง ตัวถัง ฝากระโปรง รอยขีดข่วนที่กุญแจ ประตู ฝาครอบน้ำมันเชื้อเพลิง

๓.๒.๒ รอยนิ้วมือที่ตัวถัง ฝากระโปรง หรือฝาครอบล้อ ซึ่งอาจมีร่องรอยของการเปิดใหม่ ๆ

๓.๓ พื้นดิน จุดที่พบบ่อยๆ ว่ามีระเบิดวางอยู่ในขณะที่รถปิดล็อกไว้อย่างดีแล้ว คือ บริเวณใต้ท้องรถ จะต้องทำการตรวจดังนี้

๓.๓.๑ พื้นดินไม่ราบเรียบ

๓.๓.๒ กองดินบนพื้น อาจถูกขุดคุ้ยออกมาจากบริเวณพื้นดินใต้ท้องรถ

๓.๓.๓ ขดลวดหรือเศษลวดใหม่ ๆ

๓.๓.๔ ดูยางทั้ง ๔ ล้อทุกด้าน

๓.๓.๕ เปิดฝาครอบล้อตรวจดูภายในและตรวจการขันน็อตล้อ

๓.๓.๖ ตรวจท่อไอเสียว่ามีอะไรอุดอยู่หรือไม่

๓.๓.๗ ตรวจฝาน้ำมันว่ามีสิ่งผิดปกติหรือไม่

๓.๓.๘ ตรวจตามข้อต่อของท่อน้ำมันว่ามีวัตถุแปลกปลอมหรือไม่

๓.๓.๙ ใช้ไฟฉาย และกระจก ตรวจบริเวณกันชนด้านใน ของข้อต่อพวงมาลัยเหนือที่นั่งคนขับใต้เครื่องยนต์ และได้ถึงน้ำมัน

๓.๔ ตรวจภายในโดยมองผ่านช่องหน้าต่าง

๓.๔.๑ มองเข้าไปในรถผ่านทางช่องหน้าต่าง เพื่อหาวัตถุที่น่าสงสัย หรือหีบห่อที่ไม่เคยปรากฏอยู่ที่นี่มาก่อน ตามเบาะ หรือใต้เบาะโดยเฉพาะเบาะนั่ง หน้ารถ

- ๓.๔.๒ ดูบริเวณใต้หน้าปัทม์ เพื่อหาเส้นลวดหรือสายไฟที่ห้อยลงมา
- ๓.๔.๓ ดูว่าประตูล็อคอยู่ หรือไม่
- ๓.๕ เข้าไปตรวจสอบในรถทางประตูหน้าเบาะรถของผู้โดยสาร
 - ๓.๕.๑ ตรวจสอบอย่างละเอียดตามระบบ โดยปกติจะเริ่มจากพื้นรถขึ้นไป
 - ๓.๕.๒ ตรวจสอบใต้พรมพื้นรถ เพื่อหาวัตถุระเบิดที่ทำงานด้วยการใช้น้ำหนักกดทับ
 - ๓.๕.๓ ตรวจสอบดูใต้เบาะที่หน้ารถ และหลังรถ
 - ๓.๕.๔ ตรวจสอบประตูว่ามีอะไรขีดขวางอยู่ หรือไม่
 - ๓.๕.๕ ตรวจสอบใต้แผงหน้าปัทม์ เพื่อหาสายไฟที่หลวม หรือผิดปกติ
 - ๓.๕.๖ ตรวจสอบที่เข็มบูหรี่ ที่จุดบูหรี่ ลำโพงวิทยุ
 - ๓.๕.๗ ตรวจสอบคันเร่ง หรือสิ่งที่จะต้องใช้เท้าเหยียบในการขับรถเพื่อหาสายไฟ หรือเส้นลวด
 - ๓.๕.๘ ตรวจสอบประตูด้านคนขับจากภายในก่อนเปิด
 - ๓.๕.๙ ที่นั่งด้านขวา และด้านหลังซ้าย มักจะใช้เป็นที่วางกับระเบิดเสมอ
- ๓.๖ เปิดฝากระโปรงรถ และทำการตรวจดังต่อไปนี้
 - ๓.๖.๑ มองหาเครื่องอุดระเบิดที่นำมาติดกับคลัช เบรค คันเร่งน้ำมัน หรือส่วนเชื่อมต่อ

พวงมาลัย

- ๓.๖.๒ ว่ามีอะไรอยู่ในช่องระบายอากาศ หรือไม่
- ๓.๖.๓ ของที่วางผิดที่ สะอาดผิดปกติ สายไฟหรือเส้นลวดใหม่หรือที่แปลกออกไปกว่าเดิม
- ๓.๖.๔ ทียบห่อทุกชนิดที่อาจบรรจุระเบิด หรือสิ่งไวไฟห้ามตัด ดึง หรือถอดสายไฟทุกชนิด ให้เรียกหน่วยเก็บวัตถุระเบิดมาดำเนินการให้

๓.๗ เปิดตัวถัง และตรวจดังนี้

- ๓.๗.๑ ถอดทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อทำการตรวจสอบ
- ๓.๗.๒ สายไฟทั้งหมดที่เชื่อมต่อไปที่ไฟเบรค หรือไฟเลี้ยวท้าย
- ๓.๗.๓ ตรวจสอบด้านหลัง และด้านใต้ของยางอะไหล่
- ๓.๗.๔ ตรวจสอบกล่องเก็บเครื่องมือประจำรถ
- ๓.๗.๕ ตรวจสอบบริเวณที่นั่งด้านหลัง
- ๓.๗.๖ ตรวจสอบถังน้ำมันถ้ามองเห็นได้

๓.๘ เมื่อแน่ใจว่าไม่มีกับระเบิดอยู่ข้างใต้ หรือข้างในตัวรถแล้ว ให้ไขกุญแจ สตาร์ท เปิดไฟ เพื่อทำการตรวจสอบครั้งสุดท้าย ดูการปฏิบัติงานของสัญญาณต่าง ๆ ที่หน้าปัทม์ รวมทั้งแสงไฟ วิทยุ แตร เครื่องปรับอากาศ เครื่องปัดน้ำฝน สัญญาณไฟเลี้ยว เครื่องกำจัดฝักระจกหลังรถ ควรมีการรักษาความปลอดภัยรถยนต์ตลอด ๒๔ ชม. โดยเฉพาะในขณะเดินทาง ถ้ารถทุกคันเป็นแบบเดียวกันให้เปลี่ยนรถบ่อยๆ

นอกจากการตรวจตามที่กล่าวมาแล้ว ควรจะมีข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการตรวจค้น ดังต่อไปนี้

๑. รถยนต์ถูกนำไปใช้ครั้งสุดท้ายเมื่อใด ใครสั่งใช้ และใครเป็นพลขับ
๒. รถยนต์ได้ล็อคไว้เรียบร้อยหรือไม่ในระหว่างจอดเก็บ
๓. รถยนต์ได้ไปจอดที่ใดบ้าง และแต่ละครั้งที่จอดใช้เวลานานเท่าใด
๔. น้ำมันที่มีอยู่ในถังจำนวนกี่ลิตร
๕. รถยนต์จะนำไปใช้ครั้งต่อไปอีกเมื่อใดและใช้ระยะเวลาานานเท่าใด

การตรวจค้นจดหมายระเบิดและหีบห่อต่างๆ

จากการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับจดหมายและหีบห่อต่างๆ ที่บรรจุระเบิด ซึ่งในขณะนี้พวกก่อการร้าย นิยมนำมาใช้กันมาก และมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ลักษณะของจดหมาย และหีบห่อระเบิด จะแตกต่างไปจากลักษณะต่างๆ ไปดังต่อไปนี้คือ

๑. วิธีการส่ง มีวิธีการส่งแบบง่ายๆ ๓ แบบคือ

๑.๑ ส่งโดยทางจดหมายผ่านทางไปรษณีย์

๑.๒ ส่งด้วยตนเองหรือให้ผู้อื่นนำส่งให้

๑.๓ โดยการแอบนำไปซุกซ่อนในสถานที่ต่างๆ โดยผู้ก่อการร้ายเป็นผู้วางด้วยตนเองหรือ ให้มือที่สามกระทำก็ได้

๒. แบบของระเบิดแสวงเครื่อง ลักษณะรูปแบบ และขนาดมีได้เป็นประเด็นสำคัญที่จะนำมาวิเคราะห์ เพราะลักษณะรูปแบบ หรือขนาดอาจจะใหญ่เท่ากับโต๊ะ หรือเล็ก เท่ากับห่อบุหรี่ก็อาจจะเป็นได้ การใช้ระเบิดแสวงเครื่องเท่าที่ผ่านมามีการส่งในหลาย รูปแบบ เช่น

๒.๑ ส่งโดยทางไปรษณีย์ภัณฑ์

๒.๒ ส่งในรูปของหนังสือ

๒.๓ ส่งในรูปของลูกกวาดหรือกล่องขนมหวานต่างๆ

๒.๔ ส่งในรูปแบบหล่อหรือรูปเป็นลักษณะต่างๆ

๓. วิธีการใช้และวิธีการทำให้เกิดระเบิด เนื่องจากการส่งจดหมายหรือห่อพัสดุทางไปรษณีย์แต่ละครั้งจะมีจำนวนมาก ดังนั้นการทำให้เกิดระเบิดขึ้นด้วยวิธีการกด หรือการสั่นสะเทือนอาจจะมีระเบิดขึ้น ก่อนที่จะมีการรับของก็ได้ อย่างไรก็ตาม วิธีของการทำให้เกิดระเบิดมีด้วยกันหลายวิธีคือ

๓.๑ ในลักษณะที่ต้องกดหรือบีบ

๓.๒ ในลักษณะที่ต้องดึงออกหรือฉีกออก

๓.๓ ในลักษณะที่ต้องออกแรงดัน

๓.๔ ในลักษณะที่ต้องถูกระทบหรือเสียดสีกับวัตถุบางอย่าง

๓.๕ กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ลักษณะของการทำให้ระเบิดในรูปของจดหมาย และพัสดุต่างๆ ที่กล่าวข้างต้นด้วยวิธีการกด บีบ หรือเสียดสีนั้นเป็นแบบปกติธรรมดา มีอีกลักษณะหนึ่งที่เกิดจากห่อของโดยใช้กระดาษตะกั่ว ๒ ชั้นแยกออกจากกัน และมีกระดาษสอดใส่ระหว่างกลาง เมื่อกรรไกรตัดผ่าน แผ่นกระดาษเหล่านี้ จะไปสัมผัสกับแผ่นตะกั่ว ทำให้เกิดครบวงจรระเบิด

๓.๖ หีบของที่ส่งด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นส่ง อาจใช้วิธีสลับซับซ้อน เช่น

๓.๖.๑ ดิระเบิดเวลา

๓.๖.๑ ใช้ระบบความดัน

ผนวก ก

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๑๗

๑. คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ เมื่อ ๓ ธ.ค.๑๗ ให้ใช้ ระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๗ เมื่อ ๑๖ ก.พ.๑๘)

๒. ระเบียบนี้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการทั้งปวง ที่ได้จัดไว้ตามกฎหมาย ว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามมติรัฐมนตรี หากส่วนราชการใด มีเหตุพิเศษ ซึ่งจะต้องมีระเบียบเฉพาะเรื่องที่ขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดขออนุมัติเพื่อวางระเบียบสำหรับ ส่วนนั้นเป็นกรณีไป

ฯลฯ

๑๐. องค์การรักษาความปลอดภัยประกอบด้วย

ก. การประมวลข่าวกลาง (กปข.) เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน

ข. ศูนย์รักษาความปลอดภัย (ศรภ.) เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหาร

๑๑. ให้ศูนย์รักษาความปลอดภัยสำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหาร มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการรักษาความปลอดภัย แก่ส่วนราชการฝ่ายทหาร และกำกับดูแล ตรวจสอบพร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ระเบียบการรักษาความปลอดภัยได้ผลสมบูรณ์อยู่เสมอ ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการและองค์การฝ่ายทหารให้ความร่วมมือ และปฏิบัติตามคำแนะนำของศูนย์รักษาความปลอดภัย

ฯลฯ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๗

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ผนวก ข

ราชกิจจานุเบกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๖๗

ราชกิจจานุเบกษา

๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ. ๒๕๒๑

ฯลฯ

ส่วนที่ ๒

การวางแผนถวายความปลอดภัย

ข้อ ๑๐ ให้ศูนย์รักษาความปลอดภัย สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด จัดเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่งพร้อมด้วยอุปกรณ์ที่จำเป็น ขึ้นสมทบกรมราชองครักษ์ เพื่อทำหน้าที่วางแผนและถวายความปลอดภัย โดยให้อยู่ในการควบคุมทางปฏิบัติขอสมุหราชองครักษ์

ข้อ ๑๑ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑๑.๑ สมุหราชองครักษ์	เป็นประธานกรรมการ
๑๑.๒ ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
๑๑.๓ อธิบดีกรมประมวลข่าวกลาง	เป็นกรรมการ
๑๑.๔ อธิบดีกรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
๑๑.๕ เจ้ากรมข่าวทหาร	เป็นกรรมการ
๑๑.๖ ผู้บังคับศูนย์รักษาความปลอดภัย	เป็นกรรมการ
๑๑.๗ ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการข่าว	เป็นกรรมการ
๑๑.๘ ผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน	เป็นกรรมการ
๑๑.๙ เจ้ากรมข่าวทหารบก	เป็นกรรมการ
๑๑.๑๐ เจ้ากรมข่าวทหารเรือ	เป็นกรรมการ
๑๑.๑๑ เจ้ากรมข่าวทหารอากาศ	เป็นกรรมการ
๑๑.๑๒ หัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำ	เป็นกรรมการ และเลขานุการฯ

ผนวก ค

ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร

พ.ศ.๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควร กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร พ.ศ.๒๕๖๙”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมทั้งปวง เพื่อรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร ดังกล่าวข้างต้น

ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมแห่งใด มีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องมีระเบียบเฉพาะเรื่องที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการ และหน่วยงานนั้นขอทำความตกลงกับผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และขออนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อวางระเบียบสำหรับส่วนราชการ และหน่วยงานกระทรวงกลาโหมนั้นเป็นกรณี

ข้อ ๕. ในระเบียบนี้ “บุคคลสำคัญทางทหาร” หมายความว่า บุคคลที่มีหน้าที่และตำแหน่งสำคัญ แบ่งออกได้เป็น

๕.๑ บุคคลสำคัญตามภารกิจหน้าที่ ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ปลัดกระทรวงกลาโหม, ผู้บัญชาการทหารสูงสุด, ผู้บัญชาการทหารบก, ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ

๕.๒ บุคคลสำคัญตามผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๕.๑ สั่งการให้มีการรักษาความปลอดภัย

๕.๓ บุคคลสำคัญทางทหารต่างประเทศที่เป็นแขกของบุคคลตามข้อ ๕.๑

ข้อ ๖. ให้ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด รักษาการตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ประชุมศึกษาประมาณสถานการณ์ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนถวายความปลอดภัย การประชุมให้กระทำตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ฯลฯ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมวด ๑

การรักษาความปลอดภัยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ข้อ ๗ ในหมวดนี้

๗.๑ “ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยส่วนตัว และครอบครัว ความปลอดภัยจากสถานที่พัก ยานพาหนะ และความปลอดภัยของเอกสาร รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร ซึ่งถ้าหากเปิดเผยอาจจะกระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๗.๒ “พื้นที่” หมายความว่า บริเวณที่กำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยใดหน่วยหนึ่งที่มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๘ การรักษาความปลอดภัย ต้องมีการประสานงานโดยใกล้ชิด ระหว่างเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีเอกภาพในการบังคับบัญชา

ข้อ ๙ การรักษาความปลอดภัย ต้องคำนึงถึงทั้งการป้องกัน และตอบโต้ และต้องมีการวางแผนที่รัดกุม ชัดเจน และละเอียดรอบคอบ

ข้อ ๑๐ การเข้า - ออก บริเวณพื้นที่ และ/หรือ สถานที่พัก ต้องมีการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยโดยสมบูรณ์

ส่วนที่ ๒

การวางแผนการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๑๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขึ้นรับผิดชอบการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อ ๑๑ เชิญผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุมปรึกษาประสานงานการแผนการรักษาความปลอดภัยตามความจำเป็น

ข้อ ๑๓ ให้ศูนย์รักษาความปลอดภัย สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด และ/หรือ หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจัดเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่ง พร้อมอาวุธและอุปกรณ์ที่จำเป็นขึ้นอยู่ในความควบคุมทางการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อ ๑๑

ส่วนที่ ๓

การรักษาความปลอดภัยสถานที่พักและระหว่างการเดินทาง

ข้อ ๑๔ ขณะที่พัก ณ สถานที่พัก ไม่ว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดอื่นจะเป็นการพักตามปกติ หรือการพักชั่วคราวก็ตาม ตลอดจนในระหว่างการเดินทางต้องมีการวางแผน และอำนวยความสะดวกความปลอดภัยตลอดเวลา ทั้งนี้ ให้อยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อ ๑๑ ร่วมกับ ผู้บังคับหน่วยทหารในพื้นที่นั้นๆ หรือพื้นที่ที่เดินทางผ่าน และประสานกับหน่วยราชการอื่นๆ ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๕ สถานที่บริเวณจะเดินทางไปและพื้นที่ใกล้เคียง ต้องได้รับการตรวจอย่างละเอียด โดยเจ้าหน้าที่และเครื่องมือ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีสิ่งที่เป็นอันตรายอยู่ ณ ที่นั้น การตรวจต้องทำก่อนเวลาที่จะเดินทางมาถึง และต้องจัดเจ้าหน้าที่ไว้ตลอดเวลาจนกว่าจะเดินทางออกจากสถานที่นั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เดินทางไปโดยกะทันหัน โดยไม่มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า การตรวจสถานที่และบริเวณใกล้เคียงที่จะเดินทาง ให้กระทำทันทีที่เจ้าหน้าที่ไปถึง

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าหน้าที่ออกสืบสวนพฤติกรรมที่อาจจะเป็นภัย และพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมต่างๆ ก่อนเวลาที่จะเดินทางไปถึง หากพบว่ามีความผิดกรณีดังกล่าว ให้ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่

ส่วนที่ ๔

การรักษาความปลอดภัยในการทำข่าว และการสัมภาษณ์ของสื่อมวลชน

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการแถลงข่าว การทำข่าว และสัมภาษณ์ของสื่อมวลชนให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อ ๑๑ พิจารณาถึงความปลอดภัย และความเหมาะสมตามสถานการณ์ โดยประสานการปฏิบัติกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

๑๘.๑ การออกหนังสือถึงสำนักงานสื่อมวลชนต่างๆ กำหนด วัน เวลาสถานที่ การแต่งกาย จำนวนสื่อมวลชน ตลอดจนการปฏิบัติในพิธีอย่างชัดเจน

๑๘.๒ การจัดสถานที่สำหรับสื่อมวลชนให้เป็นสัดส่วน และเป็นระเบียบ เพื่อสะดวกในการชี้แจง แนะนำทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับพื้นที่หวงห้ามและที่กำหนด และเพื่อดำเนินการตรวจสอบตัวบุคคล กล้องถ่ายภาพ พัสตูปกรณ์ หีบห่อ และสิ่งของต่างๆ

๑๘.๓ การจัดทำบัตรแสดงตน และจัดปλοกแขนให้กับสื่อมวลชน และช่างภาพที่ได้รับการตรวจรับรองความปลอดภัยเรียบร้อยแล้ว โดยให้ติดบัตรไว้ที่กระเป๋าदानซ้าย หรือที่เห็นเด่นชัด และสวมปλοกแขนด้านซ้ายตลอดเวลาที่อยู่ในงานพิธี

๑๘.๔ ในกรณีที่ไม่ได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพิจารณาสังเกตท่าทีของสื่อมวลชน หรือบุคคลอื่นใดที่เข้ามาใกล้ในขณะให้สัมภาษณ์ และเตรียมพร้อมเสมอในการเผชิญเหตุหากมีการละเมิดการรักษาความปลอดภัย

หมวด ๒

การรักษาความปลอดภัย ปลัดกระทรวงกลาโหม, ผู้บัญชาการทหารสูงสุด, ผู้บัญชาการทหารบก, ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ

ข้อ ๑๙ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับแก่การรักษาความปลอดภัย สำหรับปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด, ผู้บัญชาการทหารบก, ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ โดยอนุโลม

หมวด ๓

การรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ปลัดกระทรวงกลาโหม, ผู้บัญชาการทหารสูงสุด, ผู้บัญชาการทหารบก, ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ อาจพิจารณาสั่งการให้มีการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร หรือบุคคลอื่นใดได้ตามเห็นสมควร และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยรับผิดชอบรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญนั้นๆ ด้วย

ข้อ ๒๑ ให้นำความในหมวด ๑ ใช้บังคับแก่การรักษาความปลอดภัยสำหรับบุคคลสำคัญ ตามที่ผู้บัญชาการสั่งการมอบหมายให้มีการรักษาความปลอดภัย โดยอนุโลม

หมวด ๔

การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหารต่างประเทศ

ข้อ ๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ปลัดกระทรวงกลาโหม, ผู้บัญชาการทหารสูงสุด, ผู้บัญชาการทหารบก, ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ อาจพิจารณาสั่งการให้มีการรักษาความ

ปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหารต่างประเทศ ตามที่เห็นสมควร และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหารต่างประเทศนั้นๆ ด้วย

ข้อ ๒๓ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับแก่การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร
ต่างประเทศตามที่เห็นสมควร โดยอนุโลม

หมวด ๕

การรักษาความปลอดภัยในกรณีบุคคลสำคัญทางทหารหลายท่านอยู่ ณ สถานที่แห่งเดียวกัน

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่บุคคลสำคัญทางทหาร ไปร่วมในงานที่มีการรักษาความปลอดภัยตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ พระราชอาคันตุกะ พ.ศ. ๒๕๒๒ การรักษาความ
ปลอดภัยโดยส่วนรวมให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว

สำหรับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อ ๑๑ คงรับผิดชอบรักษาความปลอดภัยเฉพาะตัวบุคคล
ทางทหารที่ตนรับผิดชอบให้ปลอดภัย ในกรณีที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นโดยไม่ขัดขวางต่อการดำเนินการรักษาความ
ปลอดภัยเป็นส่วนรวมในวาระหนึ่ง

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่บุคคลสำคัญทางทหารอยู่กันหลายท่าน นอกเหนือจากกรณีข้อ ๒๔ การรักษาความ
ปลอดภัยเป็นส่วนรวม ให้อยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อ ๑๑ ของบุคคลสำคัญ
ทางทหารที่อาวุโสสูงสุด ณ ที่นั้น และปฏิบัติตามข้อ ๑๔ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๙

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์
(พระเนียง กานตรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้ระเบียบฉบับนี้ คือ เพื่อให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยบุคคล
สำคัญทางทหาร จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้

(สำเนา)

ระเบียบกองทัพอากาศ

ว่าด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคล

สำคัญให้มีความเหมาะสม อาศัยอำนาจตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน พ.ศ.๒๕๑๐ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ พ.ศ.๒๕๖๓”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ พ.ศ.๒๕๕๓ บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ ระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

๔.๑ “เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ” หมายความว่า ข้าราชการทหาร ที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ และให้หมายความรวมถึงการรักษาความปลอดภัยพระราชฐาน ที่ประทับ และพระราชพาหนะด้วย

๔.๒ “บุคคลสำคัญ” หมายความว่า องค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชมารดา

๔.๓ “ข้าราชการทหาร” หมายความว่า ทหารประจำการและข้าราชการกลาโหมพลเรือน ที่บรรจุในตำแหน่งอัตราของกองทัพอากาศ

ข้อ ๕. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ ได้แก่

๕.๑ ข้าราชการทหารที่บรรจุในตำแหน่งอัตราของกองทัพอากาศที่กำหนดให้มี ภารกิจในการปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ และมีคำสั่งแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ หรือ

๕.๒ ข้าราชการทหารที่กองทัพอากาศแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ หรือ

๕.๓ ข้าราชการทหารที่กองทัพอากาศให้ไปช่วยราชการหน่วยอื่นซึ่งมีภารกิจ ด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ และมีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ “ซึ่งต้องมีหนังสือรับรอง จากหน่วยงานที่ไปปฏิบัติราชการ”

ข้อ ๖ คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ มีดังนี้

๖.๑ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาหรือผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย หรือหลักสูตรการฝึกอบรมด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่กองทัพอากาศกำหนด หรือหลักสูตร จากศูนย์รักษาความ

ปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย หรือหลักสูตรของเหล่าทัพอื่น หรือของต่างประเทศ ที่กองทัพอากาศให้การรับรอง

๖.๒ มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง เหมาะสม ตามที่กรมแพทยทหารอากาศ ตรวจรับรองทุกปี

๖.๓ ผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย จากคณะกรรมการตามข้อ ๑๑ ได้ตามเกณฑ์ ที่กองทัพอากาศกำหนด

๖.๔ ผ่านการตรวจประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด และได้รับความไว้วางใจ ให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการอารักขาบุคคลสำคัญในชั้น “ลับมาก”

๖.๕ อายุไม่เกิน ๕๕ ปี

ข้อ ๗. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ โดยกองทัพอากาศจะแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานคราวละไม่เกิน ๑ ปี ตั้งแต่ ๑ ตุลาคมของทุกปี ถึง ๓๐ กันยายนของปีถัดไป

ข้อ ๘. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญที่มีอายุเกิน ๕๕ ปี หากหน่วย ต้นสังกัด และหน่วยหัวหน้าสายวิทยาการ ไม่สามารถจัดหากำลังพลบรรจุทดแทนได้ ให้รายงานขอแต่งตั้งเป็นกรณีพิเศษ โดยให้ขอแต่งตั้งได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง หรือมีอายุไม่เกิน ๕๘ ปี ทั้งนี้ ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังนี้

๘.๑ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติภารกิจได้ดี เป็นที่ไว้วางใจของผู้บังคับบัญชา

๘.๒ มีสุขภาพร่างกายเหมาะสมที่จะปฏิบัติภารกิจได้ ตามที่กรมแพทยทหารอากาศ ตรวจรับรอง

๘.๓ คณะกรรมการในข้อ ๑๑ เห็นสมควรให้ต่ออายุเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญได้

ข้อ ๙ สำหรับผู้ขอแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ และจะมีอายุเกินกำหนดในปีถัดไป หลังจากได้รับอนุมัติให้แต่งตั้งแล้ว อนุมัติให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ โดยไม่ต้องรายงานขอต่ออายุ

ข้อ ๑๐ ผู้ที่มีสมรรถภาพร่างกายหรือสุขภาพร่างกาย ซึ่งคณะกรรมการในข้อ ๑๑ หรือ กรมแพทยทหารอากาศ พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญได้ ให้ตัดเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตราย ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการในข้อ ๑๑ หรือกรมแพทยทหารอากาศ วินิจฉัย และลงความเห็น

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญแต่งตั้ง คณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อทดสอบสมรรถภาพร่างกาย และประเมินความรู้ความสามารถ ของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญปีละ ๑ ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ หรือประกอบการตัดเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตราย

ข้อ ๑๒ ให้หน่วยต้นสังกัดของผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญส่งรายชื่อ ข้าราชการที่มีคุณสมบัติครบถ้วนให้กรมข่าวทหารอากาศตรวจรับรอง และส่งเรื่องให้กรมกำลังพลทหารอากาศ เพื่อพิจารณาดำเนินการขออนุมัติผู้บัญชาการทหารอากาศ แต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขา บุคคลสำคัญ

ข้อ ๑๓ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ ที่ได้รับการยกเว้นการตัดเงินเพิ่ม ค่าฝ่าอันตรายได้แก่

๑๓.๑ ผู้ซึ่งบาดเจ็บหรือประสบอันตรายในการปฏิบัติงานด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ ให้ได้รับการยกเว้นการตัดเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตรายเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับบาดเจ็บ หรือประสบอันตราย

๑๓.๒ ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานอื่นชั่วคราว หรือศึกษา หรือดูงาน ในระยะเวลา ไม่เกิน ๔ เดือน

ข้อ ๑๔. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญ ต้องพ้นจากหน้าที่ในกรณีใด กรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๔.๑ พ้นจากตำแหน่งในอัตราของกองทัพอากาศ ที่กำหนดให้ปฏิบัติงาน ด้านการอาชีวบุคคลสำคัญ หรือพ้นจากการปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญตามคำสั่งกองทัพอากาศ หรือพ้นจากการปฏิบัติงานในหน่วยงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญ

๑๔.๒ มีสุขภาพร่างกาย ซึ่งกรมแพทย์ทหารอากาศพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถ ปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญได้

๑๔.๓ มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง หรือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้พ้นหน้าที่

๑๔.๔ คณะกรรมการในข้อ ๑๑ ทดสอบสมรรถภาพร่างกาย และประเมินความรู้ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญแล้วมีเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน ที่คณะกรรมการกำหนด

๑๔.๕ มีอายุเกิน ๕๕ ปี

ข้อ ๑๕ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามระเบียบนี้ให้ได้รับเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตรายตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๖ สำหรับการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญที่ปฏิบัติงาน ในหน่วยเฉพาะกิจทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ ๙๐๔ ให้แต่งตั้งกำลังพลที่มีคำสั่งกระทรวงกลาโหม ให้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยเฉพาะกิจทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ ๙๐๔ โดยให้ได้รับเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตราย ตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับใช้ และให้ตัดรับเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตรายตั้งแต่วันที่คำสั่งกระทรวงกลาโหม ให้พ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยเฉพาะกิจทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ ๙๐๔

ข้อ ๑๗ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการอาชีวบุคคลสำคัญ ที่ได้รับเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตรายหลายอย่าง ให้ได้รับเงินเพิ่มค่าฝ่าอันตรายในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งมีจำนวนเงินมากกว่าแต่อย่างเดียว

ข้อ ๑๘ ให้เจ้ากรมข่าวทหารอากาศ รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกระเบียบปลีกย่อย ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ได้ตามความจำเป็น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๓

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก มานัต วงษ์วาทย์มานัต วงษ์วาท
(มานัต วงษ์วาทย์)
ผู้บัญชาการทหารอากาศ

บรรณานุกรม

เอกสารทางราชการ

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย สำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ.๒๕๒๑
๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๗
๓. ระเบียบกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร พ.ศ.๒๕๒๙

เอกสารภาษาไทย

“คู่มือการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ” เอกสารประกอบคำบรรยายหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ พ.ศ.๒๕๓๒”

เอกสารภาษาอังกฤษ

๑. “VIP MANUAL” US Secret Service USA
๒. “VIP Protection” Office of General Training USA
๓. “VIP Protection Course” Diplomatic Security Service USA
๔. “VIP Protection Course” Central Intelligence Agency USA

จัดทำโดย พันโท นุโรจน์ รอดโพธิ์ทอง ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๙

จัดพิมพ์ ครั้งที่ ๔ จำนวน ๑๐๐ เล่ม ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗

คณะผู้จัดทำ

จัดพิมพ์โดย _____

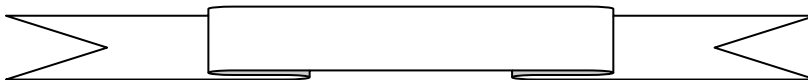
กองวิทยาการ สำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง ๑๗๑ ถ.พหลโยธิน แขวงสนามบิน
ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐ โทร ๐๒-๕๓๔๐๐๔๓ หรือ ๒-๖๓๖๑

ที่ปรึกษา _____

พล.อ.ต.ธรรมนาย	สุขแสง	ผบ.ดม.
น.อ.ชัยพฤกษ์	ธรรมาธร	รอง ผบ.ดม.
น.อ.ชาติ	ดิถีเพ็ง	รอง ผบ.ดม.
น.อ.จเร	แสงธราทิพย์	เสธ.สน.ผบ.ดม.
น.อ.ธ.ธง	ธรรมชูชาติ	ผบ.กรม สห.ทอ.สน.ผบ.ดม.
น.อ.จตุพล	ชั้นรุบัติ์	ผอ.กรปก.สน.ผบ.ดม.

คณะผู้จัดทำ _____

น.อ.ตรีรัช	ปราบศรีภูมิพงศ์	ผอ.กวก.สน.ผบ.ดม.
น.อ.พลกฤษณ์	ทวีวัฒน์	รอง ผอ.กวก.สน.ผบ.ดม.
น.ท.เกษม	สาหร่ายทอง	หน.ผฝศ.กวก.สน.ผบ.ดม.
ร.อ.เกษม	ยวดกระโทก	นวก.ผวก.กวก.สน.ผบ.ดม.
ร.ท.กรภัชชต์	ศัยกุลภู	รอง หน.ฝปกค.รจ.ทอ.สน.ผบ.ดม.
ร.ท.วีระพล	อิมทรัพย์	รอง ผบ.มว.ตทข.ร้อย.สวส.พัน.สห.ทอ.ฯ
พ.อ.อ.กรณรัฐ	ถาวรอุฒินันท์	จนท.วก.ผวก.กวก.สน.ผบ.ดม.
จ.อ.นพปดล	สิงห์โต	จนท.กฝศ.ผฝศ.กวก.สน.ผบ.ดม.
จ.อ.ยุทธภูมิ	เอี่ยมภูมิ	จนท.บพ.ผบพ.กวก.สน.ผบ.ดม.
จ.ท.หญิง ปลิดา	เตียวเจริญ	จนท.บพ.ผบพ.กวก.สน.ผบ.ดม.

ห้ามคัดลอก จัดพิมพ์ หรือทำซ้ำ ก่อนได้รับอนุญาตจาก กองวิทยาการสำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง

กองวิทยาการ สำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง
มิถุนายน ๒๕๖๓